

Univerzita Palackého v Olomouci

Filozofická fakulta

Katedra psychologie

**ODLIŠNÉ MOTIVACE UŽIVATELŮ SEZNAMOVACÍ
APLIKACE TINDER V KONTEXTU RYSŮ TEMNÉ TRIÁDY**

**DIFFERENT MOTIVATIONS OF TINDER DATING USERS IN
THE CONTEXT OF DARK TRIAD TRAITS**

Magisterská diplomová práce

Autor: **Bc. et Bc. Markéta Beinhauerová**

Vedoucí práce: **Mgr. Miroslav Charvát, Ph.D.**

Olomouc

2023

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Miroslavu Charvátovi, Ph.D. za jeho cenné rady a odborné vedení mé diplomové práce. Dále děkuji svému manželovi, který mi byl po celou dobu oporou. Velké díky patří správcům skupin na sociálních sítích, kteří umožnili zveřejnit můj dotazník a v neposlední řadě také díky všem respondentům, kteří obětovali svůj čas a bez nichž by tato práce nevznikla.

Místopřísežně prohlašuji, že jsem magisterskou diplomovou práci na téma: „Odlišné motivace uživatelů seznamovací aplikace Tinder v kontextu rysů temné triády“ vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Olomouci dne

Podpis

OBSAH

OBSAH.....	3
ÚVOD.....	5
TEORETICKÁ ČÁST	7
1 ONLINE SEZNAMOVÁNÍ.....	8
1.1 Historie online seznamování	10
1.2 Online vs offline seznamování.....	11
1.3 Specifika online komunikace a chování.....	14
1.4 Motivace k online seznamování.....	16
1.4.1 Motivace u zadaných uživatelů.....	18
1.4.2 Motivace z pohledu evoluce	18
1.5 Rizika online seznamování	20
1.6 Prevence rizik online seznamování	22
1.6.1 Pravidla bezpečného online seznamování	23
1.6.2 Jak rozpoznat falešnou identitu.....	24
1.6.3 Preventivní projekty.....	24
1.7 Tinder	26
1.7.1 Stereotypní představy o uživatelích.....	29
1.8 Studie online seznamování.....	29
2 TEMNÁ TRIÁDA.....	32
2.1 Subklinická psychopatie.....	34
2.2 Subklinický narcismus	35
2.3 Machiavelismus.....	36
3 TEMNÁ TRIÁDA V KONTEXTU SEZNAMOVÁNÍ.....	38
VÝZKUMNÁ ČÁST	42
4 VÝZKUMNÝ PROBLÉM A CÍLE PRÁCE	43
5 TYP VÝZKUMU A POUŽITÉ METODY	44
5.1 Výzkumné otázky a hypotézy ke statistickému testování.....	44
5.2 Testové metody	48
6 SBĚR DAT A VÝZKUMNÝ SOUBOR	51
6.1 Proces sběru dat.....	51
6.2 Analýza a pročištění datového souboru	51

6.3	Popis výzkumného souboru	52
6.4	Etické hledisko a ochrana soukromí	56
7	PRÁCE S DATY A JEJÍ VÝSLEDKY.....	57
7.1	Výsledky ověření platnosti statistických hypotéz	59
8	DISKUZE.....	87
9	ZÁVĚRY	95
	SOUHRN.....	97
	LITERATURA	100
	PŘÍLOHY	116

ÚVOD

Internet hraje v dnešní společnosti zásadní roli. Se zrychlujícím se pokrokem v počítačových technologiích, vzestupem internetu a přirozenou lidskou touhou po vztazích, se stalo online seznamování běžnou sociální aktivitou, uznávanou jako vhodný způsob nalezení nového partnera. Dostali jsme se od tradičních online sezonek až k dnešním seznamovacím aplikacím, které uživatelům umožňují snadno komunikovat s ostatními uživateli v okolí pomocí geolokačních technologií. Seznamování online se tak stalo ještě populárnější, což dokazuje Tinder, který se stal s více než 66 miliony uživateli po celém světě a 6 miliony staženími za měsíc nejoblíbenější seznamovací aplikací na světě. Vygeneroval měsíční příjmy ve výši téměř 65 milionů amerických dolarů, což ho dostalo na vrchol žebříčku seznamovacích aplikací (Dixon, 2022).

Začátek roku 2020 byl ve znamení pandemie onemocnění Covid-19, které zasáhlo celou naši planetu. Přestože došlo k řadě omezení, lidé začali používat mobilní aplikace, aby zůstali ve spojení s ostatními a zároveň si udrželi sociální odstup. Těm bez partnera se tak otevřel zcela nový svět online seznamování. Došlo k rapidnímu nárůstu návštěvnosti online sezonek, což ukázalo, jak jsou lidské vztahy důležité. Tinder zaznamenal dokonce nárůst o 50 % od doby, co nám covid-19 změnil život (iROZHLAS. cz, 2020). Online seznamování se tak stalo populárnější než kdy dříve.

Na rozdíl od dřívějších online seznamovacích webů, zakládají mobilní aplikace svůj úspěch na kvantitě, nikoli na kvalitě shod. Vzhledem ke stále se zvyšujícímu počtu lidí figurujících online je mnohem snazší seznámit se na internetu, kde se každý může prezentovat podle svých představ a aktuálních potřeb. Použití technologie založené na GPS v těchto aplikacích má také usnadnit přechod těchto nově vytvořených vztahů z online do offline světa. Tento trend rychlého seznamování může vést k tomu, že úplně cizí lidé budou sdílet své osobní údaje, nebo souhlasit se setkáním na nechráněných soukromých místech, což může vést k potenciálně rizikovému chování. Britská studie (National Crime Agency, 2016) v letech 2009 – 2014 zjistila více než šestinásobný nárůst sexuálních útoků usnadněných prostřednictvím online seznamovacích aplikací. Statistiky uživatelů Tinderu poukazují na různé formy obtěžování a spojitost bývá také se sexuálně přenosnými infekcemi (Bhattacharya, 2015).

Vyvstává tak řada otázek zaměřujících se na tyto vztahy. Vzhledem k tomu, že jsou uživatelé online seznamek vystaveni exponenciálně většímu počtu jednotlivců, mají všeobecně známou pověst upřednostňování vztahů na jednu noc, ale je tomu tak? Podobnou reputaci krátkodobých vztahů mají i jedinci vyznačující se temnými osobnostními rysy.

Stejně jako při jakémkoliv jiné formě seznamování je důležitá obezřetnost. Bez ohledu na to, jakou podobu budou mít seznamovací aplikace v budoucnu, potenciální rizika, která představují, zůstanou, protože čas, který trávíme používáním online seznamek, jen zmírňuje vnímání rizik, což by mohlo vest k podcenění možných nebezpečí. Je proto důležité k seznamování online přistupovat zodpovědně, chránit se a hledání partnera se tak stane efektivní a bezpečnou činností.

Cílem této práce je prozkoumat a navzájem porovnat vztahové motivace uživatelů seznamovací aplikace Tinder s neuživateli v kontextu rysů Temné triády. Konkrétně se zaměříme na to, zda jsou opravdu uživatelé Tinderu promiskuitnější a vyhledávají nezávazné sexuální vztahy víc než neuživatelé, jak naznačují stereotypní představy, a zda vše souvisí s rysy Temné triády, která je takovýmto chováním charakteristická. Dále nás bude zajímat, jak moc velkou tendenci k rizikovému chování mají uživatelé Tinderu na offline schůzkách, jak moc jsou úspěšní v navazování vztahů a zda s tímto zjištěním souvisí rysy Temné triády.

Výsledky práce by mohly pomoci objasnit, zda jsou předsudky o uživatelích Tinderu, kteří bývají veřejností vnímáni jako promiskuitní jedinci hledající nezávazné sexuální vztahy, opodstatněné, nebo tyto zažitě představy výzkum pomůže vyvrátit tím, že je porovná s neuživateli.

TEORETICKÁ ČÁST

1 ONLINE SEZNAMOVÁNÍ

Používání online seznamování bývá připisováno dostupnosti internetu. Počet uživatelů internetu na celém světě vzrostl ze 40 milionů v roce 1996 na 375 milionů v roce 2000 (Brym & Lenton, 2001). Novější údaje z Internet World Stats (2022) ukazují, že v červenci roku 2022 počet uživatelů internetu přesáhl 5 miliard, to znamená 69 % populace. Používání internetu se tak stalo samozřejmostí a stejně tak hledání partnera online.

Digitální doba naší moderní společnosti má za následek změnu mnoha aktivit, včetně hledání partnera. Vznik seznamovacích webů a aplikací dramaticky změnil seznamovací scénu. V dnešní době stále více lidí přechází od tradičních forem sociálních interakcí k těm probíhajícím online. Spoléhají tak na sociální média a seznamovací aplikace, aby poznali nové lidi, navázali přátelství, našli lásku či sexuální vztahy. Od spuštění první online seznamky v roce 1995 až po seznamování na sociálních sítích v roce 2007 se online seznamování rozrostlo na miliardový průmysl. Pro rok 2024 se předpovídá téměř 280 milionů online uživatelů seznamovacích služeb. Celosvětové příjmy z nich se v roce 2020 odhadují na 655 milionů amerických dolarů a do roku 2024 dosáhnou více než 2,5 miliardy amerických dolarů (Dixon, 2022). Důvodem tohoto nárůstu není jen přístup k internetu, ale i snížené sociální stigma spojené s online seznamováním (St. John, 2002).

Zvýšený pracovní tlak, práce přesčas a cestování omezují čas na randění a navazování vztahů pomocí tradičních metod, což nahrává online seznamování (Brym & Lenton, 2001). Lidé tak přestávají být omezeni časem a geografickými hranicemi, jako je tomu u seznamování offline, a tím zvyšují počet dostupných potenciálních romantických a sexuálních partnerů, mezi kterými si mohou vybírat. Neomezený přístup k mobilním zařízením umožňuje prohlížet si profily 24 hodin denně, 7 dní v týdnu v dopravních prostředcích, barech a dalších místech (Rege, 2009). Online seznamování se tak stalo efektivním způsobem hledání potenciálního partnera.

Zjistilo se, že možnost anonymity a snížená rizika sociálních sankcí poskytují jednotlivcům lepší příležitost k sebevyjádření (Jørgensen Pesch & Palmroos, 2020). Strategie sebe prezentace jsou obzvláště důležité, protože ostatní se podle nich rozhodují, zda pokračovat ve vztahu nebo ne. Uživatelé tak mohou zdůraznit informace, které jsou žádoucí (Toma, 2015). Jednotlivci často pociťují tlak, aby se prezentovali jako atraktivní a zajímaví. Přibližně 4 z 5 online seznámek v USA přiznávají lhaní na seznamovacích stránkách nebo

aplikacích. Podle stejného průzkumu, který probíhal v letech 2019 - 2020, se 75 % dotázaných domnívalo, že je důležité vypadat online co nejlépe, i když to znamená zkreslovat realitu (Dixon, 2022). V prostředí online seznamování to zahrnuje vytvoření profilu s ideální verzí sebe sama. Existují i genderové rozdíly v uváděných informacích, ženy nejčastěji lžou o své váze a muži o své výšce a výši příjmu (Hall et al., 2010). McGloin a Denes (2016) tvrdí, že fyzická přitažlivost je nejdůležitějším faktorem úspěchu seznamování online. Což je zvláště patrné u seznamovacích aplikací, které jsou založené na možnosti výběru mezi profily na základě fotografií (Ward, 2017). Ve své studii Heina et al. (2010) zjistili, že profil byl vnímán jako způsob, jak se strategicky marketingově propagovat tím, že se zvýrazňují pouze atraktivní atributy sebe sama. Jak autoři uvádí, uživatelé si jsou vědomi této tendence u ostatních uživatelů, a tak k ostatním profilům přistupují skepticky, díky čemuž se vyhýbají profilům, ve kterých se příliš přehání. Příkladem je studie McGloina a Denese (2016), která ukázala, že muži mívají na online seznamovacích platformách menší důvěru k výjimečně krásným ženám.

Fyzická atraktivita je klíčovým faktorem také při sebeodhalení, kdy se lidé s větší pravděpodobností odhalí spíš lidem, kteří je přitahují. Sebeodhalení je klíčovou složkou pro vytvoření blízkosti, zahrnuje všechny typy zpráv nebo informací o sobě, které si člověk může vyměňovat s někým jiným, včetně názorů a postojů. To, jak se jedinec prezentuje, je utvářeno normami každé seznamovací platformy, tak i touhou uživatele být vnímán jako ten jedinečný. Liší se také od uživatele k uživateli v závislosti na tom, jaký má vztahový cíl. Jedinci s dlouhodobými cíli rozvíjet vztahy tváří v tvář jsou upřímnější a odhalí více osobních informací s větším úsilím vůči ostatním (Gibbs et al., 2006). Sebeodhalování může být upřímné a otevřené. Pokud jedinec touží navázat dlouhodobý vztah, potřebuje, aby mu jeho partner v interakci plně porozuměl. Předchozí výzkumy zjistily, že jedinci, kteří vyjadřují své pravé já, s větší pravděpodobností navazují intimní vztahy (Hance et al., 2018).

Popularita online seznávek závisí na počtu lidí, kteří ji používají a úrovni interakce mezi nimi. To, jak jednotlivci mění své chování a myšlenky, aby uspokojili požadavky sociálního prostředí, se týká sociálního vlivu. Ten je kritickým faktorem, který určuje chování jednotlivců (Cheung et al., 2015). LeFebvre (2017) zjistil, že hlavním důvodem používání seznamovacích aplikací u lidí je to, že ji používají jejich vrstevníci a přátelé. Svě chování pak přizpůsobují tomu, aby korespondovalo se sociálním okolím.

1.1 Historie online seznamování

Online seznamování prošlo za dobu svého působení proměnou od zoufalých snah po opravdové hledání lásky. Ale jakkoliv se takového seznamování může zdát metodou moderní doby, ve skutečnosti její kořeny sahají staletí zpět. Lidé vždy hledali způsob, jak najít lásku, sex nebo i jen společnost druhého.

Seznamovací inzeráty se začaly objevovat v britských novinách koncem 17. století. První publikací byl zemědělský časopis, a historicky první inzerát byl od 30 letého mládence, který hledal mladou ženu se jměním 3000 liber. Osobní inzeráty zůstaly v Británii velkým byznysem až do 18. století a v tuto dobu byly také jedním z mála způsobů, jak se mohli homosexuálové setkávat v období, kdy byla homosexualita nezákonná a trestána smrtí (Matthews, 2022).

První ženou, která kdy podala inzerát, byla v roce 1727 Helen Morrison. Ta přesvědčila redaktora Manchester Weekly Journal, aby umístil její krátký inzerát, ve kterém uvedla, že "hledá někoho milého, s kým by mohla strávit svůj život". Nikdo takový jí ale neodpověděl, místo toho ji starosta poslal na čtyři týdny do ústavu pro choromyslné (Lee, 2017).

V průběhu 18. století začaly osobní inzeráty nabývat na popularitě hlavně mezi aristokraty v rámci skandálních zápletek. V polovině 19. století bylo hledání partnera takovýmto způsobem považováno za selhání heterosexuálních jedinců (Lee, 2017). Na začátku 20. století se inzeráty staly nutností nejprve pro farmáře žijící v řídce osídlených oblastech a následně pro osamělé vojáky hledající lásku a přátelství. (Matthews, 2022).

Zásadní zlom nastal v roce 1959, kdy dva studenti Stanfordské univerzity, Jim Harvey a Phil Fialer, vytvořili třídní projekt s názvem Happy Families Planning Service. Použili dotazník děrných štítků a univerzitní počítač IBM 650, aby spárovali 49 mužů a 49 žen. A pouhých šest let po Stanfordském experimentu provedli Jeff Tarr a Vaughan Morrill, oba studenti Harvardu, sociální experiment nazvaný Operation Match. Použili svůj vlastní dotazník a počítač IBM 1401, aby za 3 dolary spojili lidi na základě jejich podobností a sympatií (Matthews, 2022).

Od roku 1965 do roku 1990 udržovaly inzeráty stabilní tempo, dokud se neobjevil internet. A v tu dobu se stal první velkou seznamkou Match.com., který způsobil revoluci v seznamování. Jako první online seznamka vůbec byl schopen zefektivnit proces

seznamování a umožnil vybírat si preference, jako je pohlaví, věk a koníčky (Matthews, 2022).

Snadný přístup k internetu znamenal nárůst dostupnosti seznamovacích aplikací. Hledání partnera na seznamkách však nebylo vždy úctyhodnou volbou. Během 90. let, kdy bylo online seznamování teprve na začátku, mělo nežádoucí pověst. Uživatelé byli považováni za sociálně neschopné a zoufalé, což odrazovalo od používání a proto v tomto období málokdo přiznal, že online seznamky navštěvuje. V roce 2000 bylo počáteční stigma na ústupu, protože média začala vykreslovat online seznamky v pozitivnějším světle a uživatelé se přestali obávat svěřit se přátelům a rodině. (Finkel et al., 2012). V roce 1998 se do kin po celé zemi dostal film „Láska přes internet“ s Meg Ryan a Tomem Hanksem, což vedlo k normalizování online seznamování a předvedlo ho jako další vhodnou cestu k nalezení partnera (Matthews, 2022).

V roce 2007 se online seznamování přesunulo k smartphonům. Nejnovějším přírůstkem na trhu online seznamek se staly aplikace pro mobilní telefony. Ty jsou navrženy tak, že se nespolehnou na algoritmy, ale na blízkost jednotlivých potenciálních shod. Jedna z nejpopulárnějších mobilních seznamovacích aplikací je již řadu let Tinder, který byl založen v roce 2012, a propojuje uživatele na základě jejich geografické blízkosti. Zatímco online seznamování umožnilo nezadaným setkávat se s lidmi z pohodlí svých domovů, seznamovací aplikace jim to umožnily bez ohledu na to, kde na světě se právě vyskytují (Matthews, 2022).

1.2 Online vs offline seznamování

Online navazování vztahů se týká vztahů, které vznikají a jsou udržovány na internetu, obvykle prostřednictvím online seznamovacích webových stránek a aplikací. Tyto platformy umožňují uživatelům vytvořit si profil a vyhledávat další uživatele, se kterými následně komunikují prostřednictvím zpráv, nebo jiných funkcí. Online seznamování se stalo oblíbeným způsobem seznámení, zejména pro ty, kteří nemají tolik možností seznámit se pomocí tradičních offline metod. Tyto vztahy mohou být romantické, přátelské nebo sexuální povahy a mohou zahrnovat interakce s lidmi nacházejícími se na různých místech. Mezi velké výhody online seznamování patří široká škála uživatelů, ze kterých lze vybírat,

čímž se zvyšuje šance na nalezení vhodného potenciálního partnera. Další výhodou je nalezení podobně smýšlejícího partnera s kompatibilními hodnotami a zájmy. A v dnešní uspěchané době je velkou výhodou rychlé dosažení intimity. Tyto jedinečné výhody učinily online seznamování efektivnější než tradiční offline způsoby (Paul, 2014).

Na druhou stranu offline vztahy vznikají prostřednictvím osobních interakcí, společných přátel, na společenských akcích, v práci či škole, nebo prostřednictvím koníčků či jiných aktivit. Tyto vztahy mohou být rovněž romantické, přátelské nebo sexuální povahy a obvykle zahrnují pravidelný osobní kontakt a interakce se zúčastněnými osobami.

Jak online, tak offline seznamování má svá pro a proti. Online seznamování může být pohodlné a efektivní zejména pro lidi, kteří žijí daleko od sebe, jsou zaneprázdnění nebo žijí v oblastech s omezenými možnostmi seznamování. Může být ale také riskantní kvůli možnosti podvodů a může být obtížnější posoudit kompatibilitu potenciálního partnera bez výhod, které nabízí osobní interakce. Takovéto seznamování je také náchylnější k nedorozuměním v komunikaci v důsledku absence neverbálních signálů a tím nesprávné interpretaci psaných zpráv. Offline seznamování oproti tomu umožňuje navázat osobnější a intimnější vztahy, ale může být také časově náročnější a vyžaduje více úsilí kvůli nutnosti osobního kontaktu.

Finkel et al. (2012a) rozpoznali tři výhody, které nabízí online seznamování. První je přístup k potenciálním partnerům, se kterými bychom se pravděpodobně jinak nesetkali. Další je možnost využívat různé formy počítačové komunikace. A poslední výhodou je párování s kompatibilními partnery, ke kterému seznamky používají matematický algoritmus. Způsob, jakým seznamky tyto služby využívají, změnilo prostředí seznamování. Například před setkáním s potenciálním partnerem si o něm utváříme dojem prostřednictvím komunikace a zjišťování relevantních faktů, místo spoléhání se na dohazování přáteli či rodinnými příslušníky. Kompatibilita pak spočívá v tom, že člověk svůj romantický osud vloží do rukou matematického algoritmu. Přestože má online seznamování výhody oproti tradičnímu offline seznamování, ne vždy zlepšuje vztahy. Jak Finkel et al. (2012a) poznamenávají, přístup k potenciálním partnerům prostřednictvím profilů redukuje trojrozměrné lidi na dvourozměrné displeje, které nedokáží zachytit prožitky, jenž jsou zásadní pro sociální interakci a tím nedochází ke správnému posouzení vzájemné kompatibility. Neexistují ani žádné přesvědčivé důkazy o tom, že tyto algoritmy opravdu fungují vytvářet lepší vztahy než ty vznikající tradiční cestou. Základním principem algoritmu je komplementarita na základě podobností, což se ale pro vztah ukázalo jako mnohem méně důležité. Kromě toho nemůže předem vědět, jak se budou partneři dál vyvíjet,

jakým okolnostem budou čelit, s jakými situacemi se budou v budoucnu vyrovnávat. Proto je nepravděpodobné, že by jakýkoliv algoritmus, snažící se najít shodu mezi dvěma lidmi na základě dostupných informací, mohl zajistit spokojenost a stabilitu ve vztahu (Finkel et al., 2012a).

Studie Paula (2014) odhalila, že online páry mají nižší šance na uzavření manželství než offline páry. Podává k tomu vysvětlení, že online seznamování poskytuje příliš mnoho dalších potenciálních partnerů na výběr, proto je pak pro jedince složitější zůstat v jednom svazku. Z tohoto nedostatku exkluzivity pak vyplývá jednoduché ukončení současného vztahu a nelezni si nového. Dalším důvodem může být menší rozvinutí a dozrání vztahů vzniklých online, vzhledem k tomu, že trvá jen týdny nebo dokonce dny, než vzniknou. Obvykle totiž začínají záplavou zpráv s předčasným sebeodhalením mezi oběma stranami. Naproti tomu tradiční offline seznamování nejčastěji začíná fyzickou přitažlivostí, následuje zkoumání podobností a zájmů a pak dochází k postupnému sebeodhalování, což může trvat i měsíce (Rosen et al., 2008).

Rosen et al. (2008) zjišťovali rozdíly mezi online a offline seznamováním, konkrétně se zaměřovali na vlastnosti, které se u potencionálních partnerů považují za důležité. Zatímco u tradičního offline seznamování dominovaly osobní informace, osobnost a vzdělání, online seznamování se zaměřovalo na komunikační styl a fyzickou přitažlivost. V tomto směru je komunikace hlavním způsobem, jak někoho poznat a fyzická přitažlivost je to první, co má uživatel k dispozici pro utváření dojmu. Podle tohoto výzkumu se zjistilo, že fotografie byla druhým nejdůležitějším aspektem na profilu a fyzická přitažlivost zase nejdůležitější, ale pouze pro online seznamování. Důležitým aspektem u zpráv bylo také sebeodhalení, které pomáhalo vytvářet pozitivní dojem. Ukázalo se, že vyšší sebeodhalující zprávy byly vnímány jako odraz pozitivnější a otevřenější osoby (Rosen et al., 2008).

Online seznamování tedy radikálně změnilo způsob navazování vztahů, jako je seznamování s partnery, se kterými bychom se pravděpodobně jinak nesetkali, a urychluje přechod k osobní interakci. Na druhou stranu velký důraz kladený na profily má značné nevýhody a spoléhat se na bezchybnost algoritmu pro hledání kompatibility není nejvhodnější strategií (Finkel et al., 2012a).

1.3 Specifika online komunikace a chování

Přínosem internetu je informační dostupnost, prostupnost, interaktivnost při výměně zpráv a rychlost zprostředkování kontaktu. Má však dopady na kvalitu řeči a myšlení (Vybíral, 2009).

Lidé na internetu říkají a dělají věci, které by tváří v tvář neřekli a neudělali. Důvodem k tak otevřenému chování je uvolňující pocit, který online svět nabízí. Tomuto jevu se říká online disinhibiční efekt. Vyjadřuje odložení zábran, překonání nesmělosti, ostychu, v krajních podobách může mít podobu obcházení zákazů a tabu (Vybíral, 2009). Disinhibice může být tedy dvojitá. Někdy se lidé svěřují s osobními věcmi, obavami, chovají se laskavě, pomáhají ostatním, a tomu říkáme benigní disinhibice. Jindy jsme svědky kritiky, hněvu, výhrůžek, a to se označuje jako toxická disinhibice. Tento disinhibiční efekt je podle Sulera (2004) tvořen šesti faktory, kterými je disociativní anonymita, neviditelnost, asynchronicita, solipsistická introjekce, disociativní představivost a minimalizace autority.

1. Disociativní anonymita

Lidé na internetu mohou skrývat svou identitu, ať už celou, nebo její část. Tato anonymita je jedním z hlavních faktorů efektu disinhibice. Díky tomu, že mohou oddělit své online chování od toho reálného, se cítí méně zranitelní. Jejich vystupování, nebo to, co říkají, není přímo spojeno s jejich životem a nemusí se cítit odpovědní za případné deviantní či nepřátelské chování. Jako by došlo k dočasnému omezení superega a morálních procesů (Suler, 2004).

2. Neviditelnost

V mnoha online prostředích se lidé navzájem nevidí. Jejich přítomnost může zůstat skryta i ve chvíli, kdy navštíví webové stránky nebo i některé chatovací místnosti. Přestože prostřednictvím chatu, zpráv a blogů mohou lidé zjistit hodně o identitě druhého člověka, stále ho nevidí a neslyší. Tato neviditelnost zesiluje efekt disinhibice, což dodává lidem odvahu jít na místa a dělat věci, které by jinak nedělali. Když píšou zprávy, nemusí se starat o to, jak vypadají nebo znějí a stejně tak se nemusí starat o to, jak vypadají nebo znějí ostatní v reakci na to, co říkají (Suler, 2004).

3. Asynchronicita

Při psaní e-mailu, nebo zpráv spolu lidé neinteragují v reálné čase. Jejich odpovědi mohou trvat minuty, ale i týdny. Vzhledem k tomuto zpoždění ve zpětné vazbě, se mohou lidé projevovat mnohem toxičtěji a odvracet se od společenských norem (Suler, 2004).

4. Solipsistická introjekce

Solipsismus je filozofický termín pro přesvědčení člověka o tom, že vnější svět existuje pouze v jeho hlavě (Vybíral, 2009). Nepřítomnost tváří v tvář může u jedince při čtení zpráv vyvolávat pocit, jako by byl vliv pisatele introjektován do jeho mysli, což může být zažíváno jako hlas v hlavě. Člověk samozřejmě nemusí vědět, jak reálně zní hlas toho druhého, děje se to vědomě nebo nevědomě, a stejně tak může přiřadit i vizuální obraz tomu, jak si myslí, že vypadá nebo se chová (Suler, 2004). Z vlastních představ o osobě, se kterou komunikujeme, projikujeme naše představy o ní do ní a můžeme tak nabýt přesvědčení, že druhou osobu známe. Ve skutečnosti komunikujeme v podstatě z části sami se sebou, se svými očekáváními, přáními a potřebami a z části s druhou osobou podle toho, jak se prezentuje prostřednictvím textové komunikace (Vybíral, 2009).

5. Dissociativní představivost

Anonymita může vést některé komunikující k tomu, že za své chování neberou odpovědnost (Vybíral, 2009). Lidé mohou mít vědomě nebo nevědomě pocit, že jejich imaginární postavy, které existují v online prostoru, žijí v oddělené dimenzi od požadavků a povinností skutečného světa. Jakmile vypnou počítač, vrátí se ke své každodenní rutině a zřikají se odpovědnosti za to, co se dělo v online světě, jenž nemá s jejich realitou nic společného (Suler, 2004).

6. Minimalizace stavu a autorita

Lidé v offline světě často vyjadřují svůj status a moc v oblékání, materiálních věcech či řeči těla. V kyberprostoru ale tyto vodítka chybí, což snižuje dopad jejich autority. Každý má tedy stejnou příležitost vyjádřit svůj názor bez ohledu na postavení, rasu nebo pohlaví. To, co většinou určuje vliv, je schopnost člověka komunikovat (Suler, 2004).

Téměř všechny asynchronní systémy nabízejí vysoký stupeň editovatelnosti. Uživatelé mohou změnit to, co píšou, ještě před samotným odesláním zprávy, nebo psaní přerušit či začít znovu. Čas, který na editaci mají, je téměř neomezený. Díky tomu mohou uživatelé mnohem lépe skrývat to, co nechtějí sdělit a volit mnohem diskrétnější taktiku. V komunikaci, která nevyžaduje hlas, tvář, nebo tělo tak mohou být různé expresivní projevy ignorovány (Walther, 2007).

Specifické rysy vykazuje v prostředí internetu i komunikace. Ke klíčovým znakům internetové komunikace patří její instantnost. Člověk může vyjadřovat neverbální obsah a emoce ihned, pomocí smajlíků nebo emotikonů, které rozšiřují slovní sdělení dvou osob a přibližují ho blíže komunikaci tváří v tvář. Smajlíci zasazují slova do přesnějšího emočního kontextu a mohou být náhradou za neverbální sdělování. Největší výhodou, která předstihla i disinhibiční výhody, je možnost komunikace s více lidmi najednou o různých tématech, tedy multiplicita. Další výhodou je tolerance delší latence mezi sdělením a odpovědí než jaká je v reálném prostředí. Virtuální prostor navíc nabízí místo, kde jedinec může cítit podporu a zájem. Anonymní prostředí a otevřená komunikace pak umožňují snazší přístup k citlivým tématům, což přináší úlevu a pocit pochopení, internet se tak stává bezpečnějším místem k intimnímu svěřování (Vybíral, 2009).

1.4 Motivace k online seznamování

Pojem motivace vychází z latinského *movere*, které znamená hýbat se. Podle Plhákové (2003, s. 319) jde o „souhrn všech intrapsychických dynamických sil neboli motivů, které zpravidla aktivizují a organizují chování i prožívání s cílem změnit existující neuspokojivou situaci nebo dosáhnout něčeho pozitivního“. Naléhavost motivů roste, pokud nejsou delší dobu uspokojovány. Podle Výrosta et al. (2019) jsou motivace hybné síly psychického charakteru, které aktivizují lidské chování. Zda se vnější podnět stane motivem, závisí na tom, jak jej jedinec ohodnotí. Síly motivů mohou být fyziologické, jako je hlad, žízeň, sex, sebezáchova, nebo psychologické, jako je touha uspět a potřeba někam patřit (Hartl, 2004).

Motivace a motivy jsou individuální. Pro každého člověka má stejný motiv různý význam, ať už jde o jídlo nebo sex. Veškeré motivy podléhají sociálním vlivům a individuální zkušenosti (Cakirpaloglu, 2020). Každé chování člověka je motivované, i když si to nemusí uvědomovat. Některé motivy si nemusí být ochoten připustit z důvodu toho, že jsou v rozporu s požadavky společnosti. V průběhu života se také u stejného člověka může změnit motivace k určité činnosti (Výrosta et al., 2019).

Přežití lidstva zajišťují především sexuální motivy, které se projevují poměrně naléhavými tužbami. Ve vývoji lidského sexuálního chování figuruje velký prostor pro sociální učení, což má za následek pestrou různorodost (Plháková, 2003). Podle Arthura

Schopenhauera (in Plhánková, 2003) je rozmnožovací pud někdy silnější než pud sebezáchovy. Dodává, že láska je jen iluzí, s jejíž pomocí se příroda stará o zachování rodu. Jakmile je dosaženo cíle, tedy rozmnožování, iluze se rozplyne.

Ve snaze prozkoumat důvody, proč jednotlivci používají seznamovací aplikace, byla vedena řada studií, které se ve výsledcích často liší. Podle výzkumu Ashley Fansher (2019) byl nejčastějším motivem zábava (49 %), druhým nejčastějším využitím bylo hledání příležitostného sexuálního partnera (33 %), následovalo navozování přátelství (22 %) a nakonec hledání vážného vztahu (21 %). Fowler a Both (2020) taktéž zjistila, že hlavním motivem byla zábava (51,4 %), druhým nejčastějším už bylo ale hledání dlouhodobého vztahu (23,8 %), dále nezávazného sexuálního vztahu (11,4 %), hledání přátel (10,5 %) a zbytek (2,9 %) zvolilo jiné motivy. Mickleson (2017) zase zjistila na prvním místě přátelství (23,2 %), následovaly krátkodobé úlety (19,3 %), sex na jednu noc (15,5 %) a vážné vztahy (10,2 %).

Ve studiích Smith a Duggan (2013) a Mickleson (2017) byl hlavním motivem uživatelů hledání dlouhodobého vztahu. Bežnými motivy ve výzkumech Flug (2016) a Timmermans a De Caluwé (2017) byly také zábava, trávení volného času, vzrušení, relaxace a zvědavost.

Při zkoumání rozdílů mezi muži a ženami, respondenti muži častěji používali seznamovací aplikace pro hledání příležitostného sexu ve srovnání s respondentkami (Fansher, 2019; Gatter & Hodkinson, 2016; Kalma, 2019). Motivace pro příležitostný sex byla navíc spojena s vysokou sociosexualitou¹ (Sevi et al., 2018). Ženy zase převážně vyhledávaly dlouhodobé vztahy (Sumter et al., 2017).

Orosz et al. (2018) zjistili, že významným motivem je zvyšování sebevědomí, protože pozitivní sociální zpětná vazba formou velkého počtu shod patří mezi cenné aspekty zvyšující sebeúctu. Podle autorů ale takový typ motivace vede k problematickému užívání. Stejně problematické je i vyhledávání nezávazných sexuálních vztahů, které podle Zlot et al. (2018) mohou vést k sexuální závislosti. Klettke et al. (2014) zjistili, že také sexting² zvyšuje motiv vyhledávání sexu.

Existence internetu sama o sobě pomohla zvýšit počet nezávazných sexuálních setkání. Podle Bryma a Lentona (2001) dokonce 43 % uživatelů uvádí, že používají online seznamky k nalezení sexuálních partnerů. Vypadá to tedy, že ti, kteří hledají příležitostný sex, se zde mohou setkat s podobně smýšlejícími lidmi a online seznamky se tak stávají účinným způsobem, jak toho dosáhnout.

¹ Sociosexualita – promiskuitní chování, tendence mít nezávazné sexuální vztahy (Penke, 2011).

² Sexting - zasílání fotografií, videí nebo textových zpráv se sexuálním obsahem (Kožíšek & Písecký, 2016).

1.4.1 Motivace u zadaných uživatelů

Online seznamky nepoužívají jen nezadaní, ale jsou nástrojem také pro uživatele, kteří jsou aktuálně ve vztahu. Podle statistických údajů o Tinderu z roku 2022 je 42 % jeho uživatelů již zadaných. Ve studii provedené na 9 761 lidech ve věku 24 - 35 let jich 22 % hledalo krátkodobé vztahy na jednu noc a pouze 4 % vztahy dlouhodobé (Wise, 2022). Také Hobbs et al. (2017) ve své studii zjistili, že 10 % zadaných uživatelů Tinderu použilo aplikaci k hledání příležitostného sexu.

Avšak kromě hledání sexuálních partnerů mohou uživatelé ve vztahu hledat i dlouhodobé partnery. Timmermans a De Caluwé (2017) ve své studii zjistili, že používání online seznamek k nalezení partnera je spojeno se strachem ze samoty. Ti, kteří se bojí být single, mají tendenci se spokojit s méně citlivými a méně atraktivními partnery a často zůstávají ve vztazích, které nejsou dostatečně uspokojivé (Spielmann et al., 2013). To může být vysvětlením, proč se tito uživatelé stali součástí online seznamovacího světa, přestože jsou ve vztahu.

Problematické může být už jen samotná přítomnost na seznamce. Přestože zadaný uživatel online seznamovací aplikace nemusí mít v úmyslu setkat se s jiným uživatelem, jeho partner může vnímat už jen pouhé vlastnictví účtu a jeho aktivní využívání jako akt nevěry (LeFebvre, 2017).

1.4.2 Motivace z pohledu evoluce

Pochopení vztahové motivace a strategie nám může poskytnout Darwinova teorie pohlavního výběru. Vlastnosti, které máme, jsou určeny tím, kdo z našich předků přežil a předal své geny. „Rozmnožováním je zajištěna kontinuita života, geny každého z nás si tak zajišťují svoji další existenci i při smrtelnosti našeho těla“ (Králík, 2007, s. 82).

Přírodní výběr je proces, kdy se jedinci a organismy přizpůsobují svému prostředí, a tak přežívají a produkují více potomků. Pohlavní výběr je přírodní výběr vycházející z preferencí specifických vlastností u druhého pohlaví. Proto jsou individuální rozdíly v sexualitě často studovány v kontextu adaptace. V živočišné říši každý samec produkuje velké množství spermií, kterými může oplodnit velké množství samic. Jeden samec by mohl teoreticky oplodnit všechny samice, čímž se ostatní samci stávají nadbyteční. Reprodukční úspěch samců je tedy vystaven silné konkurenci a je přímo závislý na počtu samic, které se

mu podaří přimět k pohlavnímu styku. Důsledkem je naléhavé puzení k pohlavnímu styku. Naproti tomu úspěch samice nezávisí na častém pohlavním styku. Nejúspěšnější jsou ty, které optimalizují čas a energii k produkci potomků takového počtu a kvality, aby tak své omezené reprodukční možnosti maximalizovaly (Kralík, 2007).

To platí i pro lidskou říši. Muži a ženy preferují různé vlastnosti, protože čelí různým výzvám, nákladům a rizikům. Nejviditelnější rozdíl je v tom, že v důsledku dlouhého těhotenství, nebezpečného porodu a dlouhé péče o dítě vzrostla v průběhu evoluce člověka rodičovská investice žen, které jsou tak mnohem vybíravější ke svým sexuálním i dlouhodobým partnerům. Muži mají oproti nim možnost rozšířit své geny prostřednictvím oplodnění několika žen najednou. I ve spánku sní muži o sexu častěji, s čímž souvisí i to, že jsou mnohem méně vybíraví ke svým krátkodobým sexuálním partnerkám (Buss, 1994, citováno v Kralík, 2007). Muži tedy častěji než ženy vyhledávají krátkodobé vztahy, protože jsou méně investujícím pohlavím. Krátkodobé vztahy založené na sexu jsou tak evolučně vhodnější pro muže než ženy, které více riskují těhotenstvím, či fyzickým zraněním, což je činí evolučně znevýhodněnými (Carter et al., 2014).

Kromě toho muži a ženy také vykazují různé preference při volbě partnera. Muži jsou například nastaveni tak, že upřednostňují fyzickou přitažlivost žen v krátkodobých i dlouhodobých vztazích, zatímco ženy preferují partnery s vyšším příjmem před fyzickou přitažlivostí (Hitsch et al., 2010; Menkin et al., 2015). Schmitt a Buss (1996) zjistili, že strategie žen se týká jejich fyzického vzhledu, zatímco muži se zaměřují na své ekonomické postavení a fyzickou sílu.

Přestože fyzicky atraktivní partnery preferují obvykle více muži než ženy, fyzická přitažlivost je důležitá pro obě pohlaví. Když se s někým setkáme poprvé, víme o něm jen málo informací, ale fyzická přitažlivost nám poskytuje okamžité informace týkající se hodnoty partnera (Fletcher et al., 2014; Lenton & Francesconi, 2010). A právě fyzická přitažlivost hraje ústřední roli v seznamovacích aplikacích (Kao, 2016). Příkladem je Tinder, který je navržen obdobným způsobem. Uživatelům se ukáže fotografie jiného uživatele a na jejím základě se můžou rozhodnout, zda si o něm zobrazí víc informací (Mickleston, 2017).

1.5 Rizika online seznamování

Přestože seznamovací aplikace poskytují nové možnosti pro navazování romantických vztahů, vytvářejí také potenciál pro antisociální chování (Duncan a March, 2019). Antisociální chování může mít různou intenzitu, od nepříjemného po násilné, a ať už úmyslné nebo ne, může vést k porušení společenských norem a nerespektování práv (Millie, 2007). Jednotlivci běžně uvádějí, že se při seznamování na internetu setkávají s antisociálním chováním, jako je například kontaktování způsobem, který v nich vyvolává pocity obtěžování nebo nepohodlí (Smith & Duggan, 2013).

S rostoucí popularitou mobilních seznamovacích aplikací roste i počet vážných sexuálních útoků (National Crime Agency, 2016). I když tato možnost budování vztahů může být považována za geograficky a finančně výhodnější, může také vystavit uživatele většímu počtu potenciálních pachatelů. To může vést k tomu, že mohou uživatelé sdílet s naprosto cizími lidmi své údaje nebo souhlasit se setkáním na soukromých místech s různou mírou bezpečnostních opatření. Neznalost, často kombinovaná s alkoholem, je pak zavádí do potenciálně rizikových situací (Fansher, 2019). Choi et al. (2018) shromáždili údaje o používání seznamovacích aplikací a zkušenostech se sexuálním zneužíváním a zjistili, že uživatelé seznamovacích aplikací byli častěji sexuálně zneužíváni než neuživatelé. Situace se stala tak vážnou, že národní kriminální agentura definovala nový typ sexuálního delikventa, který se zpočátku setkával se svými oběťmi online, a pojmenovala nový typ znásilnění, Internet Facilitated Rape (IFR). IFR je tak zákeřné z důvodu nedostatku interakce tváří v tvář, což buduje falešnou důvěru bez možnosti odhalit zlomyslnost pachatele. Důsledkem je pak vlákání do obydlí oběti. Přes 70 % obětí IFR bylo sexuálně napadeno ve svém bydlišti (Holland, 2019).

Jedna britská studie (National Crime Agency, 2016) ve svém šestiletém výzkumu zase zjistila, že v letech 2009 - 2014 došlo k více než šestinásobnému nárůstu sexuálních útoků usnadněných prostřednictvím online seznamovacích aplikací. Podle této práce byla viktimizace častější, když se počáteční schůzky konaly na soukromém místě, ve srovnání s místy veřejnými, a do jednoho týdne od výměny první zprávy, ve srovnání s tím, když uživatel čekal delší dobu.

Jak ve svém výzkumu zjistila Ashley K. Fansher (2019), jakmile začala konverzace mezi uživateli, mnoho z nich přistoupilo k okamžitému sdílení osobních údajů a domlouvání si

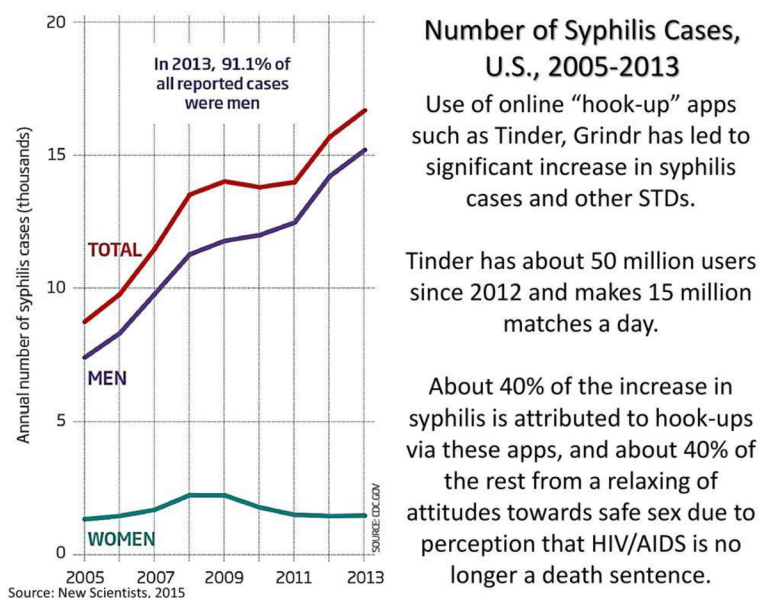
osobních schůzek. K těmto schůzkám docházelo nejčastěji po 18. hodině na veřejných místech. Bohužel téměř 40 % uživatelů se setkala na soukromém místě, nejčastěji ve svém bydlišti, popřípadě bydlišti druhého uživatele. V takovémto případě není zaručena bezpečnost, vzhledem k tomu, že je obtížné předvídat situaci v neznámém prostředí bez přítomnosti třetích osob, které by v případě potřeby mohly zasáhnout.

K nějaké formě preventivního opatření přistupují s větší pravděpodobností ženy. Nejčastěji jde o plně nabitý telefon a svěření se se schůzkou členovi rodiny nebo příteli. Z celkového počtu respondentů se jich 5 % setkala s viktimizací ze strany uživatele, se kterým se seznámili prostřednictvím aplikace a 7 % zažilo viktimizaci kybernetického stalkingu (Fansher, 2019).

Ve srovnání s jinými seznamovacími aplikacemi je Tinder nejčastěji spojován s krátkodobými vztahy, často riskantním sexuálním chováním (Hahn et al., 2018) a akty nedobrovolného sexu, zejména u žen (Shapiro et al., 2017). Kromě toho uživatelé online seznamovacích aplikací mají větší pravděpodobnost, že budou mít více než pět sexuálních partnerů ve srovnání s neuživateli a mají větší pravděpodobnost nechráněného sexu a sexu pod vlivem drog nebo alkoholu (Sawyer et al., 2018).

Mezi rizikové sexuální chování nepatří jen promiskuita, ale také nedostatečné používání antikoncepce (Miller et al., 2004). Online seznamovací aplikace bývají dávány do souvislosti se zvýšením počtu sexuálně přenosných nemocí (Bhattacharya, 2015).

Obrázek 1: Zvýšení počtu případů výskytu syfilis v souvislosti se seznamovacími aplikacemi

Zdroj: Bhattacharya, 2015

Výsledky Boudreau (2018) odhalily, že v rámci sexuálního chování se rizikověji chovají muži než ženy. Choi et al. (2016) ve svém výzkumu zjistil silný vztah mezi používáním seznamovací aplikace a sexem bez kondomu. Zjistil také, že nejmenší pravděpodobnost použití kondomu během poslední sexuální interakce byla u bisexuálů, homosexuálů a žen. Ženy také vykazují nižší citlivost na znechucení a vyšší pravděpodobnost zdravotních a bezpečnostních rizik oproti mužům (Sevi, 2019).

Existuje ale i řada drobným problémů, které sice nejsou tak nebezpečné, ale stojí za zmínku. Paří mezi ně „bread-crumbling“, což jsou drobné, nepravidelné konverzace, které udrží potenciálního partnera při minimálním zapojení se, „ghosting“, což je zmizení bez vysvětlení, něco podobného je „zombieing“, kdy partner zmizí, ale po čase se opět přihlásí, „cat-fishing“, známé jako jednání pod falešnou identitou a „dog-fishing“, neboli předstírání vlastnictví psa (Jonason, 2019). Problematická je také návykovost, která bude podrobněji rozepsána v kapitole 1.7 Tinder.

Všechny tyto fakta ukazují, že online seznamování je vnímáno jako nebezpečnější než tradiční offline seznamování. To však neznamená, že seznamovací aplikace jsou ze své podstaty nebezpečné, ale že je mohou potenciální pachatelé používat riskantním způsobem, což může zvýšit riziko viktimizace. Tinder proto zavedl bezpečnostní opatření, jako ochranu před rizikovými uživateli tím, že k jeho použití bylo zapotřebí přihlášení k Facebooku, což zmírnilo obavy z nepravdivých informací. V současné době již Tinder nevyžaduje jen Facebook, noví uživatelé se mohou přihlásit také pomocí telefonního čísla, nadále však podporují autenticitu prostřednictvím nových metod, jako je ověřování fotografií, které snižuje výskyt falešných profilů (Fowler & Botw, 2020).

1.6 Prevence rizik online seznamování

S existencí rizika souvisí i snaha toto riziko eliminovat. A prevence zmíněných negativních jevů by měla být součástí výuky na všech úrovních školství. V kyberprostoru je totiž výchova a vzdělávání uživatelů nezbytnou součástí technologií zasahujících do našich životů. Protože informovanost a příprava přechází možným nežádoucím rizikům, měla by být s komunikačními technologiemi neodmyslitelně spojena i informační gramotnost (Kolouch, 2016).

1.6.1 Pravidla bezpečného online seznamování

Kožíšek a Písecký (2016) sepsali 13 pravidel pro bezpečné seznamování.

1. Nescházet se okamžitě – pokud je cílem dlouhodobý vztah, neměli bychom podléhat tlaku nebo strachu z promarněné příležitosti. Partner určitě pochopí, když si spolu před schůzkou budeme nějakou dobu psát a povídat.
2. Schůzku si domluvit přes den – v šeru vypadáme jinak a mnozí toho využívají. Je proto vhodné domluvit si schůzku ve dne, abychom si mohli partnera lépe prohlédnout.
3. Sejit se na veřejném místě – schůzku je vhodné naplánovat tam, kde je hodně lidí, například nákupní centra, kde je kromě dalších lidí i ostraha a kamerový systém.
4. Pozor na uzavřené prostory – na prvních schůzkách je důležité vyhýbat se prostorům, ze kterých nelze lehce utéct, jako jsou auta, anebo obydlí protějšku.
5. Schůzka ve třech – na první schůzku je vhodné s sebou vzít kamaráda, ať už kvůli bezpečnosti, tak kvůli nezávislému pohledu třetí strany.
6. Dát někomu vědět – před schůzkou je vhodné o svých úmyslech někoho informovat, nebo napsat alespoň vzkaz s co nejvíce podrobnostmi.
7. Zahrát si na detektiva – je vhodné prohledat sociální sítě a ověřit si správnost údajů, nebo aspoň získat více fotografií.
8. Ptát se na podrobnosti – při psaní je vhodné doptávat se opakovaně na ty stejné detaily, ať už se jedná o barvu auta, přátelé. Lhář se do svých lží časem sám zamotá.
9. Chtít více fotek – v dnešní digitální době je jednoduché vytvořit si fotografii, je vhodné si jich proto vyžádat více k možnosti ověření.
10. Ověřovat přes Skype – Interaktivní videohovor mnohé napoví a pomůže neznámého lépe prověřit.
11. Chránit si osobní údaje – člověku, kterého známe jen chvíli, neposkytujeme žádné osobní údaje, ani adresu bydliště, nebo telefonní číslo.
12. Mít čistou hlavu – pozor na alkohol, ten může zkreslit náš úsudek.
13. Alarm – Pokud je schůzka nepříjemná, je důležité nezůstat jen ze slušnosti. Pokud nás dotyčný zadržuje nebo nutí do věcí, které nechceme, nebojme se udělat hluk a zalarmovat co nejvíce lidí v blízkosti.

Kolouch (2016) ještě přidává doporučení pro uživatele sociálních sítí. Jedním z nich je přečíst si smluvní podmínky jakékoliv služby, kterou využíváme, nastavit si dobré

zabezpečení a neklikat na cizí odkazy. Omezit okruh osob, které mohou vidět naše soukromé údaje, nepovolovat přátelství neznámým lidem. Na veřejném profilu neuvádět bydliště, telefonní číslo ani účty na ostatních sociálních sítích. Nikomu neposílat intimní fotografie a videa. Neodpovídat na vulgární a hrubé zprávy. Nesdělovat informace, že se chystáte na dovolenou. Nevěřit všemu sdělenému na internetu, vše si ověřovat na více zdrojích.

1.6.2 Jak rozpoznat falešnou identitu

Možností, jak rozpoznat podvodníka na internetu, je hned několik. Nejefektivnější a nejrychlejší metoda je ověření prostřednictvím fotografie. Pokud máme pochybnosti, můžeme dotyčného poprosit o vyfocení fotografie, na které bude zřetelný obličej a kde bude držet cedulku s textem a dnešním datem. Podmínkou je odeslání do pěti minut, aby si vše nestihl připravit v grafickém editoru. Tyto možnosti má dnes každý, proto jsou výmluvy vždy podezřelé. Jakmile protistrana zjistí, že se nenecháme obelstít, komunikaci sama ukončí (Kožíšek & Písecký, 2016). Při online seznamování je chování založené na pravdě spíše vzácností a je proto vhodné ověřovat si informace také prostřednictvím třetích stran (Ellison, Gibbs, & Heino, 2005). Fotografie je možné prověřit na internetu prostřednictvím Google, nebo jiného programu, který dokáže rozpoznat, kde všude je umístěna. V tomto případě ale není spolehlivost stoprocentní, neumí například vyhledávat v sociálních sítích, nebo jiných službách, kde je nutná registrace. V některých případech postačí i vizuální ověření. Pokud si s dotyčným píšeme v České republice, musí být i prostředí okolo fotografie české. Je vhodné hledat i grafické úpravy, které lze často odhalit, aniž bychom byli experti. Nejspolehlivější metoda rozpoznání falešné identity je prostřednictvím videohovoru, kde si můžeme ověřit nejen vzhled nebo hlas, ale i celkový dojem, který v nás dotyčný zanechá. Videohovor je vhodné vést přes den, aby bylo vidět zřetelně do obličeje, důležité je neuvádět osobní informace a snažit se v pozadí neukazovat vybavení domácnosti (Kožíšek & Písecký, 2016).

1.6.3 Preventivní projekty

Seznam se bezpečně!

Tento projekt vznikl jako doplňková aktivita lidé.cz a měl informovat o rizicích seznamování. V roce 2009 byl natočen film, který byl následně rozeslán všem uživatelům

sociálních sítí provozovaných na seznam.cz a zároveň byl distribuován jako učební pomůcka do škol. Podporu poskytlo i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Díky pozitivním změnám u uživatelů vznikl v roce 2012 druhý film, Seznam se bezpečně! 2, který se věnuje otázce dětské prostituce, seznamování a sociálního inženýrství. Došlo i k propojení s Policií ČR, Linkou bezpečí, nebo projektem E-bezpečí Univerzity Palackého v Olomouci. V roce 2015 bylo natočeno pokračování, Seznam se bezpečně! 3, které je určené především rodičům (Kožíšek & Písecký, 2016)

E-bezpečí (e-bezpeci.cz)

Tento projekt realizuje Centrum prevence rizikové virtuální komunikace Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Cílem je primární prevence před riziky internetové komunikace, kde patří kyberšikana, kybergrooming, stalking, phishing, webcam trolling a další. Je určen především dětem, ale také rodičům, pedagogům. Zaměřuje se i na informovanost v rámci širší veřejnosti prostřednictvím besed a publikační činnosti (E-bezpečí).

Bezpečný internet (bezpecnyinternet.cz)

Tento projekt se zaměřuje na různé cílové skupiny uživatelů a pomocí názorných příkladů vytváří správné návyky internetové bezpečnosti. Vznikl s cílem ukázat mnohá rizika spojená s používáním internetu a posílit tak celkové povědomí v této oblasti (Kožíšek & Písecký, 2016).

Linka bezpečí

Číslo linky bezpečí je 116111, je bezplatné a určené pro děti do 18 let, nebo studenty do 26 let. Linka bezpečí má také svůj email a chat. Velkou pozornost věnuje prevenci, jejich konzultanti jezdí do škol, natáčejí vzdělávací videa a podcasty. Zapojují se do odborných a veřejných akcí, které přispívají k rozvoji duševního zdraví dětí a mladistvých (Linka bezpečí).

Dětské krizové centrum

Dětské krizové centrum je nestátní nezisková organizace specializovaná na odbornou pomoc týraným, sexuálně zneužívaným či zanedbávaným dětem. Výchozími principy je oprávněný zájem dítěte a důraz je kladen na potřeby dětí. Kromě toho působí i na poli prevence vydáváním různých preventivních materiálů. Prevence zahrnuje zejména aktivity

související s procesem socializace, sociální integrace, sociálních dovedností a kompetencí (Dětské krizové centrum).

Bílý kruh bezpečí

Bílý kruh bezpečí pomáhá obětem kriminality a pomoc poskytuje prostřednictvím bezplatné nonstop linky, celostátní sítě poraden, centrály v Praze a intervenčního centra v Ostravě. Zahrnuje poskytnutí právních informací, psychologické a sociální poradenství, praktické rady a informace. Vedlejší činností jsou semináře, přednášky, publikační aktivity a konference (Kožišek & Písecký, 2016).

Internetem bezpečně

Tento projekt si klade za cíl zvýšit povědomí uživatelů o rizicích v online prostředí u dětí, mládeže, rodičů, pedagogů, specialistů v oblasti prevence, zaměstnanců OSPOD atd. Reaguje na nové hrozby v oblasti bezpečnosti, o kterých informuje na svých webových stránkách a vzdělávacích akcích. Projekt se snaží být inovativní a používá nové výukové metody využívající praktické ukázky kybernetických hrozeb společně s konkrétními návody k ochraně (Internetem bezpečně).

1.7 Tinder

Tinder je nejpopulárnější geosociální seznamovací aplikace, která byla vytvořena v USA v Silicon Valley. Šestnáctého února 2012 vývojáři Sean Rad a Joe Munoz přišli s nápadem na seznamovací aplikaci, kterou nazvali Matchbox. V srpnu ji přejmenovali na Tinder a spustili na několika univerzitních kampusech, odkud se začala rychle rozšiřovat. Během jednoho roku se Tinder probjoval mezi 25 nejvlivnějších sociálních platforem a zavedl do světa seznamování jednu z nejrevolučnějších funkcí – swipe³. Ta je nyní alfou a omegou téměř každé seznamovací aplikace (Tiwari, 2022). Swipování je rychlé, reflexivní a připomíná hru. Kvůli potenciálu pro shodu, který je pro uživatele odměnou, se stává vysoce návykovým (Purvis, 2017). A to není náhoda. Spoluzakladatel Jonatan Badeen, který

³ Swipe, swipovat – pohyb mezi obrazovkami/obrázky přejetím prstu jedním nebo druhým směrem po displeji mobilního zařízení (Dunlop, 2018).

vynalezl swipování přiznal, že se inspiroval prací B. F. Skinnera, o kterém se učil při studiu psychologie na vysoké škole. V jednom z experimentů Skinner přiměl hladové holuby věřit, že jídlo, které jim je ve skutečnosti dodáváno v náhodných časových intervalech, vyvolává určité klovaní. Holubi začali klovat častěji v naději, že dostanou více potravy. Na stejném principu funguje swipování. Když přetáhneme, můžeme dostat shodu, ale také nemusíme (Johnson, 2018, in Stoicescu, 2019). Tato nepředvídatelnost výsledků je příčinou návykovosti herních automatů a také důvodem, proč uživatelé na Tinderu stále přetahují doprava a doufají ve shodu a nalezení vhodného protějšku. Psycholog Tomas Chamorro-Premuzic (2014) mluví o Tinderovém efektu. Podle něj je už jen používání Tinderu vnímáno jako větší zábava než samotné randění. Seznamovací aplikace se tak staly cílem samy o sobě a ne jen prostředkem k nalezení partnera.

I přes vysokou konkurenci si Tinder stále uchovává své prvenství v online seznamování. Neustále inovace, zavádění nových funkcí, jako „Swipe Nights“, výrazně lepší uživatelská základna a obrovský počet uživatelů ho drží na vrcholu (Tiwari, 2022). Spojil se také s řadou stejně populárních platforem sociálních médií, jako je Facebook, Instagram, Spotify a Snapchat, což ho staví do jedinečné pozice (Condie et al., 2018). Je to zdaleka nejstahovanější bezplatná seznamovací aplikace na světě s celkovým počtem 67 milionů stažení ročně a 75 milionů aktivních uživatelů měsíčně, z nichž 7,8 milionu je z USA. V současnosti je dostupný v téměř 200 zemích, ve více než 40 různých jazycích a může se pochlubit přibližně 60 miliardami shod od doby, kdy vznikl (Wise, 2022).

Tinder se tedy skládá z jedinečného swipování a technologie Global Positioning System (GPS). Funguje tak, že uživatelům posílá fotografie jiných uživatelů podle jejich preferencí z hlediska pohlaví, věku a geografické blízkosti. Seznamovací aplikace, na rozdíl od dřívějších seznamovacích webů, zakládají svůj úspěch na kvantitě, nikoliv na kvalitě shod. Mají také výrazně menší prostor pro tvorbu profilu. Tinder omezuje uživatele na 9 fotografií a 500 znaků textu. Sebereprezentace v rámci přísných limitů může vest k tomu, že některé typy informací se stanou nadhodnocenými (David & Cambre, 2016). Fyzický vzhled a geografická blízkost se tak stávají mnohem důležitější než je tomu na tradičních seznamovacích webech (Ward, 2017). Aplikace navíc nabízí svým uživatelům minimální čas strávený registrací. Chceme-li poprvé použít Tinder, stačí se jednoduše přihlásit pomocí svých přihlašovacích údajů na Facebooku a automaticky se vygeneruje profil. Během několika sekund se tak staneme součástí online seznamování (Dunlop, 2018). Použití technologie založené na GPS má také usnadnit přechod těchto nově vytvořených vztahů z online do offline světa.

Profily založené jen na fotografiích a krátkém textu naznačují, že fyzická přitažlivost je prakticky největším determinantem zájmu. Ve studii provedené Timmermansem a Decaluwém (2017) bylo zjištěno, že shoda je často vnímána jako projev vlastní přitažlivosti a Tinder tak dovede posilovat sebevědomí. LeFebvre (2017) zjistil, že nedostatečné získávání shod byl jedním z častých důvodů, proč lidé svůj účet smazali.

Způsob, jakým Tinder funguje, je poměrně jednoduchý. K založení profilu stačí mít účet na Facebooku, aby se mohl s aplikací spárovat. Z účtu na Facebooku použije Tinder jméno, věk a povolání. Uživatel může napsat krátký životopis a přidat až 9 obrázků. Následně si vybere pohlaví, sexuální orientaci, věkový rozsah a vzdálenost druhých uživatelů. Aplikace najde jeho polohu a zobrazí ho ostatním uživatelům ve zvolené vzdálenosti. Ti, kteří se shodují s vybranými kritérii, jsou pak ve zdánlivě náhodném pořadí předloženi ve formě fotografií, které může uživatel rozkliknout a zobrazit celý profil s dalšími fotografiemi a informacemi. Před přechodem na jiný profil se musí rozhodnout, zda se chce nebo nechce připojit k tomu aktuálnímu. To se provádí pomocí tlačítek ve spodní části obrazovky, nebo častěji swipem. Přejetí doprava označuje kladnou odpověď, že se uživatel chce s touto osobou shodovat, zatímco přejetí doleva znamená, že ho nezajímá. Pokud oba uživatelé přetáhnou doprava, vygeneruje se shoda a pouze v tomto okamžiku spolu mohou začít chatovat. Pokud některý z uživatelů přejede prstem doleva, nedojde ke shodě a aplikace přejde na další profil. K dispozici je také funkce „Super Like“, která se provádí přejetím prstem nahoru. Super like se dané osobě okamžitě zobrazí a ta následně ví, že máme zájem (Dunlop, 2018; Jörgensen Pesch & Palmroos, 2020).

Přestože je Tinder k dispozici zdarma, existují dvě různé upgradované verze, které si společnost účtuje. První z nich je Tinder Plus, který umožňuje uživateli používat funkci „Passport“ a „Rewind“. „Passport“ umožňuje vybrat si místo kdekoli na světě. Díky funkci „Rewind“ můžeme dát jinému uživateli druhou šanci, pokud jsme již přejeli doleva a dali tak najevo svůj nezájem. S „Tinder Plus“ je možné získat další „Super Like“ k použití a „Boost“ každý měsíc, díky čemuž se na 30 minut staneme jedním z nejlepších profilů v naší oblasti. Druhým vylepšením je „Tinder Gold“, který poskytuje přístup ke stejným funkcím jako „Tinder Plus“, ale také možnost vidět každého, kdo nám dal lajk, než se rozhodneme, zda přetáhneme doleva nebo doprava (Jörgensen Pesch & Palmroos, 2020).

1.7.1 Stereotypní představy o uživatelích

Jednoduchost, s jakou se uživatelé mohou spojit s ostatními ve svém okolí, spolu s důrazem kladeným na sebe prezentaci prostřednictvím fotografií a pozoruhodná dostupnost spojení přichází také se stigmatizací. Tinder bývá veřejností považován za snadný prostředek k získání příležitostného sexu (Bhattacharya, 2015; David & Cambre, 2016; Gatter & Hodkinson, 2016; LeFebvre, 2017; Ranzini & Lutz, 2017). Podle Freda Feinberga, profesora marketingu a statistiky na Michiganské univerzitě, jenž se zabýval výzkumy seznamovacích aplikací, se seznamovací aplikace staly povrchním prostředkem umožňujícím poloanonymní kulturu nezávazných vztahů (Nickalls, 2017). Vznikl pojem „hook-up culture“ (Sales, 2015), neboli kultura lidí, které jde primárně o nezávazný sexuální styk bez očekávání vytvoření závazného vztahu (Flack et. al. 2006; Paul et al. 2000). Proto má Tinder často nálepku „hook-up“ nebo „sex-app“ (Sales, 2015)

Podle stereotypních představ z výzkumu Degen a Kleeberg-Niepage (2020) jsou seznamovací aplikace určeny pro zábavu a její uživatelé hledají jen nezávazné sexuální vztahy. Typickým názorem je, že sex hledají všichni, i ti, kteří tvrdí, že hledají partnera. Generální ředitel eHarmony Grant Langston to vysvětluje již zmíněnou snadností používání, jako je doba, jak dlouho trvá nastavit profil a jak hladce funguje rozhraní. Seznamovací aplikace se podle něj mění v závislosti na úrovni vážnosti vztahu, kterou uživatelé hledají. Čím nezávaznější vztah, tím víc člověk preferuje snadnost používání, protože kvalita v tuto chvíli nehraje důležitou roli (Nickalls, 2017).

Přesto, jak bylo řečeno v kapitole o motivaci, jsou důvody pro použití mnohem rozmanitější.

1.8 Studie online seznamování

Online seznamovací aplikace a weby jsou oblíbeným motivem různých výzkumů, především zahraničních. V následující části probereme, co vše se do dnešního dne zjistilo.

Naprostá většina uživatelů seznamovacích aplikací užívá Tinder (Fansher, 2019). Co se týká genderových rozdílů, tam to tak jednoznačné není. Některé výzkumy zjistily, že online seznamky využívají více muži než ženy, zatímco jiné rozdíl mezi pohlavími nezjistily.

Rappleyea et al. (2014) uvedli, že online seznamovací služby využívá více mužů než žen. To samé ukázaly statistické údaje Tinderu z roku 2022, podle kterých tvoří muži 75,8 % ze všech uživatelů (Wise, 2022). Cooper et al. (2003) zjistili, že muži používají internet častěji k hledání partnerů než ženy. Tyto genderové rozdíly však mohou být důsledkem pouhého prohlížení profilů, než navazování kontaktu s potenciálními partnery. Abramova et al. (2016) zase zjistili, že ženy využívají online seznamování stejně pravděpodobně jako muži, ale že se vzájemně liší, pokud jde o chování a motivaci. Podíl mužů a žen se nelišil ani ve studii Fowler a Both (2020), ale vztahový stav ano. Být single byl konkrétně spojen s vyšší pravděpodobností používání aplikace, což také zjistili Shapiro et al. (2017). Když se naopak Fowler a Both (2020) dotazovali neuserů, z jakého důvodu seznamovací aplikace nepoužívají, kromě předvídatelného, že jsou ve vztahu (52,7 %), jich 24 % preferovalo osobní seznamování, odrazovaly je obavy z nepříjemností (7,3 %), nebezpečí (7,3 %) a jiné (8,7 %).

Přesto, díky normalizaci seznámk, si více jedinců začalo hledat online jak vážné, tak příležitostné sexuální partnery. Četné studie potvrdily, že muži častěji než ženy používají Tinder za účelem příležitostného sexu (Gatter & Hodkinson, 2016; Ranzini & Lutz, 2016; Sumter et al., 2017). Používání aplikace vedlo k sexuálnímu setkání u 37,6 % uživatelů a z těch, kteří měli pohlavní styk, většina uvedla, že se s danou osobou setkala pouze jednou (48,7 %) a několik uvedlo, že měli sex pod vlivem alkoholu (43,9 %) nebo drog (9,8 %) (Fowler & Botw, 2020). Jonason (2019) ve svém výzkumu uvedl, že vyhledávání nezávazného sexu může být vysvětleno úzkostným typem attachmentu jako potřebou spojit se s ostatními. Orosze et al. (2018) prokázali souvislost mezi používáním Tinderu a snížením úzkosti uživatelů. V souladu s tím studie naznačují, že používání Tinderu se může vyvinout jako zvládací mechanismus určený k regulaci deprese (Sumter et al., 2017) a ke zlepšení sebeúcty (Orosz, et al., 2018). Ranzini a Lutz (2017) zjistili, že roli hraje i osamělost. Autoři tvrdí, že jedinci používají aplikaci, aby je odvrátila od jejich osamělosti. Jonason (2019) zjistil, že ti, kteří v posledním roce používali Tinder, měli pocit, že jsou v hledání partnera neúspěšní. Toto zjištění platilo především pro ženy. Ty, které se cítily méně žádoucí a zažívaly množství neúspěchů ve vztahu, využívaly seznamovací aplikace jako kompenzační techniku hledání partnera. Jedním ze zajímavých zjištění je, že muži i ženy z výzkumu, kteří používali Tinder, vnímali své tělo vysoce negativně (Miller, 2016). Okamžité odměny získané prostřednictvím shod, mají za následek zvýšení sebevědomí a tím zvýšené používání seznamovací aplikace, což následně může vést ke vzniku závislosti na aplikaci. Pokud jde o osobnost, studie poukázaly na to, že vyšší extravertze, úzkostný styl připoutání, sociální

úzkost, nižší svědomitost, vyšší vyhledávání senzací a sexuální permisivita byly spojeny s vyšším využíváním online seznamování (Kim et al., 2009; Zlot et al., 2018).

Typické vlastnosti online seznamovacích služeb a aplikací, jako je asynchronní komunikace a selektivní sebe prezentace, mohou negativně ovlivnit kvalitu dlouhodobého vztahu. Paul (2014) zjistil, že páry, které se seznámily online, uváděly vyšší míru rozchodů ve srovnání s páry, které se seznámily offline.

2 TEMNÁ TRIÁDA

Termín Temná triáda vymysleli psychologové Paulhus a Williams na počátku 90. let 20. století pro označení skupiny tří osobnostních rysů, které jsou obvykle považovány za společensky nežádoucí. Termín "temná" v tomto kontextu odkazuje na negativní konotace těchto rysů, neboť jsou spojovány s manipulací, nedostatkem empatie a sklonem k neetickému chování. Mezi tyto tři rysy patří narcismus, psychopatie a machiavelismus, jež bývají spojovány s manipulací, nedostatkem empatie a sklonem k neetickému chování. Přesto je třeba zdůraznit, že vlastnosti temné triády jsou sice averzivní, ale stále v rámci normálního rozsahu fungování v subklinickém prostředí. To znamená, že jedinci, kteří mají vysoké rysy temné triády, se diagnosticky liší od jedinců ve forenzní a klinické populaci a obvykle jsou funkčními členy společnosti (Furnham et al., 2013). V kontextu online seznamování mohou mít tyto lidé vyšší pravděpodobnost, že se budou dopouštět nečestného nebo manipulativního chování, aby získali výhodu ve svých vztazích. Mohou například lhát o svém věku, vzhledu nebo zájmech, aby zaujali romantického partnera. Mohou být také častěji nevěrní nebo svého partnera nějakým způsobem využívat.

Vlastnosti Temné triády jsou jejich vlastními výraznými konstrukty. Narcismus je vlastnost, která se vyznačuje přehnaným pocitem vlastní důležitosti a nedostatkem empatie k druhým, machiavelismus zase manipulativním, strategickým chováním a psychopatie zase předpovídá impulzivní, antisociální chování s absencí pocitu viny. Všechny pak korelují s bezcitným a manipulativním chováním (Jones & Paulhus, 2013). I když je každý rys odlišný, je možné, aby jednotlivci bodovali vysoce ve více než jednom z rysů. Vzhledem k jejich vzájemné korelaci mohou existovat jedinci, kteří dosahují vysokého skóre ve všech třech vlastnostech (Furnham et al., 2013).

Není jasné, zda mají rysy Temné triády genetický základ, nebo zda jsou výsledkem vlivu prostředí či společnosti. Někteří vědci se domnívají, že se mohly vyvinout jako evoluční strategie, jak uspět v sociálních situacích, nebo jak uspokojit své potřeby, popřípadě zajistit bezpečnost ve skupině. Zatímco někteří k tomu využívali prosociálních prostředků a snažili se být svědomití a čestní, jiní se spoléhali na individuálněji orientované přístupy, včetně sociálně averzivních strategií, které byly spojeny s maladaptivními osobnostními rysy představujícími Temnou triádu osobnosti (Jonason & Webster, 2010). Otázkou je, proč se z evolučního hlediska ve společnosti objevují a mnozí antisociální osobnostní rysy. Možným

vysvětlením vlastností Temné triády je, že každá z nich má funkci, která ji činí evolučně výhodnou dosahovat svých sociálních cílů, jako je třeba získávání partnerů (Buss, 2009). Jedinci s vysokými rysy temné triády používají různé podvodné strategie, které jim pomáhají dosahovat sociálních cílů navzdory jejich antisociálním osobnostem (Jonason & Webster, 2012).

Populární teorie Paulhuse a Williamse (2002) říká, že vlastnosti temné triády sdílejí společné jádro. Výzkumy se však liší. Jones a Paulhus (2011) uvedli, že rysy temné triády spojuje impulzivita, Jakobwitz a Egan (2006) zase naznačují, že rysy sdílejí nízkou míru přívětivosti, podle Jonason et al. (2009) je společným jádrem vykořisťovatelská povaha a Jonason a Tost (2010) uvedli, že vlastnosti temné triády sdílejí omezenou sebekontrolu a mají tendenci přehlížet potenciální důsledky svých činů.

Výzkum naznačuje, že všechny tři rysy Temné triády mají sociální styl založený na vykořisťování a všechny jsou spojeny s egocentrismem a nízkou úrovní empatie (Jonason et al., 2009). Mají dispozice k antisociálnímu chování a dosahování vlastních cílů (Koehn et al., 2019). Zejména společně byly tyto rysy spojovány s vysoce rizikovým sexuálním chováním, sexuálním nátlakem (Prusik et al., 2021), viktimizací a šikanou (Nappa et al., 2019).

Ve vztazích se tito lidé projevují sobecky a bezcitně. U narcistů je navíc typické extrovertní chování vytvářející kladný první dojem, který je tak důležitý pro navozování vztahů (Lee & Ashton, 2005). Typická je také orientace na krátkodobé sexuální vztahy, nevěra (Sevi et al., 2020), více sexuálních partnerů, promiskuitní chování, a nižší standardy při výběru partnerů. Pro muže tak Temná triáda odráží evolučně stabilní řešení adaptivního problému reprodukce (Jonason et al., 2009).

Paulhus a Williams (2002) spojili všechny tři dohromady jako Temnou triádu, aby povzbudili k výzkumu nejen jejich jedinečných kvalit, tak i překrývajících se vlastností. A vývoj testu Short Dark Triad (Jones & Paulhus, 2013) umožnil vyhodnotit vztahy mezi těmito znaky v běžné populaci. Od té doby se výzkum temné triády rozšířil na širokou škálu témat, včetně seznamování.

Ačkoli jsou rysy temné triády obvykle vnímány jako negativní, je důležité poznamenat, že ne každý, kdo dosáhne vysokého skóre, se musí nutně projevovat negativně. Výzkumy však ukazují, že takovíto jedinci se častěji dopouštějí chování, které poškozuje druhé, mohou mít sníženou empatii a problém přizpůsobovat se společenským normám.

2.1 Subklinická psychopatie

První popis psychopatie poskytl v roce 1833 James Richard, který hovořil o morálním šílenství. Hlavním rysem psychopatie je nedostatek empatie, který souvisí s kriminální činností, protože pokud chceme někomu ublížit, empatie je výraznou překážkou. Psychopatii charakterizuje abnormální mozková aktivita v přední části mozku a amygdale, to znamená, že je narušeno rozhodování a emoce (Shawová, 2020). Patří mezi poruchy osobnosti a chování u dospělých. Projevuje se nevyváženou osobností, což ztěžuje zařazení do společnosti a chování je na široké škále od antisociálního až po neškodné podivínství (Hartl, 2004). Je typická patologickým lhaním, sebestředností, impulzivitou a silnými tendencemi ke kriminálnímu chování. Je považována za nejtoxičtější z Temné triády. Jedná se ale stále o subklinické rysy, to znamená, že se objevují stejné vzorce dysfunkčního chování a afektů, ale ne v takové míře a intenzitě, jako u klinické psychopatie. Pouze 1 % populace vykazuje známky klinické psychopatie, zatímco subklinická varianta se pohybuje mezi 5 – 15 % (LeBreton et al., 2006).

LeBreton (2006) rozlišuje u subklinické psychopatie tři základní znaky. Prvním z nich je zákeřný a arogantní životní styl s narcistickými rysy chování. Takovýto jedinec všechny rád kritizuje, má pocit, že ví všechno nejlépe a že pro něj pravidla neplatí. Obelhává a manipuluje s okolím, přitom necítí žádnou vinu. K dosažení svých sebestředných cílů používá agresi a zavražďování (Hare, 1996). Druhým znakem je nedostatečná empatie, afektivní prožívání a povrchní emoce. Takovýto jedinec si neuvědomuje, že svým chováním ubližuje druhým, necítí vinu a sami své chování vnímají jako efektivní a správné. Posledním znakem je impulzivní a nezodpovědný životní styl, který se projevuje neustálým vyhledáváním vzrušení, promiskuitním chováním, a to vše, aby nepocítili stereotyp (LeBreton, 2006). Lidé s psychopatickými rysy mají velmi nízkou úctu k ostatním, jsou citově chladní, neschopní a neochotní se zamilovat (Sargent, 2019) a jejich vztahy jsou emocionálně povrchní s cílem poškodit ostatní (Jones & Paulhus, 2013). Mohou mít pozitivní postoje ke znásilnění a sexuálnímu nátlaku a ve vztahu mohou být agresivní (Prusik et al., 2021). Muži vykazují vyšší úroveň subklinické psychopatie než ženy (Lee & Ashton, 2005). Psychopatie je spojována s povrchním kouzlem, podvodným a sexuálně vykořisťujícím stylem života (Paulhus & Williams, 2002). Souvisí také s větším počtem sexuálních partnerů, dřívějším věkem prvního pohlavního styku a fyzickou atraktivitou (Visser et al., 2010). Vzhledem k

nedostatečné impulzivní kontrole a absenci výčitek mají predispozice k sociálně averzivnímu chování, jako je podvádění a šikana (Baughman et al., 2012).

Reakce na psychopatické jedince může být dvojitá. Zpočátku mohou vzbudit zájem ostatních, dokud se jejich antisociální chování neprojeví a nakonec jsou posuzováni negativně. Nebo mohou okamžitě způsobovat odpor svým nepříjemným a impulzivním chováním. Tento temný osobnostní rys bývá spojován s různými formami antisociálního chování (Jones & Paulhus, 2013).

2.2 Subklinický narcismus

Pojem narcismus je odvozen ze starověkého řeckého mýtu, který vypráví příběh muže jménem Narcis, jenž se zamiluje do svého vlastního odrazu a zanedbává všechny ostatní aspekty svého života (Hamilton, 1993, in Sargent, 2019).

V psychologii narcismus označuje osobnostní rys spojený s pocitem nadřazenosti (Paulhus & Williams, 2002). Narcisté se domnívají, že jsou lepší než ostatní. Jsou sebestřední a domýšliví. Tuto grandiózní sebekoncepci udržují jak uvnitř fantazírováním o slávě, moci a lásce, tak i navenek obranou sebe sama proti kritice, vyhledáváním obdivu a pozornosti (Campbell & Foster, 2002). Narcismus nechápou jako špatnou vlastnost, myslí si o sobě, že jsou úžasní, i když ostatními jsou vnímáni jako arogantní, hádaví a prospěchářští (Shawová, 2020). Rádi se předvádí a v honbě za chválou umí být okouzující a oblíbení. Pro narcisty je poměrně snadné navazovat vztahy a je méně pravděpodobné, že zůstanou monogamní (Campbell & Foster, 2002). Naopak, mají tendenci mít více příležitostného sexu s mnoha partnery (Zara & Özdemir, 2018). Tvrdí, že znají širokou škálu témat, které využívají k navazování vztahů (Paulhus et al., 2003) a umí být atraktivní, protože věnují hodně času svému vzhledu a prezentaci sebe sama (Holtzman & Strube, 2013). Aby byli atraktivnější, prezentují navenek své bohatství (Vazire et al., 2008). Tento pocit okouzlení se však mění s prohlubující interakcí, kdy jsou po delší době vnímáni jako neatraktivní (Paulhus, 1998), protože narcisté mají často tendenci být arogantní, sebepropagující, agresivní a méně přívětiví (Buffardi & Campbell, 2008).

Zara a Özdemir (2018) zjistili, že narcističtí jedinci mají tendenci dávat přednost partnerům, kteří v nich vyvolávají pocit moci, popřípadě zvyšují jejich společenský status,

než těm, kteří by jim mohli poskytovat city a vřelost. Podle autorů studie to platí zejména u těch, jejichž matky byly příliš ochranné a kontrolující a narcismus se tak vyvinul jako určitý druh obrany před averzivními pocity ztráty a opuštění zažívanými v dětství. Přehnaná ochrana ze strany otce byla zase spojena s prožíváním sexuality bez citové angažovanosti.

Negativním projevem narcistů je agresivní chování projevující se obvykle ve chvíli ohrožení vlastního ega. Mívají také problémy ve vztazích kvůli egocentrismu a nevěřám (Miller et al., 2010). Narozdíl od psychopatie, jsou schopni empatie (Jonason & Kroll, 2015). Narcismus bývá často považován za jasnější z temných rysů (Rauthmann & Kolar, 2012).

2.3 Machiavelismus

Machiavelismus je označení pro „chování člověka, jehož cílem je prostřednictvím manipulace s druhými lidmi stupňovat svoji moc“ (Hartl, 2004). Spolu s psychopatií patří k temnějším osobnostním rysům (Rauthmann & Kolar, 2012). Název je odvozen od italského renesančního diplomata a spisovatele Machiavelliho, který šel neúprosně a bezohledně za svým cílem. Ve svém díle *Vladař* se zaměřil na využívání moci a manipulace při politických záležitostech. Podle něj jsou k uskutečnění svých cílů někteří lidé ochotni využít všech svých nástrojů, jako lichotek a lhaní (Shawová, 2020).

Lidé s vysokým skóre v machiavelismu jsou cyničtí, lhostejní a snaží se dominovat. Charakterizuje je nedostatek vřelosti v mezilidských vztazích a interpersonální strategie charakterizovaná manipulací a využíváním druhých k dosažení svých cílů (Koukolík, 2016). Od psychopatů s nedostatkem empatie a nadřazených narcistů se liší plánováním, budováním reputace a využíváním sociálních strategií pro svůj osobní zisk (Shawová, 2020).

Machiavelismus je definován třemi soubory vzájemně propojených hodnot, kde patří manipulativní taktiky při jednání s lidmi, cynický pohled na svět a morální chování, které staví osobní pohodlí nad vše ostatní. Machiavelisté se dívají na ostatní nepříznivě, lidé jsou podle nich slabí, omylní a manipulovatelní (Jones & Paulhus, 2011). Disponují silnou touhou vykořisťovat ostatní a získávat nad nimi výhodu (Paulhus & Williams, 2002). Z počátku se zdají být oblíbení, nicméně po delších interakcích je ostatní posuzují negativně. Tato negativní hodnocení mohou pramenit z toho, že se mstí druhým (Nathanson, 2008).

Muži mají v machiavelistických rysech vyšší skóre než ženy (Lee & Ashton, 2005; McHoskey, 2001). Mají sklon k promiskuitnímu chování a předstírání lásky. Machiavelističtí muži také uvádějí více sexuálních partnerek, dřívější sexuální aktivitu a mají sklon k sexuálnímu nátlaku (McHoskey, 2001).

3 TEMNÁ TRIÁDA V KONTEXTU SEZNAMOVÁNÍ

Temná triáda předpovídá vyšší míru používání online seznamek (Jonason, 2019). Výzkumy opakovaně prokázaly, že ve všech rysech skórují muži výš než ženy (Jonason & Tost, 2010; Jonason & Webster, 2010; Jonason et al., 2013; Paulhus & Williams, 2002).

Bylo prokázáno, že tyto temné osobnostní rysy ovlivňují romantické i sexuální vztahy. Osobnosti Temné triády jsou známy tím, že mají manipulativní a vykořisťovatelský charakter, který aplikují i v intimních vztazích. Ti, kteří dosahují vysokého skóre ve vlastnostech temné triády, mají styly lásky ludus a pragma, pro které je charakteristické nahlížení na lásku jako na hru, díky které si udrží emocionální odstup, aby si zachovali příležitostné sexuální vztahy a vztahy k posílení vlastního ega (Timmermans et al., 2018). Bylo zjištěno, že ti, kteří mají vysoké rysy Temné triády, nejsou schopni oplácet správnou emocionální reakcí, jsou však schopni správně porozumět emocím ostatních a využít toho (Wai & Tiliopoulos, 2012). Vstupují tak do vztahu kvůli svým vlastním potřebám, druhá osoba může být nepodstatná, jen ji využijí k tomu, aby dostali, co chtějí. Tento nedostatek empatie a nerespektování druhých vede k příležitostným sexuálním vztahům, které jsou u osobností Temné triády běžné. Negativní a averzivní rysy jsou totiž v takto krátkém horizontu méně patrné (Jonason et al., 2009).

Vztahy jsou nekvalitní, se zvýšením klamem (Paulhus & Williams, 2002) a nevěrou (Brewer et al., 2015). Lidé s vyšším skóre v tmavých osobnostních rysech se ve vztazích méně omezují, mají více sexuálních partnerů a jsou úspěšní v navazování nezávazných sexuálních vztahů tím, že mají obecně nižší soubor standardů. (Jonason, et al., 2012; Jonason et al., 2014). Jonason et al. (2012) zjistil, že Temná triáda pozitivně korelovala s preferencemi pro nezávazné sexuální vztahy a negativně korelovala s preferencemi pro dlouhodobé vztahy. Konkrétně narcismus jedinečně koreloval s preferencemi pro sex na jednu noc a přáteli s výhodami a psychopatie jedinečně korelovala s preferencemi pro násilné vztahy. Co se týká pohlaví, muži vyjadřovali větší preference vztahů na jednu noc než ženy, a ženy vyjadřovaly silnější preference dlouhodobých vztahů než muži. Temná triáda preferuje krátkodobé vztahy, které jim umožňují využívat jedince k získání toho, co chtějí, ve srovnání s dlouhodobými vztahy, které by vyžadovaly více úsilí a času (Jonason et al., 2012).

Výzkumy ukázaly, že rysy Temné triády jsou atraktivnější pro krátkodobé sexuální vztahy, což dokazuje i více celoživotních partnerů (Carter et al., 2018; Jonason et al., 2009). Ženy, které mají vyšší rysy Temné triády, samy považují rysy Temné triády za atraktivnější než ženy, které mají nízkou úroveň těchto vlastností. To by mohlo být způsobeno tím, že tyto vlastnosti jsou spojeny s dominancí a sebevědomím (Hall & Canterberry, 2011), což může být sice atraktivní, ale neuspokojivé pro perspektivu dlouhodobých vztahů.

Když se blíže podíváme na jednotlivé temné rysy osobnosti, narcističtí jedinci mají tendenci být méně oddaní svým romantickým partnerům a je pravděpodobnější, že je budou podvádět (Brewer et al., 2015). Preferují také příležitostné sexuální interakce, protože odmítají citovou blízkost (Foster et al., 2006). Narcismus je navíc shledán nejatraktivnějším rysem z temné triády (Boria, 2017; Jauk et al., 2016). Back et al. (2010) zjistili, že narcisté byli na prvních schůzkách vnímání velmi pozitivně. Jsou také spojováni s pozitivnějšími vlastnostmi, jako je charisma, sebevědomí a vůdcovství. Snaží se být fyzicky přitažliví, proto tráví více času svým vzhledem a prezentací sebe sama (Holtzman & Strube, 2013). Naproti tomu machiavelismus a psychopatie se méně zajímá o to, jak působí na ostatní, což může vysvětlovat, proč jsou vnímání negativněji.

Psychopatie, která odráží antisociální chování, předpovídala zkušenost s nevěrou a úmysly zapojit se do nevěry (Brewer et al., 2015). Jauk et al. (2016) zjistili, že u žen byla psychopatie spojena s větší otevřeností ke krátkodobým vztahům. Co se týká atraktivity, tak ženy s vysokou psychopatií považují muže s vysokými rysy temné triády fyzicky atraktivní jak na jednu noc, tak na dlouhodobý vztah (Jonason et al., 2014). Podobně muži s vysokým stupněm psychopatie uvedli, že je přitahují ženy dosahující vysokého skóre u psychopatie. To naznačuje, že jednotlivci Temné triády se navzájem přitahují (Boudreau, 2018).

Vzhledem k tomu, že machiavelismus je spojen s manipulativním chováním, při sexu jim nejde o potěšení jiné osoby, ale o osobní zisk, ať už jde o uspokojení fyzických potřeb, snížení stresu, pro potěšení, anebo zvýšení sebevědomí. (Brewer & Abell, 2015). Jones a de Roos (2017) zjistili, že muži s vysokou mírou machiavelismu měli menší pravděpodobnost, že se zapojí do krátkodobého sexuálního vztahu ve srovnání se ženami s vysokou mírou machiavelismu.

Holtzman (2011) ve svém výzkumu na obličejových morfách⁴ zjistil, že Temná triáda je viditelná a detekovatelná v kraniofaciální⁵ morfologii každého jedince. Maskulinita, jako hormonální marker obličeje, je zástupným znakem testosteronu (Johnston, 2006). Tato

⁴ Morfé – tvar (Slovník cizích slov, n.d.)

⁵ Kraniofaciální - týkající se lebky a obličeje (Slovník cizích slov, n.d.)

studie navrhla prototypy obličejů pomocí morfování 10 tváří jednotlivců, kteří dosáhli nízkého a vysokého skóre pro narcismus, psychopatii a machiavelismus. Ženy následně hodnotily maskulinitu přiložených tváří. Mužský obličej lze definovat výraznějším obočím, čelistí a lícnicí kostí (Boria, 2017). Některá zjištění dokonce naznačují, že ženy dokáží rozeznat rozdíly mezi tvářemi Temné triády. Narcismus a psychopatii například hodnotily jako více maskulinní než machiavelismus (Boria, 2017). Rauthmann a Kolar (2013), Lyons et al. (2015), Lyons a Simeonov (2016) ve svých výzkumech zjistili, že všechny tři rysy byly hodnoceny averzivně v dlouhodobém i krátkodobém kontextu vztahu. Úspěšnost takovýchto jedinců může být tedy založena na lepší sebe prezentaci, například ve výběru drahého oblečení (Vazire et al., 2008), nebo sexuálním přemlouvání a nátlaku (Prusik et al., 2021), což by mohlo být potenciálním rizikem pro ženy hledající nezávazné vztahy. Některé výzkumy přímo potvrzují, že ženy preferují vysoké mužské charakteristiky Temné triády zejména v kontextu krátkodobých sexuálních vztahů (Aitken et al., 2013). Je ale také výrazný rozdíl mezi ženami s neomezenou a omezenou sociosexualitou. Ženy s omezenou sociosexualitou se více zajímají o dlouhodobé vztahy s muži, kteří mají nízké hodnocení v maskulinitě obličejů, zatímco sociosexuálně neomezené ženy inklinují ke krátkodobým vztahům s vysoce maskulinními muži (Provost et al., 2006).

Výzkumy se zaměřovaly také na nevěru v souvislosti s Temnou triádou. Sevi et al. (2020) zjistili, že všechny rysy temné triády pozitivně korelovaly se spácháním nevěry. Z jednotlivých vlastností se ukázala významným prediktorem psychopatie. Tato zjištění lze vysvětlit bezcitností, vyhledáváním vzrušení a impulzivitou, která je typicky pozorována u lidí s vysokou psychopatií. Brewer et al. (2015) studovali ženy ve vztazích. Uvedli, že vyšší úroveň nevěrného chování korelovaly s narcismem a psychopatií. Z jednotlivých rysů byl narcismus jediným významným prediktorem páchaní nevěry. S tím souvisí i výzkum Skjellfjord (2021), který zjistil, že narcismus je také prediktorem lhaní na Tinderu, spojený se sebezdokonalováním. Lidé s vysokou úrovní machiavelismu jsou ochotni lhát svým partnerům za účelem sexu nebo získání konkrétních zdrojů (Brewer & Abell, 2014). Jonason et al. (2014) zjistili, že lidé s vysokou psychopatií lžou bez důvodu.

Výsledky naznačují, že rysy Temné triády jsou spojeny s rizikovým sexuálním chováním. Z toho psychopatie a machiavelismus byly nejsilnějšími prediktory (Boudreau, 2018). Velké množství výzkumů dospělo k závěru, že ženy s vysokou psychopatií se více podílí na rizikovém sexuálním chování (Falkenbach, 2008), konkrétně jsou promiskuitnější (O'Connor, 2003) a nevěrnější (Jones & Weiser, 2013). Psychopatie totiž zahrnuje impulzivitu, vyhledávání vzrušení a sklon k asociálnímu chování. Výzkum Samantha

Holland (2019) ukázal, že lidé s vysokou psychopatií nerespektují svého online partnera a zůstávají, i když jsou odmítnuti. Blinkhorn et al. (2015) se ve svém výzkumu zaměřili na narcismus a sexuální nátlak u mužů a žen. Zjistili, že narcistické ženy byly zapojeny do agresivního sexuálně nátlakového chování a vykazovaly větší vztahové problémy. Naopak sexuální nátlak u mužů se týkal spíše sociální žádoucnosti (Boudreau, 2018).

VÝZKUMNÁ ČÁST

4 VÝZKUMNÝ PROBLÉM A CÍLE PRÁCE

S příchodem seznamovacích aplikací, jako je Tinder, se změnil i způsob seznamování. Přestože se doba změnila a seznamování online je bráno jako běžná věc, stálým problémem jsou předsudky o uživatelích, jakožto promiskuitních jedincích hledajících pouze nezávazné sexuální vztahy. Jedním ze způsobů, jak zjistit, kdo a proč tyto aplikace používá, je porovnat uživatele Tinderu s neuživateli v individuálních rozdílech spojených s nezávaznými vztahy v kontextu rysů Temné triády a ověřit si tak, zda jsou tyto předsudky opodstatněné.

Ze studií uvedených v teoretické části práce vyplývá, že nebyla zjištěna jasná shoda ohledně motivů pro užívání seznamovacích aplikací, hlavně co se týká nezávazných a dlouhodobých vztahů. Stejně tak je nedostatek výzkumů Tinderu v souvislosti s Temnou triádou a sociosexualitou. V České republice není tato problematika zkoumána vůbec, proto se jí budeme zabývat ve výzkumné části práce.

Cílem této práce je tedy prozkoumat a navzájem porovnat vztahové motivace uživatelů seznamovací aplikace Tinder s neuživateli v kontextu rysů Temné triády. Konkrétně se zaměříme na to, zda jsou opravdu uživatelé Tinderu promiskuitnější a vyhledávají nezávazné sexuální vztahy víc než neuživatelé, jak naznačují stereotypní představy, a zda vše souvisí s rysy Temné triády, která je takovýmto chováním charakteristická. Dále nás bude zajímat, jak moc velkou tendenci k riskantnímu chování mají uživatelé Tinderu na offline schůzkách, jak moc jsou úspěšní v navazování vztahů a zda s těmito zjištěními souvisí rysy Temné triády. Zaměříme se také na důvody nepoužívání Tinderu a na tipy, jak rozpoznat potenciálně nebezpečného uživatele.

5 TYP VÝZKUMU A POUŽITÉ METODY

Abychom naplnili cíle výzkumu, zvolili jsme kvantitativní, korelační a srovnávací výzkumnou studii, v rámci které byl vytvořen online dotazník. Otázky v dotazníku byly uzavřené s kvantitativní i kvalitativní volbou odpovědi. Dotazníková baterie se skládala ze 4 částí. V první části byly zařazeny otázky na zjišťování demografických údajů, druhá část se týkala sociosexuality, třetí se zabývala používáním Tinderu, motivací, rizikovým chováním a v poslední části byla uvedena škála na zjišťování rysů Temné triády.

5.1 Výzkumné otázky a hypotézy ke statistickému testování

VO1: Liší se vztahové motivy uživatelů Tinderu od neuživatelů?

Populární seznamovací aplikace, jako je Tinder, mají pověst nástroje k hledání příležitostného sexu (LeFebvre, 2017; Ranzini & Lutz, 2017), protože usnadňují proces navazování vztahů, proto očekáváme, že mezi uživateli bude větší zájem o nezávazný sex než mezi neuživateli. Očekáváme také, že zájem o krátkodobé vztahy bude souviset s neomezenou sociosexualitou, protože sociosexuálně omezení jedinci vyžadují lásku a investice, než se zapojí do sexuálních vztahů (Penke & Asendorpf, 2008).

H1: Uživatelé Tinderu jsou motivováni hledáním vztahů víc než neuživatelé.

H2: Uživatelé Tinderu jsou motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé.

H3: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než neuživatelé.

H4: Uživatelé Tinderu, kteří jsou motivováni nezávaznými sexuálními vztahy, dosahují vyššího skóre sociosexuality než uživatelé Tinderu, kteří jsou motivováni dlouhodobými vztahy.

VO2: Vyskytují se rysy Temné triády více u uživatelů Tinderu než u neuživatelů?

Jestliže je pravdivý předpoklad, že používání Tinderu souvisí s příležitostným sexem (LeFebvre, 2017; Ranzini & Lutz, 2017), vlastnosti, které umožňují příležitostné sexuální chování, které má Temná triáda, by měly být u uživatelů vyšší. Povaha seznamovací aplikace navíc neúmyslně omezuje zpětnou vazbu, interakci a umožňuje anonymitu (Suler, 2004), díky čemuž může být přitažlivá pro ty, kteří využívají a zneužívají ostatní, tedy pro temné rysy osobnosti (Jonason et al., 2012). Očekáváme tedy, že na Tinderu bude přítomno více jedinců s rysy Temné triády.

H5: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu oproti neuživatelům.

H6: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v machiavelismu oproti neuživatelům.

H7: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii oproti neuživatelům.

VO3: Jsou uživatelé Tinderu skórující vysoko v Temné triádě motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než ostatní uživatelé?

Krátkodobé vztahy mají jedinci s rysy Temné triády společné. Je to dáno tím, že jejich některé negativní rysy jsou v krátkém časovém horizontu méně zjevné (Jonason et al., 2012). Proto očekáváme, že uživatelé s rysy Temné triády budou vyhledávat více krátkodobé sexuální vztahy než ostatní uživatelé a stejně tak budou dosahovat vyššího skóre v sociosexualitě.

H8: Uživatelé Tinderu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre subklinického narcismu než uživatelé Tinderu motivováni dlouhodobými vztahy.

H9: Uživatelé Tinderu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre machiavelismu než uživatelé Tinderu motivováni dlouhodobými vztahy.

H10: Uživatelé Tinderu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre subklinické psychopatii než uživatelé Tinderu motivováni dlouhodobými vztahy.

H11: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinický narcismus.

H12: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinický machiavelismus.

H13: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinická psychopatie.

VO4: Jsou uživatelé skórující vysoko v Temné triádě na Tinderu úspěšní v navazování vztahů?

Vzhledem k tomu, že jedinci s rysy Temné triády umí v krátkodobém horizontu působit na ostatní pozitivním dojmem a ví, jakými způsoby dosáhnout toho, co chtějí (Jonason et al., 2012), očekáváme tak u nich větší úspěšnost v navazování vztahů.

H14: Subklinický narcismus pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

H15: Machiavelismus pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

H16: Subklinická psychopatie pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

VO5: Je používání Tinderu spojeno s rizikovějším chováním a je vysvětlení v rysech Temné triády?

Používání Tinderu je spojeno s řadou rizik, jako již bylo popsáno v kapitole 1.5 teoretické části. Očekáváme tedy, že chování uživatelů Tinderu na offline schůzkách bude spojeno se zdravotními a bezpečnostními riziky, převážně u těch, kteří se zajímají o sexuální vztahy. Stejně tak očekáváme, že ochota riskovat souvisí s temnými osobnostními rysy, jejichž vlastností je uspokojení potřeb za každou cenu (Jonason et al., 2012). Přestože se výsledky studií neshodnou v tom, které pohlaví se chová na offline schůzkách rizikověji, budeme se odkazovat na teorii pohlavního výběru, která říká, že ženy jsou v evoluční nevýhodě, protože jsou ohroženy fyzickým zraněním či těhotenstvím (Carter et al., 2014). Očekáváme tedy, že jejich chování bude méně rizikové než chování mužů, protože se musí víc chránit.

H17: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje subklinický narcismus s rizikovým chováním.

H18: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje machiavelismus s rizikovým chováním.

H19: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje subklinická psychopatie s rizikovým chováním.

H20: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje rizikové chování s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

H21: Uživatelé Tinderu, kteří měli pohlavní styk již na první schůzce, dosahují vyššího skóre v rizikovém chování než uživatelé Tinderu, kteří pohlavní styk na první schůzce neměli.

H22: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje sociosexualita s rizikovým chováním.

H23: Ženské uživatelky Tinderu dosahují nižšího skóre ve škále rizikového chování než mužští uživatelé Tinderu.

VO6: Existují rozdíly v motivaci a rysech Temné triády mezi ženskými a mužskými uživateli a neuživateli Tinderu?

Podle výzkumů mají rysy Temné triády spíše muži než ženy (Jonason & Tost, 2010; Jonason & Webster, 2010; Jonason et al., 2013; Paulhus & Williams, 2002) a stejně tak mají muži větší zájem o příležitostný sex, jak uvádí teorie rodičovského investování (Buss, 1994, in Králík, 2007). Jestliže používání Tinderu usnadňuje navazování krátkodobých sexuálních vztahů, které jsou typické u rysů Temné triády a zároveň u mužů (Jonason et al., 2012), očekáváme, že mužští uživatelé dosahují vyššího skóre v Temné triádě a zároveň se muži víc než ženy zajímají o krátkodobé sexuální vztahy, tudíž dosahují i vyššího skóre v sociosexualitě.

H24: Muži dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy.

H25: Muži dosahují vyššího skóre v machiavelismu než ženy.

H26: Muži dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy.

H27: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H28: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre machiavelismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H29: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H30: Muži na Tinderu se zajímají o krátkodobé sexuální vztahy více než ženy na Tinderu.

H31: Mužští uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než muži, kteří Tinder nepoužívají.

VO7: Podle čeho poznáte, že uživatel, se kterým jste na Tinderu v kontaktu, není nebezpečný?

Přestože seznamovací aplikace umožňují navazovat vztahy, mohou vytvářet potenciál pro antisociální chování, které může mít intenzitu od nepříjemného chování a nerespektování práv až po násilné chování, nebo sexuální zneužívání (Choi et al., 2018; Duncan a March, 2019; Millie, 2007). Zajímá nás tedy, jak uživatelé Tinderu předchází potenciálním rizikům, které by je na offline schůzkách mohly ohrozit.

5.2 Testové metody

Pro sběr dat byl vytvořen online dotazník na internetovém portálu Google Docs. Tato platforma byla zvolena pro svou dostupnost, pozitivní uživatelské rozhraní, anonymitu a dostupnost výsledků pro následné statistické zpracování dat.

Finální dotazník tvořilo 68 otázek, z toho 7 otázek zjišťovalo demografické údaje, 9 otázek sociosexualitu, 7 otázek používání Tinderu + 1 otázka motivaci, 5 otázek zjišťovalo úspěšnost navazování vztahů na Tinderu, 15 otázek rizikové chování a 25 otázek testovalo Temnou triádu.

První část dotazníku se týkala *demografických údajů*. Byl zjišťován věk, pohlaví, rodinný stav, sexuální orientace, vzdělání a povolání/studium. Respondenti odpovídali výběrem z možných odpovědí, popřípadně mohli doplnit chybějící odpověď do kolonky „jiné“.

Další část zjišťovala *sociosexualitu*. Termín „sociosexualita“ (případně „sociosexuální orientace“) se týká tendencí mít nezávazné sexuální vztahy. Termín poprvé použil Alfred Kinsey při popisu rozdílné sexuální promiskuity mezi jedinci. V roce 1991 Simpson a Gangestad publikovali sedmi-položkový dotazník SOI, který posuzuje sociosexualitu jako „omezenou“ a „neomezenou“. „Omezená“ sociosexualita se projevuje tendencemi mít sex pouze s osobami pro nás citově blízkými, se kterými udržujeme vztah a „neomezená“ se projevuje tendencemi k sexuálním vztahům s nízkým závazkem a investicemi, často po krátké známosti. V roce 2008 byl po značných kritikách zrevidován a vznikla nová verze SOI-R (The Revised Sociosexual Orientation Inventory) od Penke a Asendorpf (2008). Skládá se z devíti položek, přičemž šestá položka je reverzní. Kromě výsledného skóre sociosexuality, je možné vypočítat zvláště 3 vzájemně související dílčí složky: sociosexuální chování, postoje a touhu. Dotazník obsahuje 9 otázek. Příkladem položek ze subškály sociosexuálního chování je např. „S kolika různými osobami jste měl/a pohlavní styk aniž byste měl/a zájem o dlouhodobý vztah s tímto jedincem?“ Hodnoceny jsou na škále od 1 (0 partnerů) do 9 (20 a více partnerů). Příkladem položek ze subškály sociosexuálního postoje je např. „Myslím si, že mít pohlavní styk bez lásky je O.K.“ Hodnoceny jsou na škále od 1 (zcela nesouhlasím) po 9 (na prsto souhlasím). Příkladem položek ze subškály sociosexuální touhy je např. „Jak často máte v každodenním životě spontánní fantazie o tom, že máte sex s člověkem, kterého jste právě potkal/a?“ Hodnoceny jsou na škále od 1 (nikdy) po 9 (nejméně jednou denně). Sečtením všech devíti položek získáme celkové skóre jedince, které představuje celkovou sociosexuální orientaci. Čím je skóre vyšší, tím má jedinec neomezenější sociosexualitu a má větší tendence k promiskuitě. SOI-R je volně dostupný pro výzkumné účely (Penke, 2011). Položky přeložené do českého jazyka byly převzaty od Ingrové et al. (2018).

Otázky zaměřené na *používání Tinderu* se týkaly používání seznamovacích aplikací, frekvence používání a pokud nepoužívají, tak z jakého důvodu. Respondenti odpovídali výběrem z možných odpovědí a poslední otázka zaměřená na důvod byla otevřená. Otázka na motivaci používání Tinderu byla převzata od Ashley Fansher (2019) a odpovídalo se na ni výběrem z několika možností. Respondenti mohli zvolit jen jeden, hlavní motiv. Na výběr bylo hledání dlouhodobého vztahu, nezávazného sexuálního vztahu, hledání nových přátel, pro zábavu (s nikým se nikdy neseťkat) a byla zde možnost napsat i jiný, vlastní důvod.

Otázky na *úspěšnost navazování vztahů na Tinderu* se ptaly na dlouhodobé a krátkodobé vztahy, jejich počet, zda došlo na první schůzce k sexu a výsledný skór vznikl sečtením uvedeného počtu krátkodobých a dlouhodobých vztahů.

U uživatelů Tinderu, kteří se zúčastnili offline schůzky s dalším uživatelem, se zjišťovalo *rizikové chování*. Byl vytvořen přehled preventivních strategií inspirovaný pravidly bezpečného seznamování Kožiška a Píseckého (2016). Otázky se ptaly na to, zda první schůzky probíhají během dne a na veřejných místech, zda používají vlastní dopravu, poskytují údaje o dané osobě někomu známému, popřípadě zda si s sebou na schůzku přivedou kamaráda, zda při sexuálním styku používají kondom, nebo zda si zjistí o osobě před schůzkou co nejvíce informací, ideálně se vidí na videochatu. 4 otázky byly reverzní a týkaly se toho, zda respondenti poskytnou adresu svého bydliště, sešli se u dané osoby doma, nebo si ji přivedli k sobě a zda nastoupili do dopravního prostředku osoby ze seznamky. Odpovědi byly na škále od 1 (vždy) do 5 (nikdy). Výsledný skór vznikl sečtením odpovědí na dané položky. Poslední otázka byla otevřená a ptala se na tipy, podle čeho respondenti poznali, že dotyčný není nebezpečný.

K měření rysů *Temné triády* byl využit dotazník SD3 (Short Dark Triad), neboli škála Krátké temné trojice. Ta byla vyvinuta Jonesem a Paulhusem v roce 2011 s cílem sjednotit a zkrátit původní délku měření jednotlivých rysů, které byly zjišťovány do té doby zvlášť. Původní škála se skládala z 27 položek. Pro každou dimenzi DT (subklinický narcismus, machiavelismus, subklinická psychopatie) je určeno vždy 9 položek hodnocených na škále 1 až 5. Minimum bodů pro každou dimenzi je 9 a maximum 45. Mejzlíková et al. (2018) provedli českou validizační studii škály SD3 a přeložili ji do českého jazyka. Schválena byla etickou komisí Národního ústavu duševního zdraví. V české verzi dvě položky vyloučili na základě nízkých korelací s příslušným skórem, tudíž z původních 27 položek jich zbylo 25. Výsledky základní statistické analýzy poukázaly dobré psychometrické vlastnosti nástroje. Hodnota vnitřní konzistence je na dobré úrovni (Cronbachovo alfa 0,81). Zároveň také úroveň vnitřní konzistence jednotlivých škál byla nad požadovanou hladinu úrovně standardizovaného koeficientu Cronbachovo alfa 0,70 (machiavelismus – 0,72, narcismus – 0,71, psychopatie – 0,70). Položky se hodnotí na pětibodové škále v rozmezí od zcela nesouhlasím (1) po zcela souhlasím (5). Skóry jednotlivých škál získáme vypočtením součtového skóru u každé dimenze. Minimum bodů pro dimenzi machiavelismu je 8 a maximum 40, pro subklinický narcismus je minimum 8 a maximum 40 a pro subklinickou psychopatii je minimum 9 a maximum 45 (Mejzlíková et al., 2018).

6 SBĚR DAT A VÝZKUMNÝ SOUBOR

6.1 Proces sběru dat

Sběr dat probíhal formou online dotazníkového šetření v období od září 2022 do ledna 2023. Před samotným sběrem byla definována dvě hlavní kritéria, a to věk mladé dospělosti, maximální hranice stanovena do 35 let a v případě uživatelů seznamovacích aplikací bylo kritériem preference Tinderu.

Dotazník byl administrován na platformě Google Forms. Respondenti zde byli informováni o účelu výzkumu, že získaná data jsou anonymní a budou využita v rámci diplomové práce. Na konci dotazníku bylo umístěno poděkování za vyplnění, společně s uvedeným e-mailem, kde byla možnost kontaktu za účelem získat výsledky.

Dál bylo přistoupeno k pilotní studii realizované na 30 respondentech, aby došlo k ověření funkčnosti dotazníků, srozumitelnosti otázek a zjištění časové náročnosti, která byla následně uvedena v informacích k prosbě o vyplnění. Následně došlo k samotnému sběru dat. Respondenti byli vybíráni formou samovýběru, příležitostného a lavinového výběru prostřednictvím sociálních sítí, především Facebooku, studentských a seznamovacích skupin. Vzhledem k nedostatečné spolupráci seznámek byl dále sdílen přes instagram, e-Mimino a Modrého koníka. Výsledný soubor nakonec tvořilo 1296 respondentů.

6.2 Analýza a pročištění datového souboru

Prvním krokem po uzavření dotazníku byla nutnost filtrace dat, aby byl dotazník připraven k finálnímu zpracování. Nejprve došlo k vyřazení respondentů podle jejich věku. Vyřazen byl jeden, kterému bylo pod 18 let a dalších třináct, kterým bylo nad stanovených 35 let. Dva neuvedli věk vůbec. Jeden respondent byl odstraněn kvůli uvedení nesmyslného počtů navázaných vztahů na Tinderu, konkrétně 1500 dlouhodobých a krátkodobých. Největší počet respondentů bylo vyřazených z řad bývalých uživatelů Tinderu, a to

konkrétně 248, Původně měli být v dotazníku vedeni jako ne uživatelé, nakonec jsme je po pečlivé úvaze vyřadili úplně, aby neovlivňovali ne uživatelská data. Z finálního souboru 1296 dat byl tedy po uvedené filtraci zredukován počet respondentů na 963.

Pročištění datového souboru probíhalo v programu Excel, kdy byly vypočteny hrubé skóry k položkám, celkový skóre sociosexuální orientace SOI-R, rizikového chování a jednotlivé skóry k SD3, zvláště k subklinickému narcismu, machiavelismu a subklinické psychopatii. Upravené data z Excelu byly dále statisticky zpracovávány v programu Statistica 14.

6.3 Popis výzkumného souboru

Jak již bylo uvedeno, původní soubor 1296 respondentů byl zredukován na 963, z toho 768 (80 %) tvoří ženy a 195 (20 %) muži. Průměrný věk výzkumného souboru je 23 let, z toho průměrný věk žen 24 a průměrný věk mužů o dva roky méně, a to 22. V naší studii 213 (22 %) účastníků uvedlo, že používají Tinder a 750 (78 %) uvedlo, že aplikaci nepoužívají. Rozložení mužů a žen v souboru podle věku a užívání Tinderu naleznete v tabulce 1.

Tabulka 1: Popisná charakteristika souboru dle pohlaví, věku a používání Tinderu

Pohlaví	n	Procentuální zastoupení	Věkový průměr	Minimum	Maximum
Celý soubor	963	100 %	23	18	35
Ženy	768	80 %	24	18	35
Muži	195	20 %	22	18	35
Neuživatelé Tinderu	750	78 %	24	18	35
Muži ne uživatelé Tinderu	134	18 %	22	18	35
Ženy ne uživatelky Tinderu	616	82 %	24	18	35
Uživatelé Tinderu	213	22 %	22	18	35
Muži uživatelé Tinderu	61	29 %	23	18	35
Ženy uživatelky Tinderu	152	71 %	22	19	35

Z celkového počtu 963 respondentů je 579 (60 %) studentů, 161 (17 %) pracujících, 154 (16 %) pracujících studentů, 60 (6%) na mateřské/rodičovské dovolené, 6 (1 %) nezaměstnaných, 3 ženy v domácnosti. Nejvíce z nich má středoškolské vzdělání s maturitou 703 (73 %), následuje vysokoškolské 219 (23 %), vyšší odborné 23 (2 %), základní 10 (1 %) a středoškolské bez maturity 8 (1 %).

Nejvíce respondentů je ve vztahu 537 (56 %), svobodných je 426 (44%). U uživatelů je to naopak, většina je svobodných 144 (68 %), zadaných je 69 (32 %).

Uživatelé Tinderu se liší s ohledem na frekvenci používání aplikace. Nejvíce z nich uvedlo, že aplikaci používají denně (33 %), nebo párkrát za týden (35 %), následovalo několikrát měsíčně (13 %), jednou za měsíc (5 %) a jednou za několik měsíců (5 %).

Co se týká sexuální orientace, nejvíce bylo heterosexuálů 769 (80 %), následovali bisexuálové 136 (14 %) a homosexuálové 28 (3 %). V souboru se nachází také dalších 30 (3 %) respondentů, kteří uvedli orientaci pansexuální⁶, queer⁷, heteroflexibilní⁸, demisexuální⁹, bi-zvědavost¹⁰ a další.

Co se týká hledání krátkodobých a dlouhodobých vztahů, nejvíce preferované jsou dlouhodobé vztahy, a to především u mužských uživatelů Tinderu. Z 61 mužských uživatelů Tinderu jich 22 (36 %) uvedlo, že tam dlouhodobý vztah opravdu našli. Ze 152 uživatelek Tinderu jich tam našlo dlouhodobý vztah 45 (30 %). Z celkového počtu 213 uživatelů jich 37 % uvedlo, že měli nezávazný sex s někým ze seznamky a 31 % přiznalo sex na prvním rande. Nezávazné vztahy hledají opět více muži na Tinderu. Z 61 mužských uživatelů jich 29 (48 %) uvedlo, že měli nezávazný sex s někým ze seznamky a 27 (44 %) přiznalo sex na prvním rande. Ze 152 uživatelek jich 49 (32 %) uvedlo, že měly nezávazný sex s někým ze seznamky a 39 (26 %) přiznalo sex na prvním rande. Výsledky motivačního šetření jsou uvedeny v tabulce 2. Vzhledem k početnímu nepoměru jsou procenta uváděna v rámci dané skupiny.

⁶ Pansexualita – přitažlivost k lidem jakékoliv genderové identity (Kadlecová, 2020).

⁷ Queer – všichni, kdo se necítí být výlučně heterosexuální, nebo nepreferují škatulkování (Kadlecová, 2020).

⁸ Heteroflexibilita – sexuální a partnerská preference převážně osob opačného genderu, stejného, nebo rozmanitého (Kadlecová, 2020).

⁹ Demisexualita – sexuální přitažlivost až po navázání silného emočního pouta (Kadlecová, 2020).

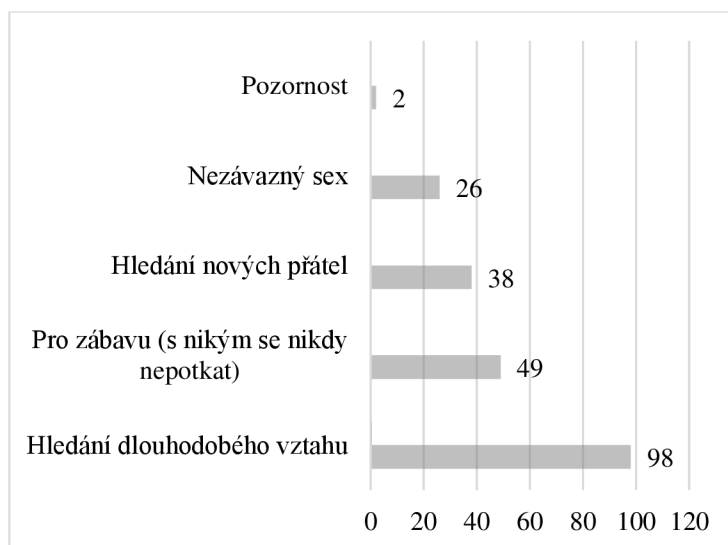
¹⁰ Bi-zvědavost – zkoumání své sexuality a hranic své heterosexuality/romantismu (Kadlecová, 2020).

Tabulka 2: Popisná charakteristika souboru dle motivu, pohlaví a používání Tinderu

Motiv	Ženy		Muži		Ženy uživatelky Tinderu		Muži uživatelé Tinderu	
	Číslo	Podíl (%)	Číslo	Podíl (%)	Číslo	Podíl (%)	Číslo	Podíl (%)
Nezávazné sexuální vztahy	4	1 %	7	6 %	9	6 %	17	28 %
Dlouhodobé vztahy	124	20 %	42	31 %	64	42 %	34	56 %
Nehledá vztah	488	79 %	85	63 %	79	52 %	10	16 %
Celkem	616	100 %	134	100 %	152	100 %	61	100 %

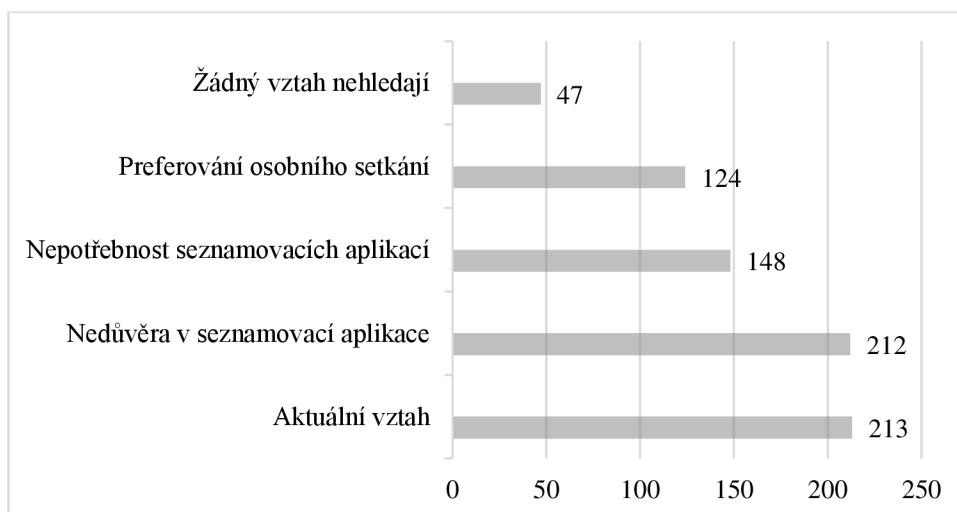
Když byli uživatelé (n = 213) požádáni, aby vybrali svůj primární motiv pro používání Tinderu, nejvíce z nich zvolilo hledání dlouhodobého vztahu (46 %), následovala zábava, tedy s nikým se nikdy nepotkat 49 (23 %), hledání nových přátel 38 (18 %), nezávazný sexuální vztah 26 (12 %) a 2 (2 %) lidé uvedli jako motiv pozornost.

Obrázek 2: Graf motivů pro používání Tinderu

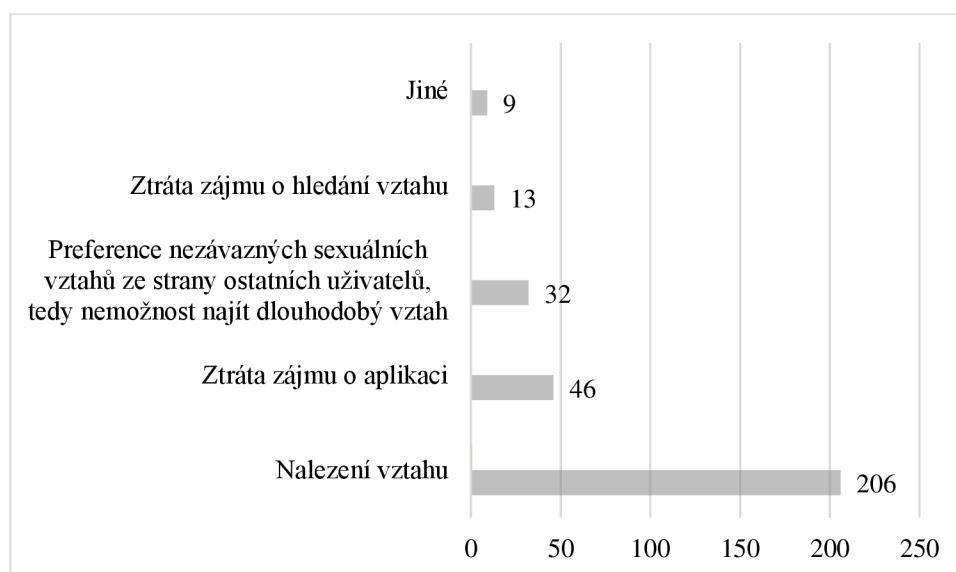
Naopak, když byli neuživatelé (n = 750) dotázáni, proč nepoužívají Tinder, byl nejčastěji uváděným důvodem „aktuální vztah“ (29 %), téměř stejné množství lidí uvedlo jako důvod „nedůvěru v seznamovací aplikace“ (28 %), kde dominovaly obavy o svou bezpečnost a představy, že uživatelé hledají pouze nezávazné sexuální vztahy. Následovala „nepotřebnost seznamovacích aplikací“ (20 %), dále „preferování osobního setkání“ (17 %) a zbytek respondentů (6 %) uvedlo, že „žádný vztah nehledají“.

Obrázek 3: Graf důvodů, proč ne uživatelé nepoužívají Tinder

Bývalí uživatelé (n = 248) byli dotazováni na důvod, proč už Tinder nepoužívají. Do této otázky byli zařazeni zpět vyřazení bývalí uživatelé, abychom měli možnost prozkoumat i jejich důvody. Drtivá většina uvedla jako svůj důvod „nalezení vztahu“ (67 %), následovala „ztráta zájmu o aplikaci“ (15 %), dalším důvodem odchodu byla „preferenze nezávazných sexuálních vztahů ze strany ostatních uživatelů, tedy nemožnost najít dlouhodobý vztah“ (10 %) a posledním důvodem byla „ztráta zájmu o hledání vztahu“ (4 %). Další 3 % uživatelů uvedlo jiné důvody, jako zpoplatnění funkcí, preference osobního setkání, jiné etnikum.

Obrázek 4: Graf důvodů, proč bývalí uživatelé přestali používat Tinder

6.4 Etické hledisko a ochrana soukromí

Účast ve výzkumu nepřinášela účastníkům žádnou újmu fyzickou, psychickou, ani finanční. Distribucí dotazníku online způsobem, bez přítomnosti výzkumníka, byla zajištěna úplná anonymita. Cílem byla ochrana všech zúčastněných a následně zvýšená míra odezvy, která anonymitou motivovala k svobodnému a pravdivému vyjadřování informací. V rámci výzkumu nebyla použita reálná jména, každý respondent obdržel číslo, pod kterým byl ve výzkumu veden.

Do výzkumu nebyly zařazeny osoby nezletilé, proto nebylo potřeba vyžadovat další souhlasy k účasti na výzkumném šetření.

Účastníkům bylo dopředu oznámeno, jakých oblastí se výzkum týká. Přestože nebyl sdělen konkrétní cíl výzkumu, ke klamání účastníků nedocházelo, v průběhu výzkumu byla možnost kontaktovat výzkumníka a doptávat se na případné detaily.

Odměna za účast na výzkumu byla formou individuálních výsledků. Na konci výzkumu byl proto uveden kontakt s možností získat výsledky, čehož mnozí respondenti využili.

Všichni účastníci vstupovali do výzkumu dobrovolně a měli možnost ho kdykoliv opustit.

7 PRÁCE S DATY A JEJÍ VÝSLEDKY

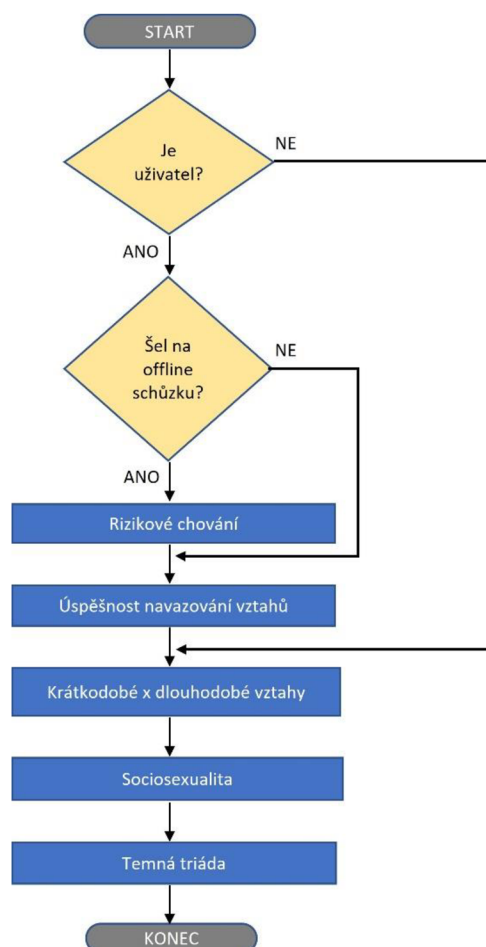
Veškeré statistické výpočty byly vykonávány v programu Statistica 14. Pro regresní analýzu bylo potřeba stanovit závislé a nezávislé proměnné.

Závislé proměnné tvořily hrubé skóry sociosexuality SOI-R, vztahové motivy uživatelů a neuživatelů Tinderu, kde jsme se zaměřovali převážně na krátkodobé a dlouhodobé vztahy, dále hrubé skóry škály rizikového chování, SD3 (jednotlivých škál subklinického narcismu, machiavelismu a subklinické psychopatie), a hrubý skór úspěšnosti navazování vztahů.

Mezi nezávislé proměnné patřilo pohlaví (muži, ženy), uživatelé a neuživatelé Tinderu. Podle hypotéz byly nezávislé proměnné dále grupovány podle vztahové motivace do dalších subsouborů. Uživatelé byli navíc členěni i podle toho, zda šli na offline schůzku.

Jednotlivé kroky rozhodovacího postupu pro volbu daných proměnných uvádíme pro přehlednost ve vývojovém diagramu.

Obrázek 5: Vývojový diagram

Pro potřebu ověřování hypotéz byly v programu Excel vypočítány hrubé skóry k jednotlivým škálám a následně v programu Statistica 14 spočítány deskriptivní statistiky celkových hrubých skóru SOI-R, SD3 a škály rizikového chování. Pro ověření reliability jednotlivých škál byl proveden výpočet Cronbachovy alfy. Výsledky jsou uvedeny v tabulce 3.

Tabulka 3: Deskriptivní statistiky jednotlivých škál

	n	Průměr	Median	Modus	Min.	Max.	SD	Cronbach alfa
Sociosexualita	963	29,42	28	34	9	81	13,30	0,85
Rizikové chování	156	36,84	37	31	2	58	7,80	0,70
Machiavelismus	963	23,32	23	23	8	39	5,33	0,71
Subklinický narcismus	963	19,91	19	17	8	40	5,57	0,74
Subklinická psychopatie	963	20,29	20	20	9	45	5,77	0,69

Před samotným testováním hypotéz byla zjišťována normalita rozdělení jednotlivých proměnných s pomocí histogramu. Na základě prověření křivky grafu, která připomínala normální rozložení, a vzhledem k velikosti výzkumného souboru jsme se rozhodli aplikovat parametrické testy.

Konkrétní metody, využití ke statistické analýze dat, byly zvoleny Pearsonův korelační koeficient pro zjištění vztahů mezi proměnnými, pro rozdíly byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry a Pearsonův chí-kvadrát. Ke zjištění jednotlivých faktorů u škály rizikového chování byla použita faktorová analýza. Hladina významnosti byla stanovena na 5 %.

7.1 Výsledky ověření platnosti statistických hypotéz

VO1: Liší se vztahové motivy uživatelů Tinderu od neuživatelů?

H1: Uživatelé Tinderu jsou motivováni hledáním vztahů víc než neuživatelé.

Pro zjištění vztahů mezi uživateli a neuživateli v jejich motivech jsme zvolili Pearsonův chí-kvadrát test nezávislosti. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulkách 4 a 5.

Tabulka 4: Vztah motivace a používání/nepoužívání Tinderu – očekávané hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy	Nehledají vztahy
Uživatelé Tinderu	8	60	145
Neuživatelé Tinderu	29	210	511

Tabulka 5: Vztah motivace a používání/nepoužívání Tinderu – naměřené hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy	Nehledají vztahy
Uživatelé Tinderu	26	104	83
Neuživatelé Tinderu	11	166	573

Dle chí-kvadrát testu nezávislosti v kontingenční tabulce byl na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ prokázán významný rozdíl mezi očekávanými a naměřenými hodnotami $\chi^2 (2) = 126,08$, $p < 0,001$. **Nulovou hypotézu tedy zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H1.** Uživatelé Tinderu jsou opravdu motivováni hledáním vztahů víc než neuživatelé.

H2: Uživatelé Tinderu jsou motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé.

Při ověřování hypotézy H2 jsme vycházeli ze stejných proměnných, jako v předešlé hypotéze H1 a použili jsme opět Pearsonův chí-kvadrát test. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulkách 6 a 7.

Tabulka 6: Vztah mezi vyhledáváním nezávazných sexuálních vztahů a používáním/nepoužíváním Tinderu – očekávané hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy
Uživatelé Tinderu	15,7	114,3
Neuživatelé Tinderu	21,3	155,7

Tabulka 7: Vztah mezi vyhledáváním nezávazných sexuálních vztahů a používáním/nepoužíváním Tinderu – naměřené hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy
Uživatelé Tinderu	26	104
Neuživatelé Tinderu	11	166

Dle chí-kvadrát testu nezávislosti v kontingenční tabulce byl na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ prokázán významný rozdíl mezi očekávanými a naměřenými hodnotami $\chi^2 (1) = 13,44$, $p < 0,001$. **Nulovou hypotézu tedy zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H2.** Uživatelé Tinderu jsou opravdu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé.

H3: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než neuživatelé.

Pro zjištění rozdílu mezi uživateli a neuživateli Tinderu v jejich sociosexualitě byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Porovnávali jsme soubor, kde byli zařazeni uživatelé Tinderu $n = 213$ a neuživatelé Tinderu $n = 750$. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 8.

Tabulka 8: Rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu

	Uživatelé Tinderu	Neuživatelé Tinderu	p	SD 1	SD 2	Cohenovod
Sociosexualita	37,66	27,08	0,000 ***	14,33	12,01	0,80

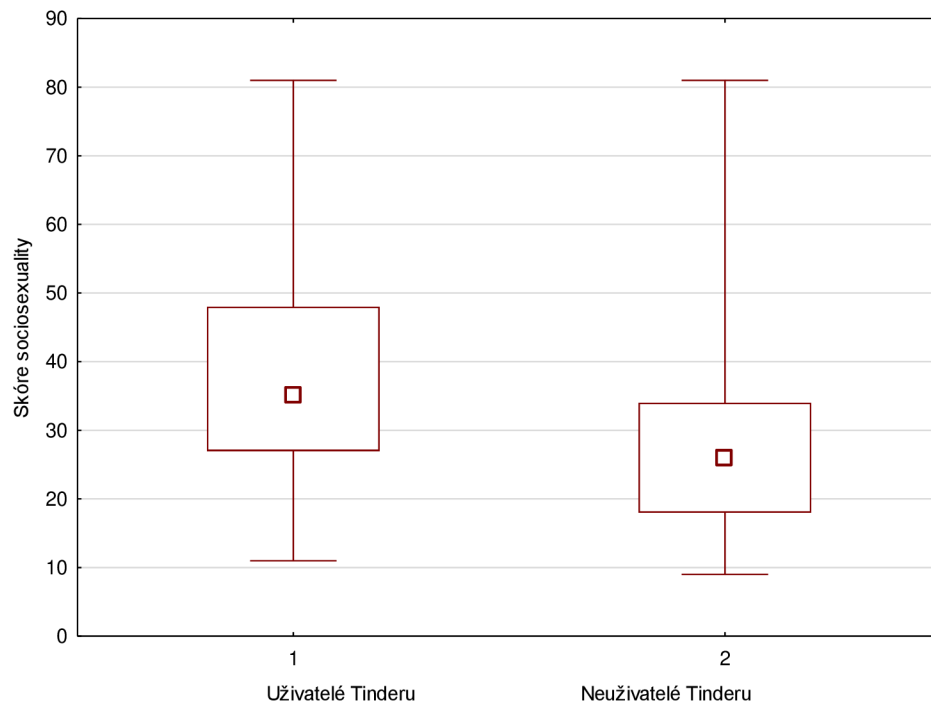
*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u uživatelů; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u neuživatelů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi vysoce signifikantní rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu $t (961) = 10,85$, $p < 0,001$. Jak se předpokládalo, uživatelé Tinderu dosáhli vyššího skóre sociosexuality než neuživatelé o

velmi významný rozdíl o 10,58 bodů. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohena d poukazuje na velký rozdíl. **Nulovou hypotézu tedy zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H3.** Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než ne uživatelé, jsou tedy promiskuitnější, jak ukazuje obrázek 6.

Obrázek 6: Graf rozdílu v sociosexualitě mezi uživateli a ne uživateli Tinderu

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehklých hodnot.

H4: Uživatelé Tinderu, kteří jsou motivováni nezávaznými sexuálními vztahy, dosahují vyššího skóre sociosexuality než uživatelé Tinderu, kteří jsou motivováni dlouhodobými vztahy.

Pro zjištění rozdílu mezi uživateli a ne uživateli Tinderu v jejich motivech a sociosexualitě byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu vyhledávající nezávazné sexuální vztahy $n = 26$ a uživatelé Tinderu vyhledávající dlouhodobé vztahy $n = 98$. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 9.

Tabulka 9: Rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli vyhledávajícími dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy

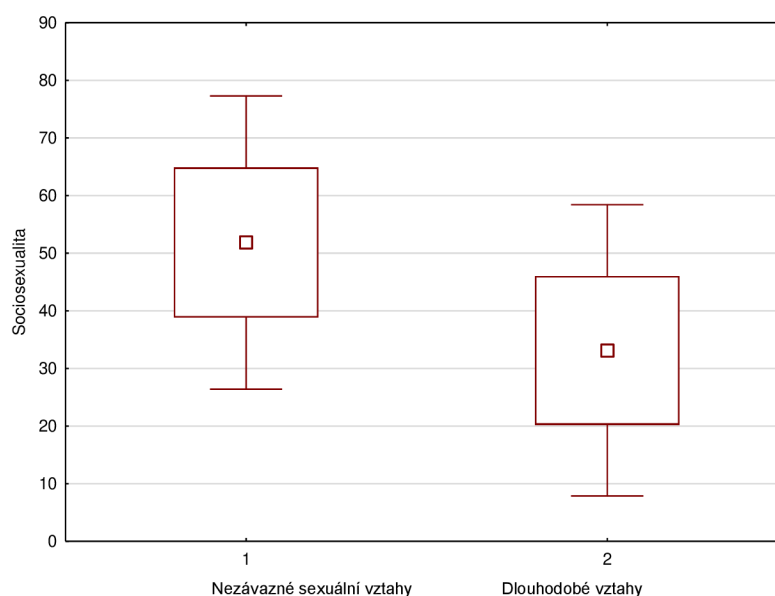
	Nezávazné vztahy	Dlouhodobé vztahy	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Sociosexualita	51,85	33,13	0,000 ***	12,98	12,89	1,45

*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u nezávazných vztahů; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u dlouhodobých vztahů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli Tinderu, kteří jsou motivováni nezávaznými sexuálními a dlouhodobými vztahy $t(122) = 6,57$, $p < 0,001$. Uživatelé vyhledávající nezávazné sexuální vztahy vykazovali vyšší průměrnou hodnotu než uživatelé vyhledávající dlouhodobé vztahy. Rozdíl mezi průměry byl významně vyšší o 18,71 bodů. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d opravdu poukazuje na velký rozdíl. To znamená, že **nulovou hypotézu zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H4**. Uživatelé Tinderu, kteří jsou motivováni nezávaznými sexuálními vztahy, opravdu dosahují vyššího skóre sociosexuality, a jsou tedy promiskuitnější než uživatelé, kteří jsou motivováni dlouhodobými vztahy, jak ukazuje obrázek 7.

Obrázek 7: Graf rozdílu v sociosexualitě mezi uživateli vyhledávajícími dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehlých hodnot.

VO2: Vyskytují se rysy Temné triády více u uživatelů Tinderu než u neuživatelů?

H5: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu oproti neuživatelům.

Pro zjištění rozdílu mezi uživateli a neuživateli Tinderu v subklinickém narcismu byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Porovnávali jsme soubor, kde byli zařazeni uživatelé Tinderu $n = 213$ a neuživatelé Tinderu $n = 750$. Výsledky měření všech tří rysů Temné triády jsou uvedeny v tabulce 10.

Tabulka 10: Rozdíl mezi uživateli a neuživateli Tinderu v rysech Temné triády

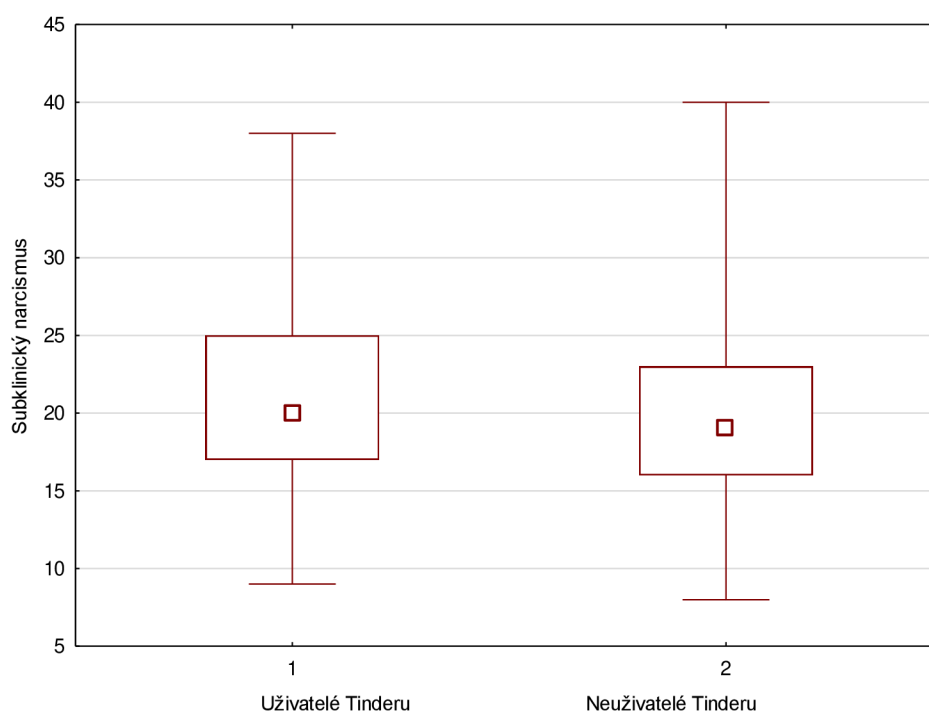
	Uživatelé Tinderu	Neuživatelé Tinderu	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Machiavelismus	24,13	23,09	0,011 *	5,68	5,21	0,19
Subklinický narcismus	21,23	19,54	0,000 ***	5,79	5,45	0,30
Subklinická psychopatie	22,05	19,79	0,000 ***	6,41	5,47	0,38

* $p < 0,05$; *** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u uživatelů; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u neuživatelů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v subklinickém narcismu mezi uživateli a neuživateli Tinderu $t(961) = 3,95$, $p < 0,001$. Uživatelé Tinderu dosáhli v průměru vyššího skóre subklinického narcismu než neuživatelé. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na střední rozdíl. To znamená, že **nulovou hypotézu zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H5**. Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu oproti neuživatelům, jak ukazuje obrázek 8.

Obrázek 8: Graf rozdílu mezi uživateli a ne uživateli Tinderu v subklinickém narcismu

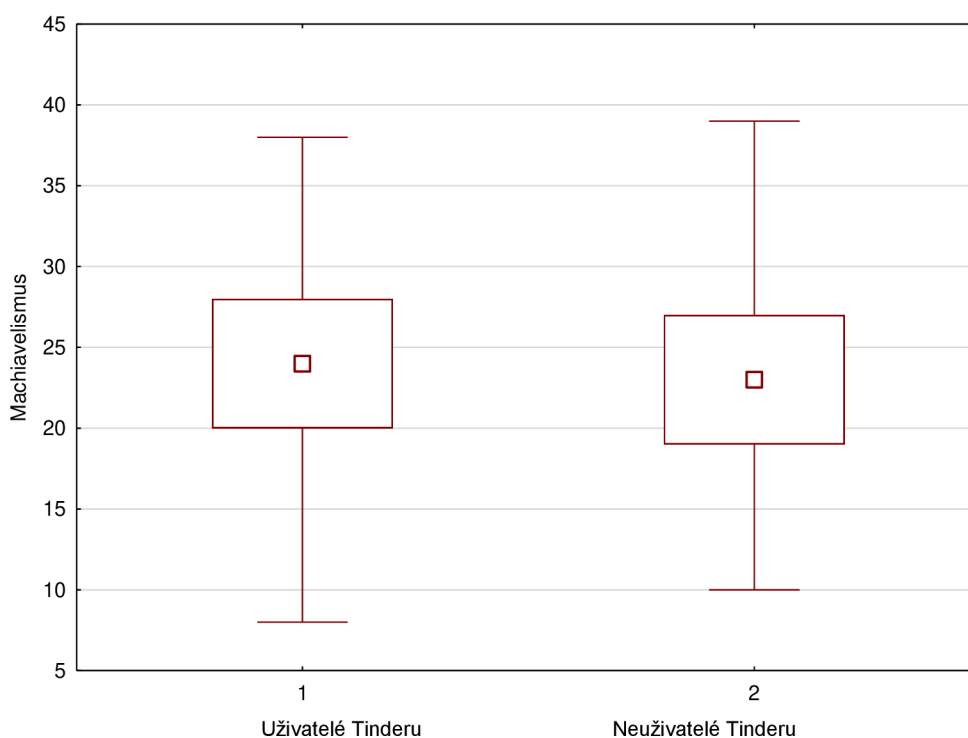
Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neudlehlých hodnot.

H6: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v machiavelismu oproti ne uživatelům.

Při ověřování této hypotézy vycházíme z předešlé tabulky 10. Tentokrát jsme porovnávali skóre machiavelismu mezi uživateli a ne uživateli Tinderu.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,05$ byl prokázán rozdíl v machiavelismu mezi uživateli a ne uživateli Tinderu $t(961) = 2,53, p < 0,05$. Uživatelé Tinderu dosáhli v průměru vyššího skóre machiavelismu než ne uživatelé. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d ukazuje pouze nízký rozdíl. Přesto **nulovou hypotézu zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H6**. Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v machiavelismu oproti ne uživatelům, ale rozdíl mezi nimi je nízký, jak ukazuje obrázek 9.

Obrázek 9: Graf rozdílu v machiavelismu mezi uživateli a neuživateli Tinderu

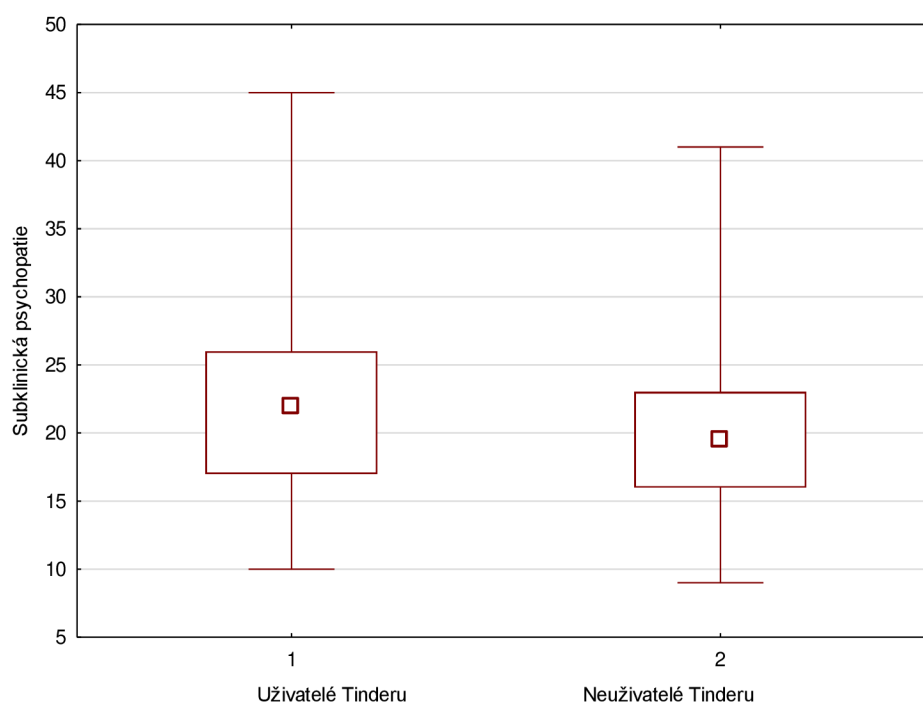
Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehklých hodnot.

H7: Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii oproti neuživatelům.

Při ověřování této hypotézy vycházíme opět z předešlé tabulky 10. Tentokrát jsme porovnávali skóre subklinické psychopatie mezi uživateli a neuživateli Tinderu.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v subklinické psychopatii mezi uživateli a neuživateli Tinderu $t(961) = 5,12, p < 0,001$. Uživatelé Tinderu dosáhli vyššího skóre subklinické psychopatie než neuživatelé. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohena d poukazuje na střední rozdíl. To znamená, že **nulovou hypotézu zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H7**. Uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii oproti neuživatelům, jak ukazuje obrázek 10.

Obrázek 10: Graf rozdílu v subklinické psychopatii mezi uživateli a neuživateli Tinderu

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehých hodnot.

VO3: Jsou uživatelé Tinderu skórující vysoko v Temné triádě motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než ostatní uživatelé?

H8: Uživatelé Tinderu motivovaní nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre subklinického narcismu než uživatelé Tinderu motivovaní dlouhodobými vztahy.

Pro zjištění rozdílu v subklinickém narcismu mezi uživateli Tinderu motivovaných dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu vyhledávající nezávazné sexuální vztahy $n = 26$ a uživatelé Tinderu vyhledávající dlouhodobé vztahy $n = 98$. Výsledky měření všech tří rysů Temné triády jsou uvedeny v tabulce 11.

Tabulka 11: Rozdíl v rysech Temné triády mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy

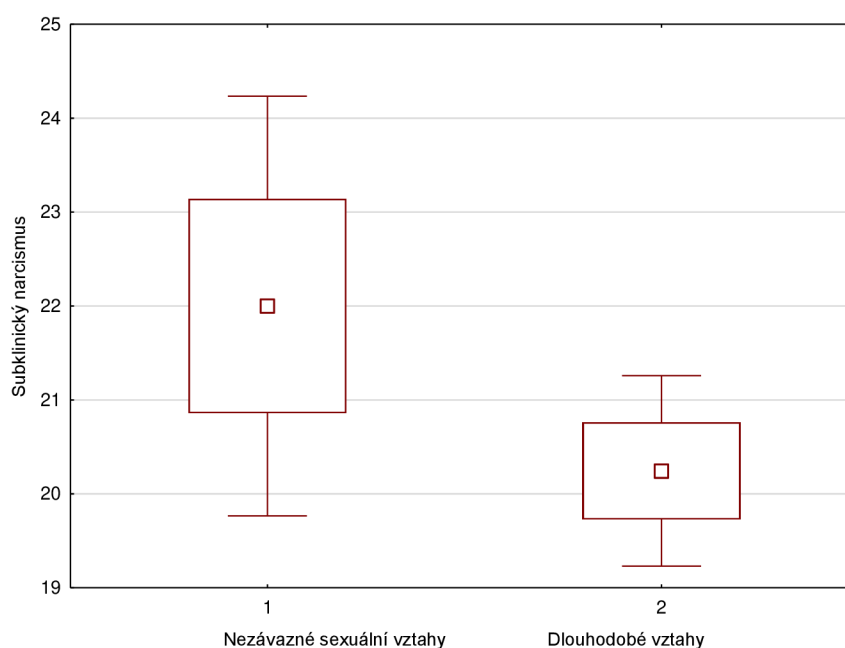
	Nezávazné vztahy	Dlouhodobé vztahy	p	SD 1	SD 2	Cohenov d
Subklinický Narcismus	22	20,25	0,134	5,81	5,12	-
Machiavelismus	25,27	23,14	0,104	5,27	6,04	-
Subklinická psychopatie	24,62	20,87	0,005**	7,01	5,61	0,55

** $p < 0,01$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u nezávazných vztahů; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u dlouhodobých vztahů.

Mezi uživateli vyhledávající nezávazné sexuální vztahy a uživateli vyhledávající dlouhodobé vztahy nebyl zjištěn signifikantní rozdíl v subklinickém narcismu, protože p-hodnota je nižší než stanovená hladina významnosti 5 %, $t(122) = 1,51$, $p > 0,05$, to znamená, že nulovou hypotézu **nezamítáme, ale alternativní H8 nemůžeme přijmout**, jelikož jsme nenašli dostatečně přesvědčivé důkazy. Uživatelé Tinderu hledající nezávazné vztahy nedosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu oproti uživatelům hledajícím dlouhodobé vztahy, jak ukazuje obrázek 11.

Obrázek 11: Graf rozdílu v subklinickém narcismu mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy

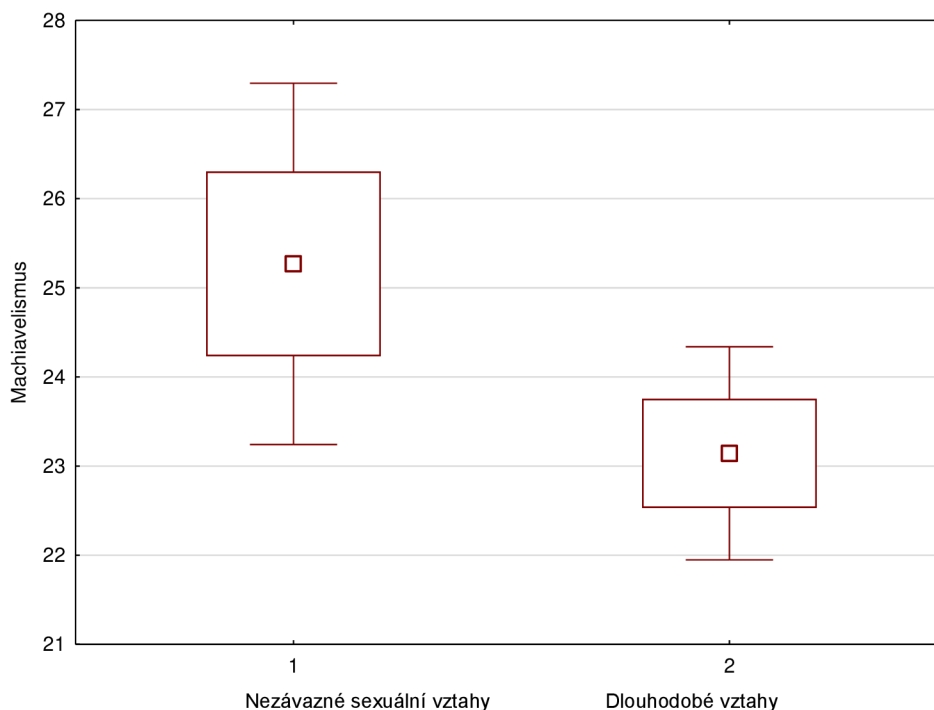
Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehých hodnot.

H9: Uživatelé Tinderu motivovaní nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre machiavelismu než uživatelé Tinderu motivovaní dlouhodobými vztahy.

Při ověřování této hypotézy vycházíme opět z předešlé tabulky 11. Tentokrát jsme porovnávali skóre machiavelismu mezi uživateli Tinderu vyhledávající dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy.

Mezi uživateli vyhledávající nezávazné sexuální vztahy a uživateli vyhledávající dlouhodobé vztahy nebyl zjištěn signifikantní rozdíl v machiavelismu, protože p-hodnota je nižší než stanovená hladina významnosti 5 %, $t(122) = 1,64$, $p = 0,104$, to znamená, že **nulovou hypotézu nezamítáme, ale alternativní H9 nemůžeme přijmout**, jelikož jsme nenašli dostatečně přesvědčivé důkazy. Uživatelé Tinderu hledající nezávazné vztahy nedosahují vyššího skóre v machiavelismu oproti uživatelům hledajícím dlouhodobé vztahy, jak ukazuje obrázek 12.

Obrázek 12: Graf rozdílu v machiavelismu mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy

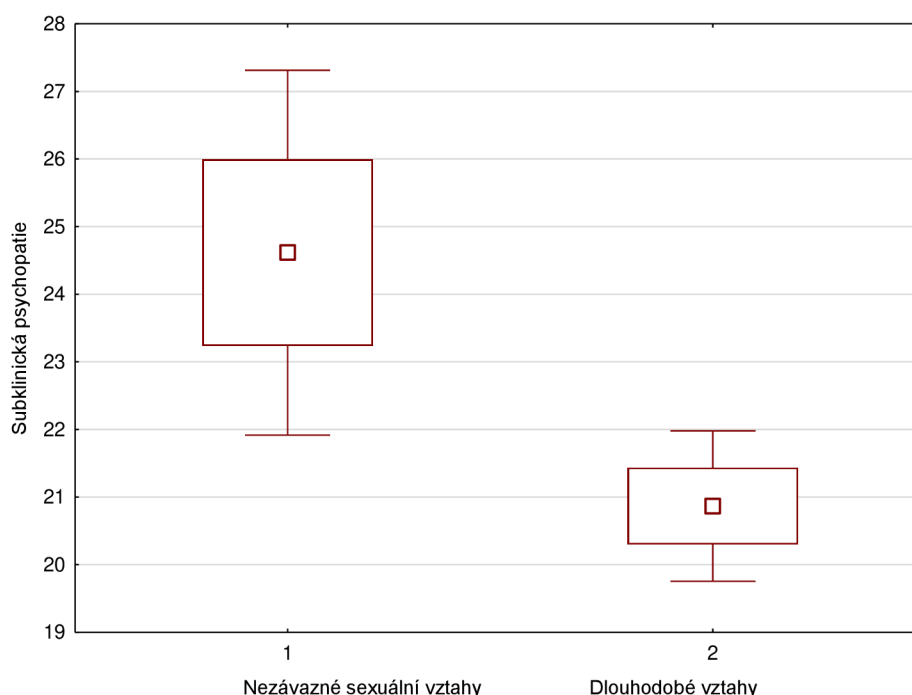
Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehlých hodnot.

H10: Uživatelé Tinderu motivovaní nezávaznými sexuálními vztahy mají vyšší skóre subklinické psychopatie než uživatelé Tinderu motivovaní dlouhodobými vztahy.

Při ověřování této hypotézy vycházíme opět z tabulky 11. Tentokrát jsme porovnávali skóre subklinické psychopatie mezi uživateli Tinderu vyhledávající dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,01$ byl prokázán významný statistický rozdíl v subklinické psychopatii mezi uživateli vyhledávající krátkodobé vztahy a uživateli vyhledávající dlouhodobé vztahy $t(122) = 2,87, p < 0,01$. Uživatelé Tinderu vyhledávající nezávazné vztahy dosáhli vyššího skóre subklinické psychopatie než uživatelé vyhledávající dlouhodobé vztahy. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohena d poukazuje na střední rozdíl. To znamená, že **nulovou hypotézu zamítáme a můžeme přijmout alternativní hypotézu H10**. Uživatelé Tinderu hledající nezávazné vztahy dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii oproti uživatelům hledajícím dlouhodobé vztahy, jak ukazuje obrázek 13.

Obrázek 13: Graf rozdílu v subklinické psychopatii mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neudlehlých hodnot.

H11: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinický narcismus.

Pro ověření této hypotézy jsme zvolili Pearsonův korelační koeficient. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu $n = 213$. Zjišťovali jsme, zda sociosexualita u uživatelů Tinderu koreluje se subklinickým narcismem. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 12.

Tabulka 12: Korelace sociosexuality a rysů Temné triády u uživatelů Tinderu

	Sociosexualita	Machiavelismus	Subklinický narcismus
Machiavelismus	0,22**		
Subklinický narcismus	0,35***	0,31***	
Subklinická psychopatie	0,53***	0,48***	0,40***

** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými subklinický narcismus a sociosexualita. Tento vztah je středně silný $r = 0,35$, $p < 0,001$ a vysvětluje 12 % podílu variability sociosexuality ($R^2 = 0,12$). Říká nám, že čím vyšší je míra sociosexuality, tím vyšší je i míra subklinického narcismu. Na základě těchto výsledků můžeme **nulovou hypotézu zamítnout a můžeme přijmout alternativní hypotézu H11**, u uživatelů Tinderu opravdu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinický narcismus.

H12: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a machiavelismus.

U této hypotézy jsme vycházeli z předcházející tabulky 12. Zjišťovali jsme, zda sociosexualita u uživatelů Tinderu pozitivně koreluje s machiavelismem.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými machiavelismus a sociosexualita $r = 0,22$, $p < 0,001$. Tento vztah je pouze slabý a vysvětluje 5 % podílu variability sociosexuality ($R^2 = 0,05$). Říká nám, že čím vyšší je míra sociosexuality, tím vyšší je i míra machiavelismu. Na základě těchto výsledků můžeme **nulovou hypotézu zamítnout a můžeme přijmout alternativní hypotézu H12**, u uživatelů Tinderu opravdu pozitivně koreluje sociosexualita a machiavelismus.

H13: U uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinická psychopatie.

U této hypotézy jsme opět vycházeli z předešlé tabulky 12. Zjišťovali jsme, zda sociosexualita u uživatelů Tinderu pozitivně koreluje se subklinickou psychopatií.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými subklinická psychopatie a sociosexualita $r = 0,53$, $p < 0,001$. Tento vztah je středně silný a vysvětluje 28 % podílu variability sociosexuality ($R^2 = 0,28$). Říká nám, že čím vyšší je míra sociosexuality, tím vyšší je i míra subklinické psychopatie. Na základě těchto výsledků můžeme **nulovou hypotézu zamítnout a můžeme přijmout alternativní hypotézu H13**, u uživatelů Tinderu opravdu pozitivně koreluje sociosexualita a subklinická psychopatie.

VO4: Jsou uživatelé skórující vysoko v Temné triádě na Tinderu úspěšní v navazování vztahů?

H14: Subklinický narcismus pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

Pro ověření této hypotézy jsme zvolili Pearsonův korelační koeficient. Opět jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu $n = 213$. Zjišťovali jsme, zda počet navázaných vztahů na Tinderu pozitivně koreluje se subklinickým narcismem. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 13.

Tabulka 13: Korelace rysů Temné triády u uživatelů Tinderu s počtem navázaných vztahů na Tinderu

	Úspěšnost navazování vztahů	Machiavelismus	Subklinický narcismus
Machiavelismus	0,16*		
Subklinický narcismus	0,18*	0,31***	
Subklinická psychopatie	0,35***	0,48***	0,40***

* $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými subklinický narcismus a počet vztahů navázaných na Tinderu $r = 0,18$, $p < 0,05$. Tento vztah je slabý a vysvětluje pouze 3 % podílu variability ($R^2 = 0,03$). Říká nám, že čím vyšší je míra navázaných vztahů na Tinderu, tím vyšší je i míra subklinického narcismu. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H14**, subklinický narcismus opravdu pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

H15: Machiavelismus pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

U této hypotézy jsme opět vycházeli z předešlé tabulky 13. Zjišťovali jsme, zda počet navázaných vztahů na Tinderu pozitivně koreluje s machiavelismem.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými machiavelismus a počet navázaných vztahů na Tinderu $r = 0,16$, $p < 0,05$. Tento vztah je pouze slabý a vysvětluje pouze 3 % podílu variability ($R^2 = 0,03$). Říká nám, že čím vyšší je míra machiavelismu, tím vyšší je i míra navázaných vztahů na Tinderu. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H15**, machiavelismus pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu, ale jen slabě.

H16: Subklinická psychopatie pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

U této hypotézy jsme vycházeli opět z předešlé tabulky 13. Zjišťovali jsme, zda počet navázaných vztahů na Tinderu pozitivně koreluje se subklinickou psychopatií.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými subklinická psychopatie a počet navázaných vztahů na Tinderu $r = 0,35$, $p < 0,001$. Tento vztah je středně silný a vysvětluje 12 % podílu variability ($R^2 = 0,12$). Říká nám, že čím vyšší je míra subklinické psychopatie, tím vyšší je i míra navázaných vztahů na Tinderu. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H16**, subklinická psychopatie opravdu pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

VO5: Je používání Tinderu spojeno s rizikovějším chováním?

Faktorová analýza 14 položek zjišťujících rizikové chování byla provedena extrakční metodou hlavních os (Principal axis factoring). Extrahovala jeden faktor s hodnotou eigenvalues větší než jedna, který vysvětloval 16 % variance. Faktor je sycen položkami zaměřenými na preventivní strategie při offline schůzkách. Tři položky *Na první schůzku s někým z online seznamky s sebou vezmete i svého kamaráda/kamarádku*, *Na první schůzce nastoupím do dopravního prostředku od osoby ze seznamky*, *Před prvním setkáním se vidíme na video-chatu*, vykazovaly velmi nízký náboj, z toho důvodu byly z faktoru odstraněny. Výsledná Reliabilita škály po redukci položek udává Cronbachovo alfa 0,70.

Tabulka 14: Faktorová analýza rizikového chování

	Faktor 1
První dvě schůzky probíhají na veřejném místě	0,48
První schůzka probíhá během dne (nikoliv ve večerních hodinách)	0,53
Poskytnete svému kamarádovi osobní údaje osoby, se kterou se máte poprvé setkat	0,57
Na první schůzce používáte vlastní dopravu	0,30
Nosíte s sebou nějaký prostředek sebeobrany (např. pepřový sprej)	0,31
Zavoláte/napíšete kamarádovi během a/nebo po první schůzce s osobou z online seznamky	0,60
Na první schůzku s někým z online seznamky s sebou vezmete i svého kamaráda/kamarádku	0,23
Při sexuálním styku používáte kondom	0,34
Na první nebo druhé schůzce si pozvu osobu ze seznamky k sobě domů	0,45
Před první schůzkou si zjistím o dané osobě co nejvíce informací	0,30
První nebo druhou schůzku navštívím danou osobu ze seznamky u ní/něj doma	0,39
Před prvním setkáním poskytnu osobě ze seznamky adresu svého bydliště	0,34
Na první schůzce nastoupím do dopravního prostředku od osoby ze seznamky	0,22
Před prvním setkáním se vidíme na video-chatu	0,17

H17: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje subklinický narcismus s rizikovým chováním.

Pro ověření této hypotézy jsme zvolili Pearsonův korelační koeficient. Této analýzy se týkal pouze podsoubor uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce $N = 156$. Zjišťovali jsme, zda rizikové chování pozitivně koreluje se subklinickým narcismem. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 15.

Tabulka 15: Korelace rysů Temné triády s rizikovým chováním u uživatelů Tinderu

	Rizikové chování	Machiavelismus	Subklinický narcismus
Machiavelismus	-0,00		
Subklinický narcismus	0,09	0,40***	
Subklinická psychopatie	0,23**	0,55***	0,49***

** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Výsledky ukázaly, že mezi proměnnými subklinický narcismus a rizikové chování není statisticky významný vztah $r = 0,09$, $p > 0,05$. Na základě těchto výsledků **nulovou hypotézu nezamítáme, ale alternativní H17 nemůžeme přijmout** pro nedostatek důkazů. Subklinický narcismus tedy nekoreluje s rizikovým chováním.

H18: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje machiavelismus s rizikovým chováním.

U této hypotézy jsme vycházeli opět z předchozí tabulky 15. Zjišťovali jsme, zda rizikové chování pozitivně koreluje se machiavelismem.

Výsledky neprokázaly statisticky významný vztah mezi proměnnými machiavelismus a rizikové chování $r = -0,00$, $p > 0,05$. Na základě těchto výsledků **nulovou hypotézu nezamítáme, ale alternativní H18 nemůžeme přijmout** pro nedostatek důkazů. Machiavelismus nekoreluje s rizikovým chováním.

H19: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje subklinická psychopatie s rizikovým chováním.

U této hypotézy budeme vycházet opět z předchozí tabulky 15. Zjišťujeme, zda rizikové chování pozitivně koreluje se subklinickou psychopatií.

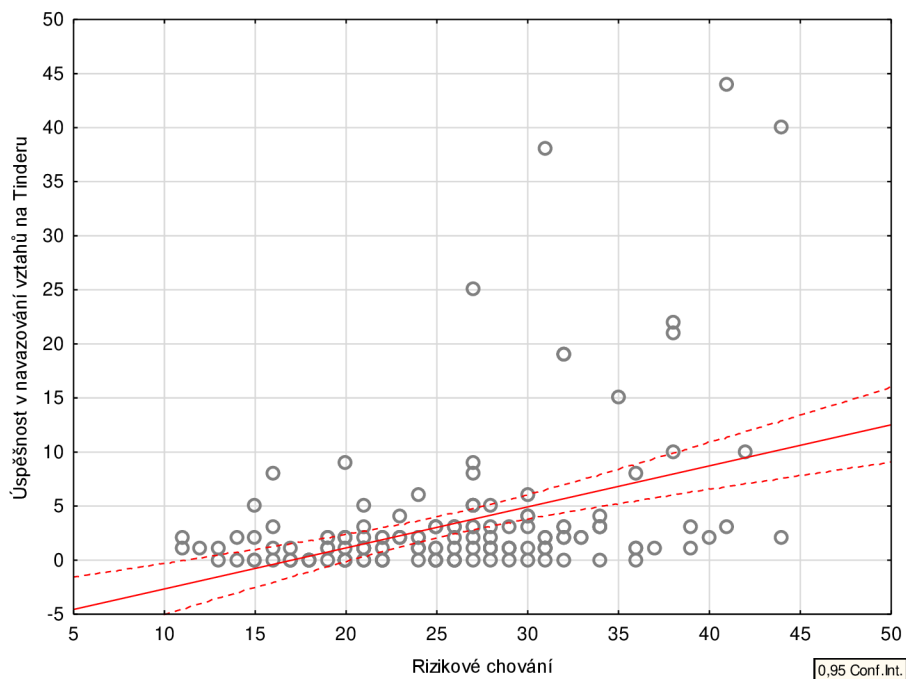
Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými subklinická psychopatie a rizikové chování $r = 0,23$, $p < 0,01$. Tento vztah je slabý a vysvětluje pouze 5 % podílu variability ($R^2 = 0,05$). Říká nám, že čím vyšší je míra subklinické psychopatie, tím vyšší je i míra rizikového chování. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H19**, u uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, subklinická psychopatie pozitivně koreluje s rizikovým chováním.

H20: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje rizikové chování s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

Pro ověření této hypotézy jsme zvolili Pearsonův korelační koeficient. Této analýzy se týkal opět pouze podsoubor uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce $n = 156$. Zjišťovali jsme, zda rizikové chování pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými rizikové chování a počet vztahů navázaných na Tinderu $r = 0,40$, $p < 0,001$. Tento vztah je středně silný a vysvětluje 16 % podílu variability ($R^2 = 0,16$). Říká nám, že čím vyšší je míra navázaných vztahů na Tinderu, tím vyšší je i míra rizikového chování. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H20**, rizikové chování opravdu pozitivně koreluje s počtem navázaných vztahů na Tinderu.

Obrázek 14: Graf korelace rizikového chování s úspěšností v navazování vztahů na Tinderu

Pozn.: Jednotlivé hodnoty na ose x vyjadřují, jakého skóre rizikového chování uživatelé dosahují, hodnoty na ose y vyjadřují, jak úspěšní jsou uživatelé v navazování vztahů na Tinderu.

H21: Uživatelé Tinderu, kteří měli pohlavní styk již na první schůzce, dosahují vyššího skóre v rizikovém chování než uživatelé Tinderu, kteří pohlavní styk na první schůzce neměli.

Pro zjištění rozdílu v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli, byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce $n = 66$ a ti, kteří neměli $n = 90$. Výsledky měření všech tří rysů Temné triády jsou uvedeny v tabulce 16.

Tabulka 16: Rozdíl v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli

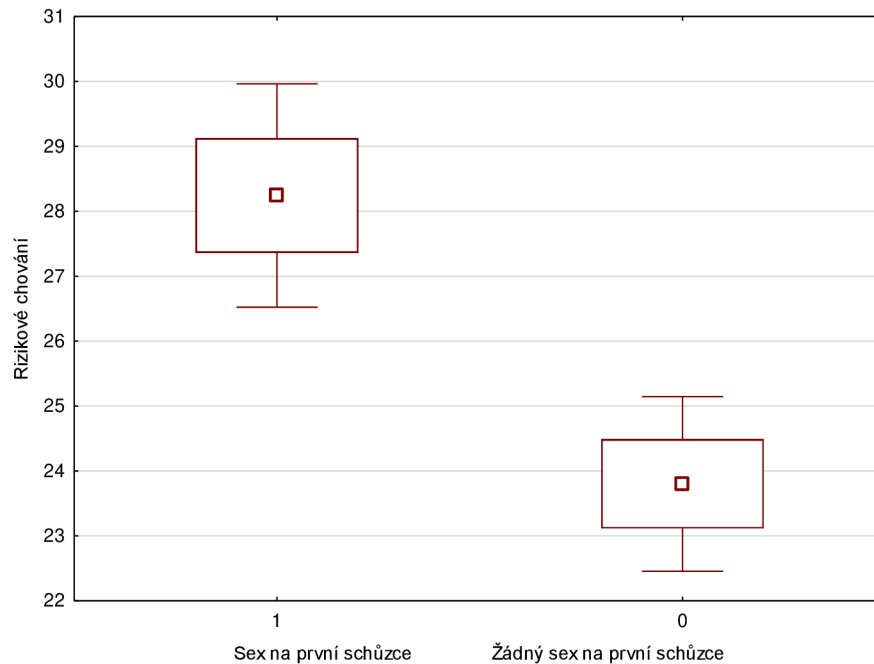
Pohlavní styk na první schůzce						
	Ano	Ne	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Rizikové chování	28,24	23,80	0,000***	7,14	6,50	0,65

*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u uživatelů, kteří měli pohlavní styk na první schůzce; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u uživatelů, kteří neměli pohlavní styk na první schůzce.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli $t(154) = 4,04$, $p < 0,001$. Uživatelé Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce, dosáhli vyššího skóre v rizikovém chování než ti, kteří neměli pohlavní styk na první schůzce. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na střední rozdíl. To znamená, že **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H21**. Uživatelé Tinderu, kteří měli pohlavní styk již na první schůzce, dosahují vyššího skóre v rizikovém chování než uživatelé Tinderu, kteří pohlavní styk na první schůzce neměli, jak ukazuje obrázek 15.

Obrázek 15: Graf rozdílu v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli

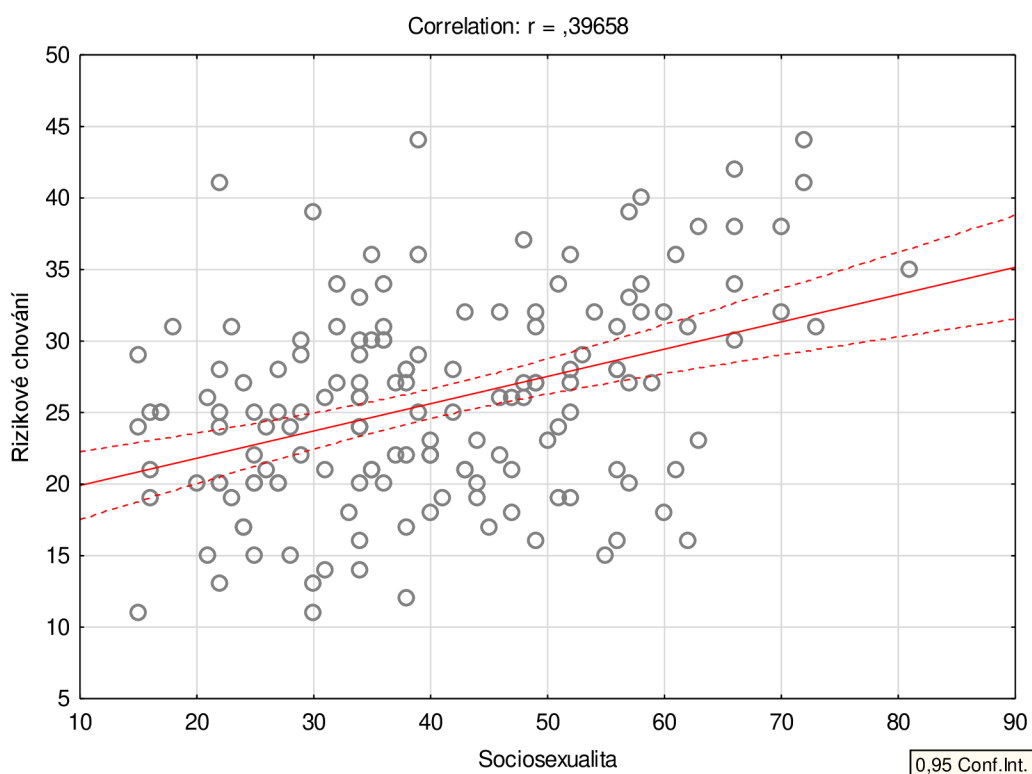
Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehklých hodnot.

H22: U uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce, pozitivně koreluje sociosexualita s rizikovým chováním.

Pro ověření této hypotézy jsme zvolili Pearsonův korelační koeficient. Této analýzy se týkal opět pouze podsoubor uživatelů Tinderu, kteří byli na offline schůzce $n = 156$. Zjišťovali jsme, zda sociosexualita pozitivně koreluje s rizikovým chováním.

Výsledky prokázaly statisticky významný pozitivní vztah mezi proměnnými sociosexualita a rizikové chování ($r = 0,40$, $p < 0,001$). Tento vztah je středně silný a vysvětluje 16 % podílu variability sociosexuality ($R^2 = 0,16$). Říká nám, že čím vyšší je sociosexualita, tím vyšší je i míra rizikového chování. Na základě těchto výsledků **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H22**, sociosexualita opravdu pozitivně koreluje s rizikovým chováním.

Obrázek 16: Graf korelace rizikového chování se sociosexualitou

Pozn.: Jednotlivé hodnoty na ose x vyjadřují, jakého skóre sociosexuality uživatelé, kteří byli na offline schůzce dosahují a hodnoty na ose y vyjadřují, jak rizikové je jejich chování.

H23: Ženské uživatelky Tinderu dosahují nižšího skóre ve škále rizikového chování než mužští uživatelé Tinderu.

Pro zjištění rozdílu v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu, kteří byli na offline schůzce $n = 156$ (žen $n = 110$, mužů $n = 46$). Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 17.

Tabulka 17: Rozdíl v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu

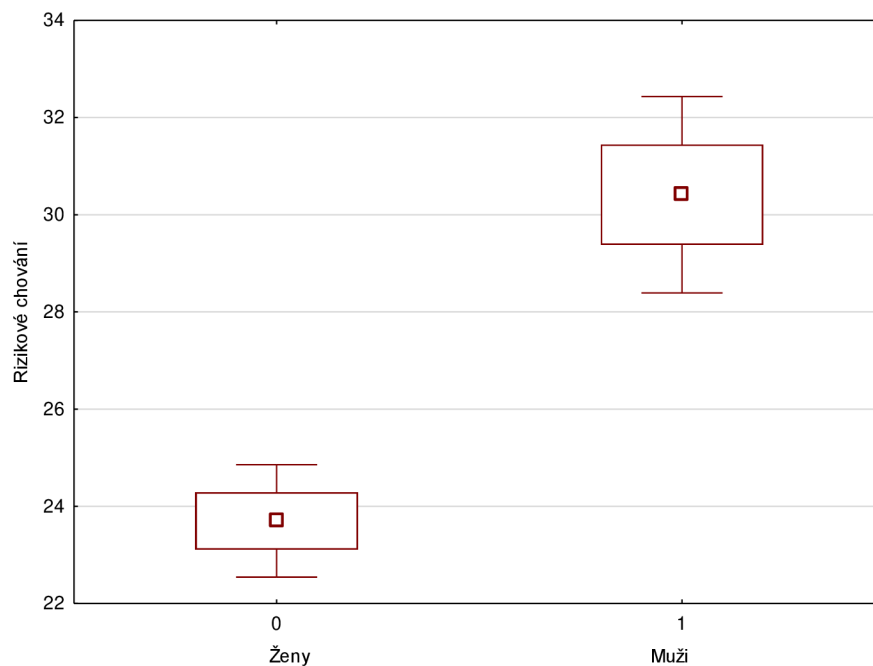
	Ženy	Muži	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Rizikové chování	23,70	30,41	0,000***	6,18	6,99	1,18

*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u žen; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u mužů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu, $t(154) = -5,95$, $p < 0,001$. Ženy uživatelky Tinderu, vykazovaly průměrnou hodnotu rizikového chování významně nižší než muži na Tinderu. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohena d poukazuje na vysoký rozdíl. To znamená, že **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H23**. Ženské uživatelky Tinderu dosahují výrazně nižšího skóre ve škále rizikového chování než mužští uživatelé Tinderu, jak ukazuje obrázek 17.

Obrázek 17: Graf rozdílu v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehklých hodnot.

VO6: Existují rozdíly v motivaci a rysech Temné triády mezi ženskými a mužskými uživateli a neuživateli Tinderu?

H24: Muži dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy.

Pro zjištění rozdílu v subklinickém narcismu mezi muži a ženami byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Porovnávali jsme muže z celého souboru $n = 195$ a ženy z celého souboru $n = 768$. Výsledky měření všech tří rysů Temné triády jsou uvedeny v tabulce 18.

Tabulka 18: Rozdíl v rysech Temné triády mezi muži a ženami

	Ženy	Muži	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Machiavelismus	22,82	25,28	0,000***	5,10	5,76	0,45
Subklinický narcismus	19,44	21,78	0,000***	5,28	6,23	0,41
Subklinická psychopatie	19,49	23,44	0,000***	5,24	6,63	0,66

*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u žen; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u mužů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v subklinickém narcismu mezi muži a ženami, $t(961) = -5,32$, $p < 0,001$. Muži dosáhli vyššího skóre subklinického narcismu než ženy. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na střední rozdíl. **Zamítáme tedy nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H24.** Muži dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy.

H25: Muži dosahují vyššího skóre v machiavelismu než ženy.

U této hypotézy jsme vycházeli z předchozí tabulky 18. Zjišťovali jsme, zda muži dosahují vyššího skóre v machiavelismu než ženy.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v machiavelismu mezi muži a ženami $t(961) = -5,85$, $p < 0,001$. Muži dosáhli vyššího skóre machiavelismu než ženy. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na střední rozdíl. **Zamítáme tedy nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H25.** Muži dosahují vyššího skóre v machiavelismu než ženy.

H26: Muži dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy.

U této hypotézy jsme opět vycházeli z předchozí tabulky 18. Zjišťovali jsme, zda muži dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v subklinické psychopatii mezi muži a ženami $t(961) = -8,87$, $p < 0,001$. Muži dosáhli vyššího skóre subklinické psychopatie než ženy. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na střední rozdíl. **Zamítáme tedy nulovou hypotézu a můžeme přijmout**

alternativní hypotézu H26. Muži dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy.

H27: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

Pro zjištění rozdílu v subklinickém narcismu mezi muži a ženami hledajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu, kteří hledají nezávazné sexuální vztahy $n = 26$ (ženy $n = 9$, muži $n = 17$). Výsledky měření všech tří rysů Temné triády jsou uvedeny v tabulce 19.

Tabulka 19: Rozdíl v rysech Temné triády mezi muži a ženami hledajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy

Uživatelé Tinderu vyhledávající nezávazné sexuální vztahy						
	Ženy	Muži	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Machiavelismus	23,7	26,1	0,27	5,29	5,22	
Subklinický narcismus	19,9	23,1	0,18	4,46	6,24	
Subklinická psychopatie	19,7	27,2	0,01*	4,87	6,63	1,29

* $p < 0,05$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u žen; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u mužů.

Mezi muži a ženami hledajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy nebyl zjištěn signifikantní rozdíl v subklinickém narcismu, protože p-hodnota je nižší než stanovená hladina významnosti 5 %, $t(24) = -1,40$, $p > 0,05$, to znamená, že **nulovou hypotézu nezamítáme, ale alternativní H27 nemůžeme přijmout**, jelikož jsme nenašli dostatečně přesvědčivé důkazy. Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy nedosahují vyššího skóre v subklinickém narcismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H28: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre machiavelismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

U této hypotézy jsme vycházeli z předchozí tabulky 19. Zjišťovali jsme, zda muži vyhledávající nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v machiavelismu než ženy vyhledávající nezávazné sexuální vztahy.

Mezi muži a ženami hledajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy nebyl zjištěn signifikantní rozdíl v machiavelismu, protože p-hodnota je nižší než stanovená hladina významnosti 5 %, $t(24) = -1,10$, $p > 0,05$, to znamená, že **nulovou hypotézu nezamítáme, ale alternativní H28 nemůžeme přijmout**, jelikož jsme nenašli dostatečně přesvědčivé důkazy. Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy nedosahují vyššího skóre machiavelismu než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H29: Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

U této hypotézy jsme vycházeli opět z předchozí tabulky 19. Zjišťovali jsme, zda muži vyhledávající nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy vyhledávající nezávazné sexuální vztahy.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,05$ byl prokázán rozdíl v subklinické psychopatii mezi muži a ženami $t(24) = -3$, $p < 0,01$. Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosáhli vyššího skóre subklinické psychopatie než ženy vyhledávající na Tinderu nezávazné vztahy. Míra významnosti rozdílu průměrů dle Cohenova d poukazuje na velmi významný rozdíl. **Zamítáme tedy nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H29**. Muži hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy dosahují vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy hledající na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.

H30: Muži na Tinderu se zajímají o krátkodobé sexuální vztahy více než ženy na Tinderu.

Pro zjištění vztahů mezi muži a ženami na Tinderu v jejich zájmu o krátkodobé sexuální vztahy jsme zvolili Pearsonův chí-kvadrát test nezávislosti. Tentokrát jsme porovnávali dílčí subsoubor, kde byli zařazeni pouze uživatelé Tinderu $n = 213$. Výsledky měření jsou uvedeny v tabulkách 20 a 21.

Tabulka 20: Rozdíl mezi muži a ženami na Tinderu v jejich zájmu o krátkodobé sexuální vztahy – očekávané hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy	Nehledají vztahy
Ženy	18,55	69,93	63,51
Muži	7,45	28,07	25,49

Tabulka 21: Rozdíl mezi muži a ženami na Tinderu v jejich zájmu o krátkodobé sexuální vztahy – naměřené hodnoty

	Nezávazné sexuální vztahy	Dlouhodobé vztahy	Nehledají vztahy
Ženy	9	64	79
Muži	17	34	10

Dle chí-kvadrát testu nezávislosti v kontingenční tabulce byl na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ prokázán velmi významný statistický rozdíl mezi očekávanými a naměřenými hodnotami $\chi^2(2) = 32,13$, $p < 0,001$. **Zamítáme tedy nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H30.** Muži na Tinderu se zajímají o krátkodobé sexuální vztahy více než ženy na Tinderu. Zároveň lze z tabulky vyčíst, že se muži na Tinderu zajímají celkově o vztahy víc než ženy, které motivují víc než muže nevztahové motivy.

H31: Mužští uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než muži, kteří Tinder nepoužívají.

Pro zjištění rozdílu v sociosexualitě mezi mužskými uživateli Tinderu a neuživateli byl zvolen Studentův t-test pro dva nezávislé výběry. Tentokrát jsme porovnávali celý soubor $n = 963$ (ženy uživatelky $n = 152$ a neuživatelky $n = 616$, muži uživatelé $n = 61$ a neživatelé $n = 134$). Výsledky měření jsou uvedeny v tabulce 22.

Tabulka 22: Rozdíl v sociosexualitě mezi mužskými uživateli Tinderu a neuživateli

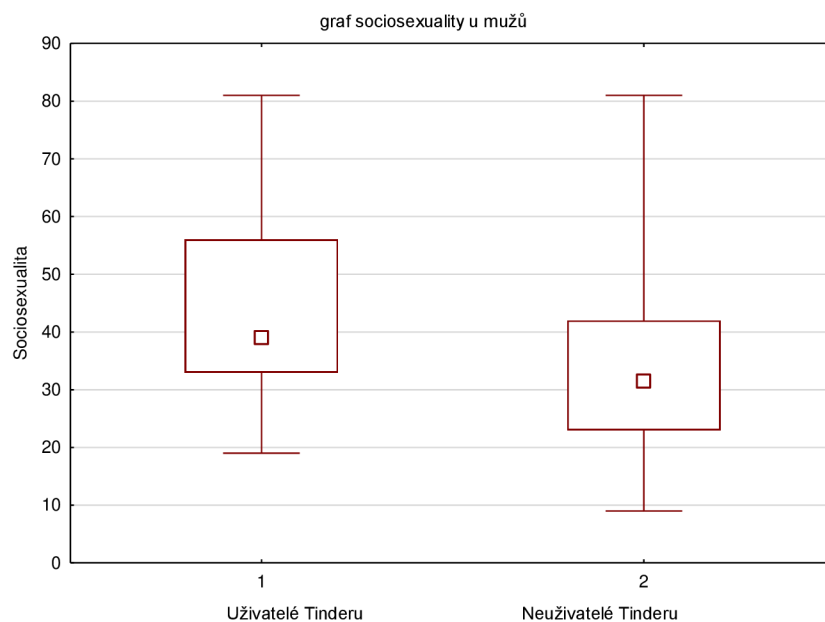
	Pohlaví	Uživatelé Tinderu	Neuživatelé Tinderu	p	SD 1	SD 2	Cohenovo d
Sociosexualita	Ženy	35,34	25,73	0,000 ***	13,21	11,08	0,79
Sociosexualita	Muži	43,44	33,30	0,000 ***	15,46	14,02	0,69

*** $p < 0,001$

Pozn.: SD1 zde značí směrodatnou odchylku u uživatelů; SD2 zde značí směrodatnou odchylku u ne uživatelů.

Na hladině významnosti $\alpha = 0,001$ byl prokázán velmi významný statistický rozdíl v sociosexualitě mezi muži, kteří používají a nepoužívají Tinder, $t(193) = 4,54$, $p < 0,001$. Mužští uživatelé Tinderu vykazovali průměrnou hodnotu sociosexuality velmi významně vyšší, o 10,14 bodů než muži ne uživatelé. To znamená, že **zamítáme nulovou hypotézu a můžeme přijmout alternativní hypotézu H31**. Mužští uživatelé Tinderu dosahují vyššího skóre sociosexuality než muži, kteří Tinder nepoužívají, jak ukazuje obrázek 18. Z tabulky ale vyplývá, že i ženské uživatelky dosahují vyšší sociosexuality než ženy, které Tinder nepoužívají.

Obrázek 18: Graf rozdílu v sociosexualitě mezi mužskými uživateli a neuživateli Tinderu

Pozn.: Jednotlivé boxy v grafu označují mezikvartilové rozpětí, čtvereček uvnitř označuje průměr a úsečky rozmezí neodlehlých hodnot.

VO7: Podle čeho poznáte, že uživatel Tinderu, se kterým se plánujete sejít offline, není nebezpečný?

Na offline schůzku šlo celkem 156 (73 %) uživatelů Tinderu. Na otázku, jak poznají, zda druhý uživatel, se kterým se plánují sejít, není nebezpečný, uvedlo své tipy 107 uživatelů. Seřazeny jsou od nejčastěji uváděných.

1. Ověřování na sociálních sítích podle fotografií, společní známi
2. Po dlouhodobém kontaktu, chatování, video-chatování, posílání fotografií
3. Vnitřní pocit, intuice
4. Obsah a styl komunikace, způsob vyjadřování
5. První dojem na offline schůzce
6. Vizuální stránka, jak daný člověk vypadá
7. Je známý, nebo známý od přátel

Na ukázkou uvádíme některé odpovědi.

„Než se máme vůbec setkat, tak se předtím hodně bavíme na chatu, až si vyměníme instagramy, kde prakticky vidíme sebe samotné, viz instastory, příspěvky. Občas si i zavoláme a zahrajeme nějaké online hry.“

„Snažím se dát na svůj instinkt. Ale na druhou stranu jsem se vždy scházela až po delší době (cca měsíc a víc), kdy mi připadalo, že dotyčného znám, denně jsme si psali a volali.“

„Hlasové zprávy, má na sociálních sítích fotky, i se svými kamarády (nejlépe, když je tam i označí).“

„Vždy řeknu informaci, která člověka zabrzdí, např. že mám s rodiči sledovací zařízení, takže ví, kde jsem, že mě bude hledat kamarádka apod.“

„Upřímně, nevidím lidi jako nebezpečné - jsem dvoumetrový, 130kg vážící muž, co má pořad u sebe nůž, a setkával jsem se s ženami. Spíš si myslím, že se mohly bát ony, proto jsem se snažil, aby se to nedělo.“

„Cítím, že mě respektuje, nemanipuluje/nepřekrucuje moje rozhodnutí (např. když už chci odejít domů, nezdržuje mě/nepřemlouvá).“

„Společní známý (vždycky někdo někoho zná), pořádný a poctivý stalking sociálních sítí, jestli je tam něco alarmujícího.“

„Vzdělaný na kvalitních školách, slušné vyjadřování, sympatický vzhled, dle fotek zcela normální koníčky.“

„Nevadí jim si zatelefonovat, udělat videochat, poslat několik svých fotografií.“

„Viděli jsme se na kameře, měli jsme společné přátele, choval se slušně, nevyzvídal soukromé informace.“

„Ověřený profil, hodně fotek, společná univerzita, ideálně společní přátelé, klidně i ze základní školy. I ten nejhodnější člověk může být psychopat. Stačí mi, že se dá nějak vystopovat :D.“

8 DISKUZE

S příchodem seznamovacích aplikací se změnil i způsob seznamování, které se tak stalo mnohem efektivnější. Anonymita, kterou online prostředí poskytuje, umožňuje lepší příležitost k sebevyjádření (Jørgensen Pesch & Palmroos, 2020). Překonání nesmělosti s sebou ruku v ruce přináší ale i odložení zábran, což může vést k představě, že jsou seznamovací aplikace nástrojem k hledání nezávazného sexu. A přestože se doba změnila a online seznamování se stalo běžnou součástí života, předsudky o uživatelích, jakožto promiskuitních jedincích, zůstávají.

Tato práce si klade za cíl prozkoumat opodstatněnost těchto stereotypních představ a zaměřit se tak na vztahové motivy uživatelů nejstahovanější aplikace na světě, Tinderu. Jedním ze způsobů, jak zjistit, kdo a proč tyto aplikace používá, je porovnat uživatele s těmi, kteří online seznamky nepoužívají a zaměřit se na individuální rozdíly spojené s nezávaznými vztahy v kontextu temných osobnostních rysů narcismu, machiavelismu a psychopatie, jenž jsou tímto charakteristické. Zaměřili jsme se také na promiskuitní chování, neboli neomezenou sociosexualitu, úspěšnost a rizikovost na offline schůzkách, ptali jsme se uživatelů na jejich konkrétní typy, jak rozpoznat potenciální nebezpečí a zjišťovali jsme, zda důvody neuživatelů k nepoužívání Tinderu odpovídají stereotypním představám o seznamovacích aplikacích.

V našem výzkumu bylo stanoveno 6 výzkumných otázek s 31 hypotézami a jedna kvalitativní výzkumná otázka. První z otázek zjišťovala rozdíly ve vztahových motivacích mezi uživateli a neuživateli Tinderu, další tři se zaměřovaly na temné osobnostní rysy, pátá sledovala rizikové chování a šestá porovnávala rozdíly mezi muži a ženami. Poslední, sedmá otázka, hledala u uživatelů Tinderu konkrétní typy na rozpoznání rizikových uživatelů. Nyní se podíváme na jednotlivé výsledky z výzkumného šetření.

Ve výzkumné části práce byl nejprve představen výzkumný soubor, který po vyřazení nevhodných opovědí čítal 963 respondentů z původních 1296, z toho 80 % tvořily ženy a 20 % muži. Tinder používalo 22 % respondentů a 78 % nepoužívalo. Průměrný věk výzkumného souboru byl 23 let, u uživatelů Tinderu 22 let, což odpovídá zahraničním výzkumům (Flug, 2016; Langert, 2021). Nejvíce respondentů bylo z řad studentů (60 %), heterosexuálů (80 %) a větší polovina byla ve vztahu (56 %). Uživatelů bylo naopak více

svobodných (68 %). Být single bylo spojeno s vyšší pravděpodobností používání aplikace také ve výzkumech Fowler a Both (2020) a Shapira et al. (2017).

Když byli uživatelé požádáni, aby vybrali svůj primární motiv pro používání Tinderu, nejvíce z nich zvolilo hledání dlouhodobého vztahu (46 %), následovala zábava, tedy s nikým se nikdy nepotkat (23 %), hledání nových přátel (18 %), nezávazný sexuální vztah (12 %) a dvě procenta uvedla jako motiv pozornost. Naše rozložení motivů se ukázalo podle očekávání jiné, než uvádějí ostatní výzkumy, které se ale taktéž vzájemně neshodly. V každém z výzkumů respondenti preferují jiný důvod, proč Tinder užívají. V jednom se ale shodují s naším zjištěním, a to v procentuálním zastoupení uživatelů hledajících nezávazné sexuální vztahy. Ve výzkumu Mickleson (2017) byl tento motiv významný u 15,5 % jedinců, Fowler a Both (2020) ho objevily u 11,4 % respondentů.

Naopak, když byli respondenti dotázáni, proč nepoužívají Tinder, byl nejčastěji uváděným důvodem aktuální vztah (29 %), téměř stejné množství lidí uvedlo jako důvod nedůvěru v seznamovací aplikace (28 %), kde dominovaly obavy o svou bezpečnost a představy, že uživatelé hledají pouze nezávazné sexuální vztahy. Následovala nepotřebnost seznamovacích aplikací (20 %), dále preferování osobního setkání (17 %) a zbytek respondentů (6 %) uvedlo, že žádný vztah nehledají. Stejně důvody hlásili respondenti i ve výzkumu Fowler a Both (2020), jen pořadí se lišilo. Ten hlavní, nejčastější, ale zůstal stejný, a to aktuální vztah.

Hlavním cílem práce bylo prozkoumat opodstatněnost stereotypních představ o uživatelích Tinderu. Už náš výzkum potvrdil, že tyto představy mezi lidmi kolují stále, protože jedním z hlavních důvodů, proč ne uživatelé seznamovací aplikace nezačali používat je právě obava, že uživatelé hledají pouze nezávazné sexuální vztahy. Tyto domněnky ale nevyvrátili ani někteří bývalí uživatelé, kteří reálně opustili Tinder, protože nemohli najít dlouhodobý vztah z důvodů preferencí nezávazných vztahů ze strany ostatních uživatelů.

První otázka z našeho výzkumu zjišťovala, zda se liší vztahové motivy uživatelů Tinderu od ne uživatelů, čímž můžeme vyvrátit nebo potvrdit jednu z nejčastějších stereotypních představ o uživatelích Tinderu, a to tu, že preferují nezávazné sexuální vztahy víc než lidé, kteří seznamovací aplikace nepoužívají. Dle očekávání se prokázalo, že uživatelé Tinderu hledají vztahy víc než ne uživatelé. To je ale hlavním účelem seznamovacích aplikací. Co nás zajímalo především, bylo zaměření na nezávazné sexuální vztahy. Porovnáním očekávaných a naměřených hodnot jsme našli významný rozdíl mezi uživateli a ne uživateli Tinderu. Zjistilo se, že uživatelé jsou opravdu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než ne uživatelé. Takovýto motiv je přitom podle Zlot et al. (2018) problematický z

důvodu, že může vést až k sexuální závislosti. Pokud bychom se na motivaci chtěli podívat obecně, uživatelé v našem výzkumu stále preferovali hledání dlouhodobých vztahů víc než těch nezávazných. Dlouhodobý vztah na Tinderu nakonec našlo 36 % mužů a 30 % žen. Stereotypní představy, že uživatelé Tinderu hledají pouze sex, tedy náš výzkum vyvrátil. Ke stejným závěrům došli i Mickleson (2017) a Smith a Duggan (2013). Stále ale musíme mít na paměti, že jedinců hledajících nezávazné sexuální vztahy je víc na Tinderu než mimo něj, jak jsme zjistili v našem výzkumu.

Dalším naším cílem bylo zjistit, zda jsou předsudky, týkající se promiskuity uživatelů Tinderu založené na pravdě. V našem výzkumu jsme zjistili velmi vysoce signifikantní rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu. Uživatelé dosáhli vyššího skóre sociosexuality než neuživatelé o velmi významný rozdíl. Uživatelé jsou opravdu promiskuitnější než lidé, kteří Tinder nepoužívají. To naznačuje, že ti, kteří se zajímají o příležitostný sex, jsou s největší pravděpodobností přítomni na Tinderu. Pro ověření, zda je promiskuita opravdu spojena s vyhledáváním nezávazných sexuálních vztahů, vzhledem k tomu, že sociosexuálně omezení jedinci vyžadují k sexu lásku (Penke & Asendorpf, 2008), bylo porovnáváno skóre sociosexuality s motivacemi pro dlouhodobé a krátkodobé vztahy u uživatelů Tinderu. Výsledky prokázaly, že uživatelé vyhledávající nezávazné sexuální vztahy dosahují významně vyššího skóre sociosexuality než uživatelé hledávající dlouhodobý vztah. Ke stejným zjištěním došli i Sevi et al. (2018), podle nichž motivace pro nezávazné vztahy souvisí s neomezenou sociosexualitou.

Vzhledem ke zjištění, že používání Tinderu souvisí s příležitostným sexem víc než nepoužívání, vlastnosti umožňující příležitostné sexuální chování, které má Temná triáda, by měly být u uživatelů vyšší. Povaha seznamovací aplikace navíc neúmyslně omezuje zpětnou vazbu a umožňuje anonymitu (Suler, 2004), díky čemuž může být pro temné rysy osobnosti výhodná. Druhá výzkumná otázka tedy porovnávala temné osobnostní rysy mezi uživateli a neuživateli Tinderu, k čemuž byla použita škála SD3. Výsledky sice potvrdily výzkum Jonasona (2019), že rysy Temné triády předpovídají používání online seznámk, ale u škály machiavelismu byl zjištěný rozdíl zanedbatelný. Zato Subklinický narcismus a subklinická psychopatie byla naměřena statisticky významně vyšší u uživatelů Tinderu. Vysvětlením může být to, že veškeré strategie machiavelistů jsou postaveny na manipulaci, která ale může být online hůř uskutečnitelná, vzhledem k tomu, že seznamovací aplikace omezují interakci a zpětnou vazbu. Povaha zpráv na Tinderu je asynchronní, což umožňuje latence v odpovědích, online prostředí navíc minimalizuje autoritu (Suler, 2004), čímž je manipulace machiavelistů značně ztížena.

Co se týká nezávazné vztahové motivace u uživatelů Tinderu v souvislosti s Temnou triádou, na kterou se ptá třetí výzkumná otázka, nenašli jsme signifikantní rozdíl u machiavelismu, ani u subklinického narcismu. To znamená, že uživatelé Tinderu hledající nezávazné vztahy nedosahují vyššího skóre v machiavelismu ani subklinickém narcismu oproti uživatelům hledajících dlouhodobé vztahy. Jediný rozdíl byl naměřen u subklinické psychopatie, která byla statisticky významně vyšší u uživatelů vyhledávajících nezávazné sexuální vztahy. Vysvětlení může být dáno tím, že negativní rysy subklinické psychopatie jsou v krátkém časovém horizontu méně patrné, kdyžto v dlouhodobých vztazích působí averzivně (Jones & Paulhus, 2013).

V našem výzkumu se navíc zjistilo, že s rysy Temné triády u uživatelů Tinderu pozitivně koreluje sociosexualita. Nejmenší vztah byl zaznamenán u machiavelismu, který vysvětluje jen 5 % podílu variability sociosexuality. Což odpovídá našim předešlým zjištěním, že machiavelismus se u uživatelů téměř nevyskytuje, nemůže tedy ani souviset se sociosexualitou, která je naopak u uživatelů Tinderu statisticky významně vyšší než u neuživatelů. Subklinický narcismus oproti tomu vysvětluje 12 % variability, to znamená, že čím vyšší subklinický narcismus mají uživatelé Tinderu, tím víc jsou promiskuitní. To samé platí i u subklinické psychopatie, která tento vztah vysvětluje dokonce 28 % variability.

Ve čtvrté výzkumné otázce jsme zjišťovali, zda jsou uživatelé Tinderu s rysy Temné triády úspěšní v navazování vztahů. Signifikantní vztahy jsme našli u všech tří rysů, ale pouze u subklinické psychopatie byl vztah středně silný, vysvětlující 12 % podílu variability. Zjistili jsme tedy, že čím vyššího skóre v Temné triádě uživatelé dosahují, tím víc vztahů na Tinderu navážou, a to hlavně u subklinické psychopatie. Toto zjištění souvisí s předešlými otázkami zaměřenými na souvislost rysů Temné triády s nezávaznými vztahy a sociosexualitou, jejichž výsledky taktéž souvisely nejvíc se subklinickou psychopatií.

Vzhledem k tomu, že používání Tinderu je spojeno s řadou rizik (Fansher, 2019), včetně zvýšeného počtu sexuálně přenosných nemocí (Bhattacharya, 2015), pátá otázka zjišťovala, zda je používání Tinderu spojeno s rizikovějším chováním. Přestože Tinder v posledních letech zavedl bezpečnostní opatření pro ověřování autenticity členů (Fowler & Botw, 2020), offline schůzky jsou stále v rukou uživatelů. Konkrétně jsme tedy zjišťovali, zda úspěšnost v navazování vztahů na Tinderu souvisí s rizikových chováním na offline schůzkách. Výsledky korelační analýzy prokázaly statisticky významný pozitivní vztah vysvětlující 16 % podílu variability. S počtem vztahů na Tinderu tedy stoupá i rizikovost v chování. To podporuje výsledky studie Sawyer et al. (2018), že uživatelé seznamovacích aplikací mají více než pět sexuálních partnerů ve srovnání s neuživateli a tím mají i větší pravděpodobnost

nechráněného sexu a sexu pod vlivem drog nebo alkoholu. Riskantní sexuální chování u uživatelů Tinderu potvrdili ve svém výzkumu i Hahn et al. (2018).

Zaměřovali jsme se také na potenciálně nejrizikovější uživatele vyhledávající nezávazné sexuální vztahy. V našem souboru 37 % uživatelů Tinderu uvedlo, že měli nezávazný sex s někým ze seznamky a 31 % přiznalo sex na prvním rande. K podobným výsledkům došli i Fowler a Botw (2020). Při zjišťování rizikivosti jsme se tedy zaměřovali na uživatele, kteří přiznali pohlavní styk již na prvním rande, a zjišťovali jsme, zda je jejich chování rizikovější než u uživatelů Tinderu, kteří sex na prvním rande neměli. Výsledky se podle očekávání ukázaly statisticky významné. Rizikověji se chovali uživatelé, kteří měli pohlavní styk již na prvním rande. Výsledky prokázaly také statisticky významnou souvislost rizikového chování se sociosexualitou. Čím víc promiskuitní tendence uživatelé Tinderu měli, tím víc rizikové jejich chování na offline schůzkách bylo. Britská studie National Crime Agency (2016) ve svém pětiletém výzkumu přitom potvrdila více než šestinásobný nárůst sexuálních útoků usnadněných prostřednictvím online seznamovacích aplikací.

Zaměřili jsme se také na to, zda můžeme vysvětlit rizikové chování na offline schůzkách hledat v temných osobnostních rysech vzhledem k tomu, že jejich vlastností je uspokojení potřeb za každou cenu (Jonason et al., 2012). Výsledky korelační analýzy prokázaly signifikantní vztah pouze u subklinické psychopatie. Tento vztah se ale ukázal jako velmi slabý, vysvětloval pouze 5 % variability. Přestože výsledky nepotvrdily náš předpoklad, ukázaly se jako pochopitelné. Naše škála rizikového chování se týkala nedodržování preventivních strategií, ale Temná triáda je známá svým manipulativním chováním, aby získala výhody a mohla partnera nějakým způsobem využívat. Její rizikovitost se projevuje v antisociálním chování, což jsme v naší škále rizikového chování nezjišťovali. To, že se naše očekávání ukázalo jako chybné, naopak potvrdilo, že má Temná triáda celou situaci pod kontrolou, což souvisí s cílenou manipulací.

Nejvýznamnější rozdíl v rizikovém chování na offline schůzkách byl zjištěn při porovnání mužů a žen na Tinderu. Ženy vykazovaly průměrnou hodnotu rizikového chování významně nižší než muži. Vysvětlení může být v teorii pohlavního výběru, která říká, že ženy jsou v evoluční nevýhodě, protože jsou ohroženy fyzickým zraněním či těhotenstvím (Carter et al., 2014), proto se musí chránit víc než muži, jejichž evoluční výhoda jim naopak dovoluje chovat se na offline schůzkách rizikověji bez většího pocitu ohrožení. Také Fansher (2019) ve své studii zjistila, že ženy s větší pravděpodobností přistupují k nějaké formě preventivního opatření, nejčastěji k plně nabitému telefonu a svěření se se schůzkou členovi

rodiny nebo přáteli. Rizikověji se v rámci sexuálního chování projevují více muži než ženy i ve výzkumu Boudreau (2018).

V šesté výzkumné otázce jsme chtěli zjistit, zda existují rozdíly v motivaci a rysech Temné triády mezi ženskými a mužskými uživateli a neuživateli Tinderu. Nejprve jsme si chtěli ověřit, zda mezi muži a ženami existuje rozdíl v temných osobnostních rysech. Byl zjištěn velmi významný statistický rozdíl ve všech třech rysech Temné triády. Muži dosáhli vyššího skóre než ženy jak v machiavelismu, subklinickém narcismu, tak i subklinické psychopatii. Naše výsledky podporují zjištění i dalších výzkumníků (Jonason & Tost, 2010; Jonason & Webster, 2010; Jonason et al., 2013; Paulhus & Williams, 2002).

Dále jsme zjišťovali, zda je rozdíl v temných osobnostních rysech mezi muži a ženami vyhledávajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy. Signifikantní vztah byl zjištěn pouze u subklinické psychopatie. Muži, kteří na Tinderu hledali nezávazné vztahy, dosáhli vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy stejně motivované. Dle hodnoty Cohenova d byl tento rozdíl dokonce velmi významný. Stejných výsledků dosáhli Lee a Ashton (2005), muži v jejich výzkumu taktéž vykazovali vyšší úroveň pouze subklinické psychopatie než ženy. Vysvětlením by mohl být fakt, který zjistili Lopes a Vogel (2017) a Smoker a March (2017), že zejména ženy zažívají antisociální chování, včetně nějakého druhu obtěžování ze stran mužů, což bývá charakteristické pro rysy subklinické psychopatie.

Zaměřovali jsme se také na rozdíl mezi muži a ženami ve vyhledávání nezávazných sexuálních vztahů. Dle chí-kvadrát testu nezávislosti bylo prokázáno, že se muži na Tinderu zajímali o krátkodobé sexuální vztahy více než ženy. Zároveň se zjistilo, že se muži na Tinderu celkově zajímali o vztahy víc než ženy, které byly motivované spíše nevztahovými motivy. Že muži častěji než ženy používají Tinder za účelem hledání nezávazného sexu potvrdily i další studie (Cooper et al., 2003; Gatter & Hodkinson, 2016; Fansher, 2019; Kalma, 2019; Mickleson, 2017; Ranzini & Lutz, 2016; Sumter et al., 2017). Roli by v tom mohla hrát osamělost žen a její řešení na Tinderu, jak zjistili u uživatelů ve své výzkumné studii Ranzini a Lutz (2017), nebo zábavnost používání aplikace, které je vnímáno jako cíl samo o sobě bez nutnosti hledat si partnera (Chamorro-Premuzic, 2014).

Chtěli jsme také zjistit, zda je rozdíl v sociosexualitě mezi muži, kteří používají a nepoužívají Tinder. Naše deskriptivní statistiky ukázaly, že z mužských uživatelů Tinderu jich 48 % uvedlo nezávazný sex s někým ze seznamky a 44 % přiznalo sex na prvním rande. Výsledky parametrického testování ukázaly, že muži na Tinderu dosáhli významně vyššího skóre sociosexuality než muži, kteří Tinder nepoužívají. To samé bylo zjištěno ale i u žen uživatelek, které taktéž dosáhly vyšší sociosexuality a jsou tedy promiskuitnější než ženy,

kteřé Tinder nepoužívají. V deskriptivních statistikách 32 % uživatelk uvedlo nezávazný sex s někým ze seznamky a 26 % přiznalo sex na prvním rande. Tím jsme si potvrdili, že naše předešlé výsledky ukazující významný rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu nebyly zatíženy chybou pohlaví. To znamená, že je nevysvětlovali více muži či ženy, ale obě skupiny společně.

V poslední, sedmé otázce, která byla kvalitativní povahy, jsme se uživatelů Tinderu ptali na to, podle čeho poznají, že druhý uživatel, se kterým se plánují sejit, není nebezpečný. Sto sedm uživatelů uvedlo své tipy. Nejvyužívanějším způsobem se ukázalo ověřování dotyčného na sociálních sítích podle fotografií nebo podle společných známých. Případná schůzka probíhá až po dlouhodobém kontaktu, chatování, video-chatování a posílání fotografií. Uživatelům napomáhá také jejich intuice, způsob vyjadřování dotyčného, vizuální stránka, a zda je známý jejich přátel. Někteří si počkají až na offline schůzku a tam důvěřují svému prvnímu dojmu.

Tato výzkumná práce přispívá svými zjištěními ke stále se rozšiřujícím poznatkům o Tinderu tím, že dává do souvislosti online seznamování se sexuálním chováním a rysy Temné triády. Práce přinesla částečné vyvrácení stereotypní představy o uživatelích Tinderu vyhledávajících pouze sex. Primárním motivem pro používání Tinderu se ukázalo být hledání dlouhodobého vztahu, a to převážně u mužů. Jedinců hledající nezávazné sexuální vztahy je ale stále víc na Tinderu než mimo něj, jsou navíc sociosexuálně neomezenější a mají vyšší rysy subklinické psychopatie, z toho důvodu můžeme tyto představy vyvrátit jen částečně.

Současná studie má i několik omezení, na které je třeba upozornit. Jedním z nich je výběr výzkumného souboru, jenž probíhal formou samovýběru, výsledky tedy nelze zobecnit na celou populaci. S tím souvisí i genderová nevyváženost souboru a početní nepoměr mezi uživateli a neuživateli Tinderu způsobený především nedostatečnou spoluprací seznamovacích stránek při umístování dotazníku na internet. Doporučením by mohlo být oslovení uživatelů přímo na Tinderu, což by ale taktéž mohlo být problematické vzhledem k tomu, že uživatelé přímo v seznamovací aplikaci budou jen těžko věnovat pozornost jiným aspektům než seznamování.

Přestože byl rozsah souboru poměrně rozsáhlý, některé subsoubory vykazovaly nižší počet respondentů. Šlo především o genderové podskupiny v kontextu používání Tinderu, nebo v rámci nezávazných sexuálních motivů. Doporučujeme proto opatrnosti při interpretaci výsledků.

Problémem může být také volba metod zkoumání. Přestože škály použité v současné studii vykazovaly dobrou reliabilitu, všechny fungují na principu sebeuposuzování. Vzhledem k sociálně citlivým otázkám tak mohou být odpovědi zkreslené, informace o sexualitě podhodnocené. Důvodem bývá tendence odpovídat sociálně žádoucím způsobem, především u jedinců s rysy Temné triády. Na druhou stranu silnou stránkou tohoto výzkumu je anonymní typ dotazníkového šetření, díky čemuž se účastníci mohou lépe otevřít a nemusí cítit potřebu informace zkreslovat.

Omezením je také užití parametrických metod u hodnot, jejichž normální rozdělení nebylo prokázáno na základě testu normality, ale pouze posouzením křivek histogramů. Velikost souboru a robustnost zvolených testů tento nedostatek dostatečně kompenzuje. Přesto je třeba upozornit na opatrnost při interpretaci výsledků. Některé hodnoty koeficientů determinance a Cohenova d navíc vykazovaly velmi malý vliv na vysvětlení dané proměnné, na což ale bylo upozorněno u každé takto nízké hodnoty.

Vzhledem k tomu, že se kultura kolem Tinderu, a seznamovacích aplikací obecně, neustále vyvíjí, výsledky se mohou v průběhu času měnit, a proto by bylo vhodné replikovat naše zjištění na genderově a uživatelsky vyváženějším souboru. Příští studie by se také mohla zaměřit na motivy a charakteristicky uživatelů Tinderu, kteří jsou ve vztahu. Alternativou k Temné triádě by mohla být volba Temné tetrády¹¹.

¹¹ Temná tetráda rozšiřuje původní tři členy Temné triády o rys sadismu, jenž se vyznačuje potěšením z ubližování druhým a který taktéž splňuje podmínku necitlivosti, jenž spojuje rysy Temné triády (Furnham, Richards & Paulhus, 2012).

9 ZÁVĚRY

V našem výzkumu bylo stanoveno 6 výzkumných otázek s 31 hypotézami a jedna kvalitativní výzkumná otázka. Hlavním cílem bylo prozkoumat opodstatněnost stereotypních představ o uživatelích Tinderu, které stále mezi lidmi přetrvávají, jak potvrdili respondenti v našem výzkumu, kteří Tinder nepoužívají především z důvodu obav, že podle nich uživatelé hledají jen nezávazné sexuální vztahy. Tyto domněnky nevyvrátili ani někteří bývalí uživatelé, kteří Tinder opustili, protože si nemohli najít dlouhodobý vztah z důvodů preferencí nezávazných vztahů ze strany ostatních uživatelů.

Výsledky našeho výzkumu nakonec ukázaly, že uživatelé jsou opravdu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé a po bližším prozkoumání šlo především o muže než o ženy. Jsou také sociosexuálně neomezenější, což se následně odráží v rizikovějším chování na offline schůzkách. Používání Tinderu předpovídá i výskyt jedinců s rysy Temné triády, především subklinické psychopatie. Subklinická psychopatie je navíc vyšší u sociosexuálně neomezenějších uživatelů Tinderu vyhledávajících nezávazné sexuální vztahy. Při bližším prozkoumání šlo opět o muže, kteří navíc dosáhli významně vyššího skóre ve všech rysech Temné triády než ženy. Přes tato všechna zjištění ale jako svůj primární motiv pro používání Tinderu zvolilo nejvíc mužských uživatelů hledání dlouhodobého vztahu. Takže stereotypní představy, že uživatelé Tinderu hledají pouze sex, náš výzkum částečně nepotvrdil. Jedinců hledajících nezávazné sexuální vztahy je ale stále víc na Tinderu než mimo něj, jsou navíc sociosexuálně neomezenější a mají vyšší rysy subklinické psychopatie.

Další výzkumná zjištění:

- Uživatelé Tinderu vyhledávající nezávazné sexuální vztahy dosahují významně vyššího skóre sociosexuality než uživatelé hledávající dlouhodobé vztahy.
- Muži na Tinderu dosáhli významně vyššího skóre sociosexuality než muži, kteří Tinder nepoužívají. To samé bylo zjištěno ale i u žen uživatelek, které taktéž dosáhly vyšší sociosexuality a jsou tedy promiskuitnější než ženy, které Tinder nepoužívají.
- Čím víc promiskuitní tendence uživatelé Tinderu měli, tím víc rizikové jejich chování na offline schůzkách bylo.

- Ženy vykazovaly průměrnou hodnotu rizikového chování na offline schůzkách významně nižší než muži.
- Rizikovost v chování na offline schůzkách stoupá s počtem navázaných vztahů na Tinderu.
- Rizikové chování statisticky významně souvisí se sociosexualitou.
- Muži se na Tinderu celkově zajímali o vztahy víc než ženy, které byly motivované spíše nevztahovými motivy.
- Čím vyššího skóre v Temné triádě uživatelé dosáhli, tím víc vztahů na Tinderu navázali, a to hlavně u subklinické psychopatie.
- Muži, kteří na Tinderu hledali nezávazné vztahy, dosáhli významně vyššího skóre v subklinické psychopatii než ženy stejně motivované.
- Nejvyužívanějšími způsoby ověřování potencionálního rizika uživatelů bylo ověřování dotyčného na sociálních sítích podle fotografií, společných známých, dlouhodobého kontaktu, chatování, video-chatování, zaměření se na způsob vyjadřování dotyčného a jeho vizuální stránku.

SOUHRN

Tato magisterská diplomová práce se zabývá online seznamováním v souvislosti s motivací, rizikovostí a Temnou triádou. Konkrétně cílí na to, zda jsou opravdu uživatelé Tinderu promiskuitnější a vyhledávají nezávazné sexuální vztahy víc než neuživatelé, jak naznačují stereotypní představy, a zda vše souvisí s rysy Temné triády, která je takovýmto chováním charakteristická.

Práce je členěna na teoretickou a praktickou část. Teoretická část se skládá ze tří kapitol, Online seznamování, Temná triáda a Temná triáda v kontextu seznamování. Praktická část se pak týká našeho výzkumu.

Teoretická část práce se věnuje online seznamování a důvodům nárůstu oblíbenosti seznamek. Zaměřuje se na sebezprezentaci a sebeodhalení uživatelů vzhledem k tomu, že atraktivita je klíčovým faktorem úspěchu online seznamování (McGloin a Denes, 2016). Dále se věnuje historii online seznamování a vzniku prvních seznamek, včetně nejoblíbenější seznamovací aplikace Tinderu. Zaměřuje se také na rozdíly mezi online a offline seznamováním, jaké mají svá pro a proti. Popisuje specifika online komunikace a chování, konkrétně důvody, proč lidé na internetu říkají a dělají věci, které by tváří v tvář neřekli a neudělali. Dále je zde zmíněna motivace, proč jednotlivci používají seznamovací aplikace a jaké vysvětlení nabízí evoluce. Představena je řada studií s rozdílnými výsledky a problematika motivace u zadaných uživatelů. S rostoucí popularitou mobilních seznamovacích aplikací rostou i její rizika, které jsou taktéž zmíněna, včetně preventivních strategií. Seznamujeme se zde také s nejužívanější seznamovací aplikací na světě, Tinderem. Dozvídáme se, jak vznikl, jak funguje a na jakém principu stojí jeho úspěch. Na závěr jsou uvedeny některé zahraniční výzkumy týkající se online seznamování. Poslední část teorie se věnuje Temné triádě. Dozvíme se zde, o jaký termín se jedná, kdo ho vytvořil a jakých osobnostních charakteristik se týká. Jsou zde popsány teorie jejího vzniku, a jakým chováním se osoby s těmito rysy vyznačují. Rozebrány jsou také všechny tři složky Temné triády, a to subklinická psychopatie, subklinický narcismus a machiavelismus. Teoretickou část uzavírá Temná triáda v kontextu seznamování, kde jsou představeny jednotlivé zahraniční výzkumy zaměřující se na tuto problematiku.

Cílem praktické části bylo prozkoumat a navzájem porovnat vztahové motivace uživatelů seznamovací aplikace Tinder s neuživateli v kontextu rysů Temné triády. Konkrétně jsme se

zaměřili na to, zda jsou opravdu uživatelé Tinderu promiskuitnější a vyhledávají nezávazné sexuální vztahy víc než neuživatelé, jak naznačují stereotypní představy, a zda vše souvisí s rysy Temné triády, která je takovýmto chováním charakteristická. Dále nás zajímalo, jak moc velkou tendenci k rizikovému chování mají uživatelé Tinderu na offline schůzkách, jak moc jsou úspěšní v navazování vztahů a zda s tímto zjištěním souvisí rysy Temné triády. Zjišťovali jsme také tipy, jak rozpoznat potenciální nebezpečí a zda důvody neuživatelů k nepoužívání Tinderu odpovídají stereotypním představám o seznamovacích aplikacích.

K tomuto účelu jsme stanovili 6 výzkumných otázek s 31 hypotézami a jednu kvalitativní výzkumnou otázku. Abychom naplnili cíle výzkumu, zvolili jsme kvantitativní, korelační výzkumnou studii, v rámci které byl vytvořen online dotazník. Otázky v dotazníku byly uzavřené s kvantitativní i kvalitativní volbou odpovědi. Dotazníková baterie se skládala ze 4 částí. V první části byly zařazeny otázky na zjišťování demografických údajů, druhá část se týkala sociosexuality, třetí se zabývala používáním Tinderu, motivací, rizikovým chováním a v poslední části byla uvedena škála na zjišťování rysů Temné triády.

Před samotným sběrem dat byla definována dvě hlavní kritéria, a to věk mladé dospělosti, maximální hranice stanovena do 35 let, a v případě uživatelů seznamovacích aplikací bylo kritériem preference Tinderu. Respondenti byli vybíráni formou příležitostného a lavinového výběru prostřednictvím sociálních sítí. Z finálního souboru 1296 získaných dat byl po filtraci zredukován počet respondentů na 963.

V rámci našeho výzkumu se nám podařilo zjistit, že uživatelé jsou opravdu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé a po bližším prozkoumání šlo především o muže než o ženy. Jsou také sociosexuálně neomezenější. To samé bylo zjištěno ale i u žen uživatelek, které taktéž dosáhly vyšší sociosexuality a jsou tedy promiskuitnější než ženy, které Tinder nepoužívají. Neomezená sociosexualita navíc souvisela s vyhledáváním nezávazných vztahů u uživatelů Tinderu, kteří tak dosáhli významně vyššího skóre než uživatelé hledávající dlouhodobé vztahy. A čím víc promiskuitní tendence uživatelé Tinderu měli, tím víc rizikové bylo jejich chování na offline schůzkách. Zjistilo se totiž, že rizikového chování statisticky významně souviselo se sociosexualitou. Rizikovost v chování navíc stoupala s počtem navázaných vztahů na Tinderu. A vzhledem k tomu, že se muži na Tinderu celkově zajímali o vztahy víc než ženy, které byly motivované spíš nevztahovými motivy, vykazovali i průměrnou hodnotu rizikového chování významně vyšší než ženy.

Používání Tinderu prokázalo i výskyt jedinců s rysy Temné triády, především subklinické psychopatie. Subklinická psychopatie byla navíc vyšší u sociosexuálně neomezenějších uživatelů Tinderu vyhledávajících nezávazné sexuální vztahy. Při bližším prozkoumání šlo

opět o muže, kteří navíc dosáhli významně vyššího skóre ve všech rysech Temné triády než ženy. Přes tato všechna zjištění ale jako svůj primární motiv pro používání Tinderu zvolilo nejvíc mužských uživatelů hledání dlouhodobého vztahu. Takže stereotypní představy, že uživatelé Tinderu hledají pouze sex, náš výzkum částečně nepotvrdil. Jedinců hledajících nezávazné sexuální vztahy je ale stále víc na Tinderu než mimo něj, jsou navíc sociosexuálně neomezenější a mají vyšší rysy subklinické psychopatie.

Současná studie má i několik omezení. Výsledky mohou být ovlivněny genderovou nevyvážeností souboru, samovýběrem a sebeuposuzovacím charakterem metod. Přestože byl rozsah souboru poměrně rozsáhlý, některé subsoubory vykazovaly nižší počet respondentů, doporučujeme proto opatrnosti při interpretaci výsledků.

LITERATURA

Abramova, O., Baumann, A., Krasnova, H., & Buxmann, P. (2016, January). Gender differences in online dating: What do we know so far? A systematic literature review. In *2016 49th Hawaii International Conference on System Sciences (HICSS)* (pp. 3858-3867). IEEE.

Aitken, S. J., Lyons, M., & Jonason, P. K. (2013). Dads or cads? Women's strategic decisions in the mating game. *Personality and Individual Differences*, *55*, 118–122. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.02.017>

Back, M. D., Schmukle, S. C., & Egloff, B. (2010). Why are narcissists so charming at first sight? Decoding the narcissism-popularity link at zero acquaintance. *Journal of Personality and Social Psychology*, *98*, 132-145. <https://doi.org/10.1037/a0016338>

Baughman, H. M., Dearing, S., Giammarco, E., & Vernon, P. A. (2012). Relationships between bullying behaviours and the dark triad: A study with adults. *Personality and Individual Differences*, *52*(5), 571–575. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.11.020>

Bhattacharya, S. (2015). Swipe and burn. *New Scientist*, *225*, 30-33. [https://doi.org/10.1016/S0262-4079\(15\)60032-X](https://doi.org/10.1016/S0262-4079(15)60032-X)

Blinkhorn, V., Lyons, M., & Almond, L. (2015). The ultimate femme fatale? Narcissism predicts serious and aggressive sexually coercive behavior in females. *Personality and Individual Differences*, *87*, 219-223. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.08.001>

Boria, A. (2017). Predictors of women's attraction to Dark Triad traits (Doctoral dissertation).

Boudreau, R. (2018). *Bumbling in the Dark: The Effect of the Dark Triad, Online Dating, and Gender on Risky Sexual Behaviors*. City University of New York John Jay College of Criminal Justice.

Brewer, G. & Abell, L. (2014). Machiavellianism and sexual behavior: Motivations, deception and infidelity. *Personality and Individual Differences*, *74*, 186-191. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.10.028>

- Brewer, G., & Abell, L. (2015). Machiavellianism and sexual behavior: Motivations, deception and infidelity. *Personality and Individual Differences, 74*, 186–191. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.10.028>
- Brewer, G., Hunt, D., James, G., & Abell, L. (2015). Dark Triad traits, infidelity and romantic revenge. *Personality and Individual Differences, 83*, 122–127. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.04.007>
- Brym, R. J., & Lenton, R. L. (2001). Love online: A report on digital dating in Canada. *MSN.ca, February, 6*.
- Buffardi, L. E., & Campbell, W. K. (2008). Narcissism and social networking web sites. *Personality and social psychology bulletin, 34*(10), 1303-1314. doi: 10.1177/0146167208320061
- Buss, D. M. (2009). How can evolutionary psychology explain personality and individual differences? *Perspectives in Psychological Science, 4*, 359–366. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1745-6924.2009.01138.x>
- Cakirpaloglu, P. (2012). *Úvod do psychologie osobnosti*. Grada Publishing as.
- Campbell, W. K., Foster, C. A., & Finkel, E. J. (2002). Does self-love lead to love for others? A story of narcissistic game-playing. *Journal of Personality and Social Psychology, 83*, 340–354. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.83.2.340>
- Carter, G. L., Campbell, A. C., & Muncer, S. (2014). The dark triad personality: Attractiveness to women. *Personality and Individual Differences, 56*, 57-61. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.08.021>
- Carter, G. L., Lyons, M., & Brewer, G. (2018). Lifetime offspring and the Dark Triad. *Personality and Individual Differences, 132*, 79–83. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.05.017>
- Condie, J., Lean, G., & James, D. (2018). Tinder matters: Swiping right to unlock new research fields. In *Doing Research In and On the Digital* (pp. 102-115). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315561622>
- Cooper, A. L., Månsson, S. A., Daneback, K., Tikkanen, R., & Ross, M. (2003). Predicting the future of Internet sex: Online sexual activities in Sweden. *Sexual and Relationship Therapy, 18*(3), 277-291. <https://doi.org/10.1080/1468199031000153919>

- David, G., & Cambre, C. (2016). Screened Intimacies: Tinder and the Swipe Logic. *Social Media+ Society*, 2(2), 2056305116641976. <https://doi.org/10.1177/2056305116641976>
- Degen, J., & Kleeberg-Niepage, A. (2022). The more we Tinder: Subjects, selves and society. *Human Arenas*, 5(1), 179-195. <https://doi.org/10.1007/s42087-020-00132-8>
- Dětské krizové centrum. (n.d). *O dětském krizovém centru*. Získáno 14. listopadu 2022 z <https://www.ditekrize.cz/o-detskem-krizovem-centru/>
- Dixon, S. (2022, 18. října). Online dating worldwide - Statistics & Facts. Statista. <https://www.statista.com/topics/7443/online-dating>.
- Duncan, Z., & March, E. (2019). Using tinder® to start a fire: Predicting antisocial use of tinder® with gender and the dark tetrad. *Personality and Individual Differences*, 145, 9–14. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.03.014>.
- Dunlop, J. (2018). App-ily Ever After - Self-Presentation and Perception of Others on the Dating App Tinder.
- E-bezpečí. (n.d.). *Informace o projektu*. Získáno 14. listopadu 2022 z <https://www.e-bezpeci.cz/index.php/o-projektu/oprojektu>
- Falkenbach, D. (2008) Psychopathy and the assessment of violence in women. *Journal of Forensic Psychology Practice*, 8, 212-224. <https://doi.org/10.1080/15228930801964125>
- Fansher, A., & McCarns, K. (2019). Risky online dating behaviors and their potential for victimization. *Crime victims' Institute, Sam Houston State University*.
- Finkel, E. J., Eastwick, P. W., Karney, B. R., Reis, H. T., & Spencer, S. (2012a). Dating In a Digital World: Understanding the psychology of online dating can turn a frustrating experience into a fruitful mission. *Scientific American Mind*, 23(4), 26- 33. <https://doi.org/10.1038/scientificamericanmind0912-26>
- Finkel, E. J., Eastwick, P. W., Karney, B. R., Reis, H. T., & Sprecher, S. (2012b). Online dating: A critical analysis from the perspective of psychological science. *Psychological Science in the Public Interest*, 13(1), 3-66. <https://doi.org/10.1177/1529100612436522>
- Flack, W. F., Jr., Daubman, K. A., Caron, M. L., Asadorian, J. A., D'Aureli, N. R., Gigliotti, S. N., et al. (2007). Risk factors and consequences of unwanted sex among university

- students. *Journal of Interpersonal Violence*, 22, 139–157. <https://doi.org/10.1177/0886260506295354>
- Fletcher, G. J., Kerr, P. S., Li, N. P., & Valentine, K. A. (2014). Predicting romantic interest and decisions in the very early stages of mate selection standards, accuracy, and sex differences. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 40(4), 1-11. <https://doi.org/10.1177/0146167213519481>
- Flug, K. C. (2016). *Swipe, Right? Young people and online dating in the digital age*. St. Catherine University.
- Fowler, S. A., & Both, L. E. (2020). The role of personality and risk-taking on Tinder use. *Social Sciences & Humanities Open*, 2(1), 100067. <https://doi.org/10.1016/j.ssaho.2020.100067>
- Furnham, A., Richards, S. C., & Paulhus, D. L. (2013). The Dark Triad of personality: A 10-year review. *Social and Personality Psychology Compass*, 7(3), 199-216. <https://doi.org/10.1111/spc3.12018>
- Gatter, K., Hodkinson, K. (2016). On the differences between Tinder™ versus online dating agencies: Questioning a myth. An exploratory study. *Cogent Psychology*, 3, 1-12. <https://doi.org/10.1080/23311908.2016.1162414>
- Gibbs, J., Ellison, N., & Heino, R. (2006). Self-presentation in online personals: The role of Anticipated future interaction, self-disclosure, and success in Internet dating. *Communication Research*, 33, 152–177. <https://doi.org/10.1177/0093650205285368>
- Hall, J. A., & Canterberry, M. (2011). Sexism and assertive courtship strategies. *Sex Roles*, 65, 840-853. <https://doi.org/10.1007/s11199-011-0045-y>
- Hall, J. A., Park, N., Song, H., & Cody, M. J. (2010). Strategic misrepresentation in online dating: The effects of gender, self-monitoring, and personality traits. *Journal of Social and Personal Relationships*, 27(1), 117–135. <https://doi.org/10.1177/0265407509349633>
- Hance, M. A., Blackhart, G., & Dew, M. (2018). Free to be me: The relationship between the true self, rejection sensitivity, and use of online dating sites. *The Journal of social psychology*, 158(4), 421-429. <https://doi.org/10.1080/00224545.2017.1389684>
- Hare, R. D. (1996). Psychopathy: A clinical construct whose time has come. *Criminal Justice and Behavior*, 23(1), 25–54.

- Hartl, P. (2004). *Stručný psychologický slovník*. Portál.
- Hitsch, G. J., Hortaçsu, A., & Ariely, D. (2010). What makes you click? Mate preferences in online dating. *Quantitative Marketing and Economics*, 8(4), 393-427. <https://doi.org/10.1007/s11129-010-9088-6>
- Hobbs, M., Owen, S., & Gerber, L. (2017). Liquid love? Dating apps, sex, relationships and the digital transformation of intimacy. *Journal of Sociology*, 53, 271–284. <https://doi.org/10.1177/1440783316662718>
- Holland, S. (2019). Everyone Has A Dark Side: How Personality and Empathy Impact Men's Sexual Aggressive Persistence on Dating Apps.
- Holtzman, N. S. (2011). Facing a psychopath: Detecting the dark triad from emotionally-neutral faces, using prototypes from the Personality Faceaurus. *Journal of Research in Personality*, 45(6), 648-654. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2011.09.002>
- Holtzman, N. S., & Strube, M. J. (2013). People with dark personalities tend to create a physically attractive veneer. *Social Psychological and Personality Science*, 4(4), 461–467. <https://doi.org/10.1177/1948550612461284>
- Chamorro-Premuzic, T. (2014, 17. ledna). The Tinder effect: psychology of dating in the technosexual era. The Guardian. <https://www.theguardian.com/media-network/media-network-blog/2014/jan/17/tinder-dating-psychology-technosexual>
- Cheung, C., Lee, Z., & Chan, T. (2015). Self-disclosure in social networking sites. *Internet Research*, 25(2), 279–299. <https://doi.org/10.1108/IntR-09-2013-0192>
- Choi, E. P. H., Wong, J. Y. H., & Fong, D. Y. T. (2018). An emerging risk factor of sexual abuse: the use of smartphone dating applications. *Sexual Abuse: Journal of Research and Treatment*, 30(4), 343–366. <https://doi.org/10.1177/1079063216672168>
- Choi, E. P. H., Wong, J. Y. H., Lo, H. H. M., Wong, W., Chio, J. H. M., & Fong, D. Y. T. (2016a). The association between smartphone dating applications and college students' casual sex encounters and condom use. *Sexual and Reproductive Healthcare*, 9, 38–41. <https://doi.org/10.1016/j.srhc.2016.07.001>
- Christie, R., & Geis, F. L. (1970). *Studies in machiavellianism*. New York. Academic Press.

Ingrová, P., Králík, M., Bártová, V., Jandová, M., Daňko, M., & Skalická, E. (2018). Sociosexualita mladých dospělých: Změny v 21. století, vliv pohlaví a sexuální orientace. *Česká antropologie*.

Internet world stats usage and population statistics (2022). Získáno 2. listopadu 2022 z <http://www.internetworldstats.com/stats.htm>

Internetem bezpečně. (n.d.). *O projektu*. Získáno 14. listopadu 2022 z <https://www.internetembezpecne.cz/o-projektu/>

iROZHLAS.cz (2020, 1. listopadu). Láska za časů korony ve Francii. Z pandemie těží internetové seznamky a aplikace. iROZHLAS - spolehlivé zprávy. https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/spolecnost/seznamovani-v-dobe-koronavirove-pandemie_2011010921_zuj

Jakobwitz, S., & Egan, V. (2006). The dark triad and normal personality traits. *Personality and Individual Differences, 40*(2), 331-339. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2005.07.006>

Jauk, E., Neubauer, A. C., Mairunteregger, T., Pemp, S., Sieber, K. P., & Rauthmann, J. F. (2016). How alluring are dark personalities? The dark triad and attractiveness in speed dating. *European Journal of Personality, 30*(2), 125-138. <https://doi.org/10.1002/per.2040>

Johnson, Eric (2018). Swiping on Tinder is addictive. That's partly because it was inspired by an experiment that 'turned pigeons into gamblers'. In Stoicescu, M. (2019). The globalized online dating culture: Reframing the dating process through online dating. *Journal of Comparative Research in Anthropology and Sociology, 10*(01), 21-32.

Johnston, V. S. (2006). Mate choice decisions: The role of facial beauty. *Trends in Cognitive Sciences, 10*, 9–13. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2005.11.003>

Jonason, P. K., & Kroll, C. H. (2015). A multidimensional view of the relationship between empathy and the darktriad. *Journal of Individual Differences, 36*, 150–156. <https://doi.org/10.1027/1614-0001/a000166>

Jonason, P. K., & Tost, J. (2010). I just cannot control myself: The Dark Triad and selfcontrol. *Personality and Individual Differences, 49*(6), 611-615. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.05.031>

- Jonason, P. K., & Webster, G. D. (2012). A protean approach to social influence: Dark Triad personalities and social influence tactics. *Personality & Individual Differences, 52*, 521–526. <http://dx.doi.org/10.1016/j.paid.2011.11.023>.
- Jonason, P. K., Li, N. P., Webster, G. D., & Schmitt, D. P. (2009). The Dark Triad: Facilitating a Short-Term Mating Strategy in Men. *European Journal of Personality, 23*(1), 5-18. <https://doi.org/10.1002/per.698>
- Jonason, P. K., Lyons, M., & Blanchard, A. (2014). Birds of a “bad” feather flock together: The Dark Triad and mate choice. *Personality and Individual Differences, 78*, 34-38. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.01.018>
- Jonason, P. K., Lyons, M., Bethell, E. J., & Ross, R. (2013). Different routes to limited empathy in the sexes: Examining the links between the Dark Triad and empathy. *Personality and Individual Differences, 54*(5), 572-576. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.11.009>
- Jonason, P. K., Webster, G. D. (2010). The dirty dozen: A concise measure of the dark triad. *Psychol. Assess. 22*, 420–432.
- Jonason, P., & Bulyk, R. (2019). Who uses Tinder?: The Dark Triad traits, attachment, and mate value. *Studia Psychologica, 1*(19). <https://doi.org/10.21697/sp.2019.19.1.01>
- Jones, D. N., & de Roos, M. S. (2017). Differential reproductive behavior patterns among the Dark Triad. *Evolutionary Psychological Science, 3*, 10–19. <https://doi.org/10.1007/s40806-016-0070-8>
- Jones, D. N., & Paulhus, D. L. (2011). The role of impulsivity in the Dark Triad of personality. *Personality and Individual Differences, 51*(5), 679-682. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.04.011>
- Jones, D. N., & Paulhus, D. L. (2013). Introducing the short Dark Triad (SD3) a brief measure of dark personality traits. *Assessment, 21*(1), 28-41. <https://doi.org/10.1177/1073191113514105>
- Jones, D. N., & Weiser, D. A. (2013). Differential infidelity patterns among the Dark Triad. *Personality and Individual Differences, 57*, 20-24. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.09.007>
- Jørgensen Pesch, A., & Palmroos, C. (2020). How do you succeed on Tinder? An exploratory study about young women’s self-presentation and strategies online.

- Kadlecová, T., Kostiha, S., Macháčková, M., Pavlica, K., Pitoňák, M., Rumpel, A., Smetáčková, I., Šoustal, R. (2020). *Specifika sociální práce respektující genderovou, sexuální a vztahovou rozmanitost*. Prague Pride zs.
- Kalma, M. E. (2019). *The Behavior of Greedy Individuals on Tinder* (Master's thesis, Tilburg University).
- Kao, A. (2016). Tinder: True love or a nightmare? Advanced Writing: Pop Culture Intersections. http://scholarcommons.scu.edu/engl_176/16
- Kim, M., Kwon, K. N., & Lee, M. (2009). Psychological characteristics of internet dating service users: The effect of self-esteem, involvement, and sociability on the use of internet dating services. *CyberPsychology and Behavior*, 12(4), 445–449. <https://doi.org/10.1089/cpb.2008.0296>
- Klettke, B., Hallford, D. J., & Mellor, D. J. (2014). Sexting prevalence and correlates: A systematic literature review. *Clinical Psychology Review*, 34, 44–53. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2013.10.007>
- Koehn, M. A., Okan, C., & Jonason, P. K. (2019). A primer on the Dark Triad traits. *Australian Journal of Psychology*, 71(1), 7-15. <https://doi.org/10.1111/ajpy.12198>
- Kolouch, J. (2016). *CyberCrime*. CZ. NIC. 522 s. ISBN 978-80-88168-18-8. <https://knihy.nic.cz/files/edice/cybercrime.pdf>
- Koukolík, F. (2016). *Sociální mozek*. Charles University in Prague, Karolinum Press.
- Kožíšek, M., & Písecký, V. (2016). *Bezpečně na internetu: průvodce chováním ve světě online*. Grada Publishing, as.
- Králík, M. (2007). Pohlavní výběr u člověka: Evoluční pohled na lidskou sexualitu. *Kruh prstenu: Světové dějiny sexuality, erotiky a lásky od počátků do současnosti v reálném životě, krásné literatuře, výtvarném umění a dílech českých malířů a sochařů inspirovaných obsahem této knihy, 1*, 75-152.
- Langert, L. (2021). *Finding love or self-affirmation? Exploring online dating applications usage and its multifaceted consequences on users' well-being* (Master's thesis, University of Twente).

- LeBreton, J. M., Binning, J. F., & Adorno, A. J. (2006). Subclinical psychopaths. *Comprehensive Handbook of Personality and Psychopathology*, 1, pp. 388-411. ISBN: 978-0-471-48837-8.
- Lee, K., & Ashton, M. C. (2005). Psychopathy, Machiavellianism, and narcissism in the five-factor model and the HEXACO model of personality structure. *Personality and Individual Differences*, 38, 1571–1582. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2004.09.016>
- Lee, S. (2017, 6. prosince). The History of Online Dating From 1695 to Now. Huffpost. https://www.huffpost.com/entry/timeline-online-dating-fr_b_9228040
- LeFebvre, L. E. (2018). Swiping me off my feet: Explicating relationship initiation on Tinder. *Journal of Social and Personal Relationships*, 35(9), 1205-1229. <https://doi.org/10.1177/0265407517706419>
- Lenton, A. P., & Francesconi, M. (2010). How humans cognitively manage an abundance of mate options. *Psychological Science*, 21(4), 528-533. <https://doi.org/10.1177/0956797610364958>
- Linka bezpečí. (n.d.) *O nás*. Získáno 14. listopadu 2022 z <https://www.linkabezpeci.cz/o-nas>
- Lyons, M. T., Marcinkowska, U. M., Helle, S., & McGrath, L. (2015). Mirror, mirror, on the wall, who is the most masculine of them all? The Dark Triad, masculinity, and women's mate choice. *Personality and Individual Differences*, 74, 153-158. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.10.020>
- Lyons, M., & Simeonov, L. (2016). The undesirable Dark Triad? Women dislike Dark Triad male faces across different mating context and socio-ecological conditions. *Personality and Individual Differences*, 90, 338-341. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2015.11.047>
- Matthews, H. (2022, 19. července). “The History of Online Dating” - (A Timeline From Paper Ads to Websites). DatingAdvice.com. <https://www.datingadvice.com/online-dating/history-of-online-dating>
- McGloin, R., & Denes, A. (2016). Too hot to trust: Examining the relationship between attractiveness, trustworthiness, and desire to date in online dating. *New Media & Society*, 20(3), 919-936. <https://doi.org/10.1177/1461444816675440>

- McHoskey, J. W. (2001). Machiavellianism and sexuality: On the moderating role of biological sex. *Personality and Individual Differences*, 31, 779–789. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(00\)00180-X](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(00)00180-X)
- Megargee, E. I. (2009). Understanding and assessing aggression and violence. In Oxford Handbook of Personality Assessment; Butcher, J.N., Ed.; Oxford University Press: New York, NY, USA, 2009; pp. 542–566. ISBN 9780195366877.
- Mejzlíková, T., Preiss, M., Maliňáková, J., Raisová, M., & Bolceková, E. (2018). Česká validizační studie škály Krátká temná trojice (Short Dark Triad, SD3).[Czech validation study of the Short Dark Triad (SD3)]. *Aplikovaná Psychologie (Applied Psychology)*, 3(5), 255-271.
- Menkin, J. A., Robles, T. F., Wiley, J. F. & Gonzaga, G. C. (2015). Online dating across the life span: Users' relationship goals. *Psychology and Aging*, 30(4), 987-993. <https://doi.org/10.1037/a0039722>
- Mickleton, K. (2017). Online Dating in New Zealand: Why and how do people use Tinder?.
- Miller, J. D., Lynam, D., Zimmerman, R. S., Logan, T. K., Leukefeld, C., & Clayton, R. (2004). The utility of the Five Factor Model in understanding risky sexual behavior. *Personality and Individual Differences*, 36(7), 1611-1626. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2003.06.009>.
- Miller, J. D., Widiger, T. A., & Campbell, W. K. (2010). Narcissistic personality disorder and the DSM-V. *Journal of Abnormal Psychology*, 119(4), 640. <https://doi.org/10.1037/a0019529>
- Miller, S. (2016). Swipe Right for Self-Esteem? Why Tinder Users May Need It. <http://www.livescience.com/55664-tinder-users-self-esteem.html>.
- Millie, A. (2007). Anti-social behaviour, behavioural expectations and an urban aesthetic. *British Journal of Criminology*, 48(3), 379–394. <https://doi.org/10.1093/bjc/azm076>.
- Nappa, M. R., Morelli, M., Bianchi, D., Baiocco, R., Cattellino, E., & Chirumbolo, A. (2019). The dark side of homophobic bullying: The moderating role of dark triad traits in the relationship between victim and perpetrator. *Rassegna di psicologia*, 36(3), 17-32. <https://doi.org/10.4458/2733-02>

- Nathanson, C. (2008). *Exploring the dynamics of revenge* (Doctoral dissertation, University of British Columbia).
- National Crime Agency. (2016). Emerging new threat in online dating: Initial trends in internet dating-initiated serious sexual assaults. *National Crime Agency United Kingdom*, 1-15.
- Nickalls, S. (2017, 7. října). More Than 50 % of People Who Use Tinder Do It Out of Boredom. *Esquire*. <https://www.esquire.com/lifestyle/sex/a12149373/tinder-statistics-study>
- O'Connor, D. A. (2003). *The female psychopath: Validity and factor structure of the revised psychopathy checklist (PCL-R) in women inmates*. Dissertation Abstracts International: Section B: Sciences and Engineering, Vol 63(12-B), 6101.
- Orosz, G., Benyó, M., Berkes, B., Nikoletti, E., Gál, É., Tóth-Király, I., & Bóthe, B. (2018). The personality, motivational, and need-based background of problematic Tinder use. *Journal of Behavioral Addictions*, 7, 301–312. <https://doi.org/10.1556/2006.7.2018.21>
- Orosz, G., Tóth-Király, I., Bóthe, B., & Melher, D. (2016). Too many swipes for today: The development of the Problematic Tinder Use Scale (PTUS). *Journal of Behavioral Addictions*, 5, 518–523. <https://doi.org/10.1556/2006.5.2016.016>
- Paul, A. (2014). Is online better than offline for meeting partners? Depends: are you looking to marry or to date? *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking*, 17(10), 664–667. <https://doi.org/10.1089/cyber.2014.0302>
- Paul, A. (2014). Is online better than offline for meeting partners? Depends: Are you looking to marry or to date?. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 17(10), 664–667.
- Paul, E. L., McManus, B., & Hayes, A. (2000). “Hookups”: Characteristics and correlates of college students' spontaneous and anonymous sexual experiences. *Journal of Sex Research*, 37(1), 76-88.
- Paulhus, D. L. (1998). Interpersonal and intrapsychic adaptiveness of trait self-enhancement: A mixed blessing? *Journal of Personality and Social Psychology*, 74, 1197–1208. <https://doi.org/10.1037//0022-3514.74.5.1197>
- Paulhus, D. L., & Williams, K. M. (2002). The dark triad of personality: Narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Journal of research in personality*, 36(6), 556-563.

- Paulhus, D. L., Harms, P. D., Bruce, M. N., & Lysy, D. C. (2003). The over-claiming technique: Measuring self-enhancement independent of ability. *Journal of personality and social psychology*, *84*(4), 890. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.84.4.890>
- Penke, L. (2011). Revised sociosexual orientation inventory. *Handbook of sexuality-related measures*, *622*, 625.
- Penke, L., & Asendorpf, J. B. (2008). Beyond global sociosexual orientations: A more differentiated look at sociosexuality and its effects on courtship and romantic relationships. *Journal of Personality and Social Psychology*, *95*(5), 1113–1135. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.95.5.1113>
- Plháková, A. (2004). *Učebnice obecné psychologie*. Academia.
- Provost, M. P., Kormos, C., Kosakoski, G., & Quinsey, V. L. (2006). Sociosexuality in women and preference for facial masculinization and somatotype in men. *Archives of Sexual Behavior*, *35*, 305-312. <https://doi.org/10.1007/s10508-006-9029-3>
- Prusik, M., Konopka, K., & Kocur, D. (2021). Too many shades of gray: The dark triad and its linkage to coercive and coaxing tactics to obtain sex and the quality of romantic relationships. *Personality and Individual Differences*, *170*, Article 110413. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110413>
- Purvis, J. (2017, February 10). Why Tinder is so ‘evilly satisfying’. The Conversation. <https://theconversation.com/why-tinder-is-so-evilly-satisfying-72177>
- Ranzini, G., & Lutz, C. (2016). Love at first swipe? Explaining Tinder self-presentation and motives. *Mobile Media & Communication*, *5*(1), 80–101. <https://doi.org/10.1177/2050157916664559>
- Ranzini, G., & Lutz, C. (2017). Love at first swipe? Explaining Tinder self-presentation and motives. *Mobile Media & Communication*, *5*(1), 80-101. <https://doi.org/10.1177/2050157916664559>
- Rappleyea, D. L., Taylor, A. C., & Fang, X. (2014). Gender differences and communication technology use among emerging adults in the initiation of dating relationships. *Marriage & Family Review*, *50*(3), 269-284. <https://doi.org/10.1080/01494929.2013.879552>

- Rauthmann, J. F., & Kolar, G. P. (2012). How “dark” are the dark triad traits? Examining the perceived darkness of narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Personality and Individual Differences, 53*(7), 884–889. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.06.020>
- Rauthmann, J. F., & Kolar, G. P. (2013). Positioning the Dark Triad in the interpersonal circumplex: The friendly-dominant narcissist, hostile-submissive Machiavellian, and hostile-dominant psychopath? *Personality and Individual Differences, 54*, 622–627. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.11.021>
- Rauthmann, J. F., & Will, T. (2011). Proposing a multidimensional Machiavellianism conceptualization. *Social Behavior and Personality, 39*, 391–404. <https://doi.org/10.2224/sbp.2011.39.3.391>
- Rege, A. (2009). What's Love Got to Do with It? Exploring Online Dating Scams and Identity Fraud. *International Journal of Cyber Criminology, 3*(2).
- Rosen, L. D., Cheever, N. A., Cummings, C., & Felt, J. (2008). The impact of emotionality and self-disclosure on online dating versus traditional dating. *Computers In Human Behavior, 24*(5), 2124-2157. doi:10.1016/j.chb.2007.10.003
- Sales, N. J. (2015). Tinder and the dawn of the “Dating apocalypse”. <http://www.vanityfair.com/culture/2015/08/tinder-hook-up-culture-end-of-dating>
- Sargent, R. (2019). Examining the link between dark triad traits, impulsiveness, and procrastination behaviour in college students.
- Sawyer, A. N., Smith, E. R., & Benotsch, E. G. (2018). Dating application use and sexual risk behavior among young adults. *Sexuality Research and Social Policy, 15*, 183-191. <https://doi.org/10.1007/s13178-017-0297-6>
- Sevi, B. (2018). Tinder users are risk takers and have low sexual disgust sensitivity. *Evolutionary Psychological Science, 5*, <https://doi.org/10.1007/s40806-018-0170-8>
- Sevi, B. (2019). The dark side of Tinder: The Dark Triad of personality as correlates of Tinder use. *Journal of Individual Differences*. <https://doi.org/10.1027/1614-0001/a000297>
- Sevi, B., Aral, T., & Eskenazi, T. (2018). Exploring the hook-up app: Low sexual disgust and high sociosexuality predict motivation to use Tinder for casual sex. *Personality and Individual Differences, 133*, 17–20. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.04.053>

- Sevi, B., Urganci, B., & Sakman, E. (2020). Who cheats? An examination of light and dark personality traits as predictors of infidelity. *Personality and Individual Differences, 164*, 110126. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2020.110126>
- Shapiro, G. K., Tatar, O., Sutton, A., Fisher, W., Naz, A., Perez, S., & Rosberger, Z. (2017). Correlates of Tinder use and risky sexual behaviors in young adults. *Cyberpsychology, Behavior and Social Networking, 20*, 727–734. <https://doi.org/10.1089/cyber.2017.0279>
- Shawová, J. (2020). *Zlo: Věda o temných stránkách lidství*. Paseka s.r.o.
- Schmitt, D. P., & Buss, D. M. (1996). Strategic self-promotion and competitor derogation: sex and context effects on the perceived effectiveness of mate attraction tactics. *Journal of personality and social psychology, 70*(6), 1185. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.6.1185>
- Skjellfjord, Ø. H. (2021). *Put your best face on: Investigating men and women's deceptive and strategic presentations on the dating app Tinder* (Master's thesis, NTNU).
- Slaměnik, I., & Výrost, J. (2008). *Sociální psychologie*. Grada.
- Slovník cizích slov [online]. Získáno 3. prosince 2022 z <http://www.slovník-cizich-slov.cz/craniofacialis.html>.
- Smith, A., & Duggan, M. (2013). Online dating & relationships. Pew Internet & American Life Project.
- Smith, C. V., Hadden, B. W., Webster, G. D., Jonason, P. K., Gesselman, A. N., & Crysel, L. C. (2014). Mutually attracted or repulsed? Actor-partner interdependence models of Dark Triad traits and relationships outcomes. *Personality and Individual Differences, 67*, 35-41. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.01.044>
- Spielmann, S. S., MacDonald, G., Maxwell, J. A., Joel, S., Peragine, D., Muise, A., et al. (2013). Settling for less out of fear of being single. *Journal of Personality and Social Psychology, 105*, 1049–1073. <https://doi.org/10.1037/a0034628>
- St John, W. (2002). Young, single and dating at hyperspeed. *The New York Times*.
- Suler, J. (2004). The online disinhibition effect. *Cyberpsychology & behavior, 7*(3), 321-326. <https://doi.org/10.1089/1094931041291295>

- Sumter, S. R., Vandenbosch, L., & Ligtenberg, L. (2017). Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder. *Telematics and Informatics*, 34(1), 67-78. <https://doi.org/10.1016/j.tele.2016.04.009>
- Timmermans, E., & De Caluwé, E. (2017). Development and validation of the Tinder Motives Scale (TMS). *Computers in Human Behavior*, 70, 341–350. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.01.028>
- Timmermans, E., De Caluwé, E., & Alexopoulos, C. (2018). Why are you cheating on tinder? Exploring users' motives and (dark) personality traits. *Computers in Human Behavior*, 89, 129-139. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.07.040>
- Tiwari, A. (2022, 25. listopadu). Tinder: The Success Story of the App Matching Millions around the World. <https://businessconnectindia.in/tinder-the-success-story/>.
- Toma, C. L. (2015). Online dating. *The International Encyclopedia of Interpersonal Communication*, 1-5. <https://doi:10.1002/9781118540190.wbeic118>
- Vazire, S., Naumann, L. P., Rentfrow, P. J., & Gosling, S. D. (2008). Portrait of a narcissist: Manifestations of narcissism in physical appearance. *Journal of Research in Personality*, 42, 1436–1447. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2008.06.007>
- Vernon, P. A., Villani, V. C., Vickers, L. C., & Harris, J. A. (2008). A behavioral genetic investigation of the Dark Triad and the Big 5. *Personality and Individual Differences*, 44(2), 445–452. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2007.09.007>
- Visser, B., Pozzebon, J., Bogaert, A., & Ashton, M. (2010). Psychopathy, sexual behaviour, and esteem: It's different for girls. *Personality and Individual Differences*, 48(7), 833–838. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.02.008>
- Vybíral, Z. (2009). *Psychologie komunikace*. Portál sro.
- Wai, M., & Tiliopoulos, N. (2012). The affective and cognitive empathetic nature of the Dark Triad of personality. *Personality and Individual Differences*, 52(7), 794-799. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.01.008>
- Walther, J. B. (2007). Selective self-presentation in computer-mediated communication: Hyperpersonal dimensions of technology, language, and cognition. *Computers in Human Behavior*, 23(5), 2538-2557. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2006.05.002>

Ward, J. (2017). What are you doing on Tinder? Impression management on a matchmaking mobile app. *Information, Communication & Society*, 20(11), 1644-1659. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2016.1252412>

Wilson, D. S., Near, D., & Miller, R. R. (1996). Machiavellianism: a synthesis of the evolutionary and psychological literatures. *Psychological bulletin*, 119(2), 285. doi: 10.1037//0033-2909.119.2.285

Wise, J. (2022, 25. září). Tinder statistics 2022: How many people use tinder?. Earthweb. <https://earthweb.com/tinder-statistics/>

Zara, A., & Özdemir, B. (2018). God complex: the effects of narcissistic personality on relational and sexual behavior. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 19(1). <https://doi.org/10.5455/apd.263103>

Zlot, Y., Goldstein, M., Cohen, K., & Weinstein, A. (2018). Online dating is associated with sex addiction and social anxiety. *Journal of Behavioral Addictions*, 7(3), 821–826. <https://doi.org/10.1556/2006.7.2018.66>

PŘÍLOHY

SEZNAM PŘÍLOH

1. Abstrakt v českém jazyce
2. Abstrakt v anglickém jazyce
3. Seznam tabulek
4. Seznam obrázků
5. Dotazník

Příloha 1: Abstrakt v českém jazyce

Název práce:	Odlišné motivace uživatelů seznamovací aplikace Tinder v kontextu rysů Temné triády
Autor práce:	Bc. et Bc. Markéta Beinhauerová
Vedoucí práce:	Mgr. Miroslav Charvát, Ph.D.
Počet stran a znaků:	95 stran; 177 296 znaků
Počet příloh:	5
Počet titulů použité literatury:	165

Abstrakt:

Cílem této práce je zjistit, zda jsou uživatelé Tinderu promiskuitnější a vyhledávají nezávazné sexuální vztahy víc než neuživatelé, jak naznačují stereotypní představy, a zda vše souvisí s rysy Temné triády, která je takovýmto chováním charakteristická. Dále nás zajímalo, jak moc velkou tendenci k rizikovému chování mají uživatelé Tinderu na offline schůzkách, jak moc jsou úspěšní v navazování vztahů a zda s tímto zjištěním souvisí rysy Temné triády. Abychom naplnili cíle výzkumu, byla zvolena kvantitativní, korelační výzkumná studie, v rámci které byl vytvořen online dotazník využívající test k zjištění sociosexuality, SD3 a vlastní škála rizikového chování. Výsledky ukázaly, že uživatelé jsou opravdu motivováni nezávaznými sexuálními vztahy víc než neuživatelé, jsou také sociosexuálně neomezenější, což se následně odráží v rizikovějším chování na offline schůzkách. Používání Tinderu předpovídá i výskyt jedinců s rysy Temné triády, především subklinické psychopatie, která je navíc vyšší u sociosexuálně neomezenějších uživatelů Tinderu vyhledávajících nezávazné sexuální vztahy. I přes všechna tato zjištění bylo primárním motivem uživatelů hledání dlouhodobého vztahu.

Klíčová slova: online seznamování, vztahy, Tinder, Temná triáda, sociosexualita

Příloha 2: Abstrakt v anglickém jazyce

Title:	Different motivations of Tinder dating users in the context of Dark Triad traits
Author:	Bc . et. Bc. Markéta Beinhauerová
Supervisor:	Mgr. Miroslav Charvát, Ph.D.
Number of pages and characters:	95 pages; 177 296 characters
Number of appendices:	5
Number of references:	165

Abstract:

The goal of this work is to determine whether Tinder users are more promiscuous and seek non-committal sexual relationships more than non-users, as stereotypical ideas suggest, and whether this is related to the Dark Triad traits that characterize such behavior. We were also interested in how much of a tendency towards risky behavior Tinder users have in offline encounters, how successful they are in establishing relationships, and whether Dark Triad traits are related to these findings. In order to meet the research objectives, a quantitative, correlational research study was chosen, in which an online questionnaire was developed using a sociosexuality test, the SD3, and a self-report risk behavior scale. The results showed that users are indeed more motivated by non-committal sexual relationships than non-users, and are also more sociosexual unrestricted, which is subsequently reflected in riskier behavior in offline encounters. Tinder usage also predicts the prevalence of individuals with Dark Triad traits, particularly subclinical psychopathy, which is additionally higher among more sociosexual unconstrained Tinder users seeking non-committal sexual relationships. Despite all these findings, the primary motive of users was the search for a long-term relationship.

Keywords: online dating, relationships, Tinder, Dark triad, socialsexuality

Příloha 3: Seznam tabulek

Tabulka 1: Popisná charakteristika souboru dle pohlaví, věku a používání Tinderu	52
Tabulka 2: Popisná charakteristika souboru dle motivu, pohlaví a používání Tinderu	54
Tabulka 3: Deskriptivní statistiky jednotlivých škál.....	58
Tabulka 4: Vztah motivace a používání/nepoužívání Tinderu – očekávané hodnoty	59
Tabulka 5: Vztah motivace a používání/nepoužívání Tinderu – naměřené hodnoty	59
Tabulka 6: Vztah mezi vyhledáváním nezávazných sexuálních vztahů a používáním/nepoužíváním Tinderu – očekávané hodnoty	60
Tabulka 7: Vztah mezi vyhledáváním nezávazných sexuálních vztahů a používáním/nepoužíváním Tinderu – naměřené hodnoty	60
Tabulka 8: Rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu	60
Tabulka 9: Rozdíl v sociosexualitě mezi uživateli vyhledávajícími dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy.....	62
Tabulka 10: Rozdíl mezi uživateli a neuživateli Tinderu v rysech Temné triády.....	63
Tabulka 11: Rozdíl v rysech Temné triády mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy	67
Tabulka 12: Korelace sociosexuality a rysů Temné triády u uživatelů Tinderu	70
Tabulka 13: Korelace rysů Temné triády u uživatelů Tinderu s počtem navázaných vztahů na Tinderu.....	71
Tabulka 14: Faktorová analýza rizikového chování	73
Tabulka 15: Korelace rysů Temné triády s rizikovým chováním u uživatelů Tinderu.....	74
Tabulka 16: Rozdíl v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli	76
Tabulka 17: Rozdíl v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu.....	78
Tabulka 18: Rozdíl v rysech Temné triády mezi muži a ženami	80
Tabulka 19: Rozdíl v rysech Temné triády mezi muži a ženami hledajícími na Tinderu nezávazné sexuální vztahy.....	81
Tabulka 20: Rozdíl mezi muži a ženami na Tinderu v jejich zájmu o krátkodobé sexuální vztahy – očekávané hodnoty.....	83
Tabulka 21: Rozdíl mezi muži a ženami na Tinderu v jejich zájmu o krátkodobé sexuální vztahy – naměřené hodnoty	83
Tabulka 22: Rozdíl v sociosexualitě mezi mužskými uživateli Tinderu a neuživateli	84

Příloha 4: Seznam obrázků

Obrázek 1: Zvýšení počtu případů výskytu syfilis v souvislosti se seznamovacími aplikacemi	21
Obrázek 2: Graf motivů pro používání Tinderu	54
Obrázek 3: Graf důvodů, proč neuživatelé nepoužívají Tinder	55
Obrázek 4: Graf důvodů, proč bývalí uživatelé přestali používat Tinder	55
Obrázek 5: Vývojový diagram	57
Obrázek 6: Graf rozdílů v sociosexualitě mezi uživateli a neuživateli Tinderu	61
Obrázek 7: Graf rozdílů v sociosexualitě mezi uživateli vyhledávajícími dlouhodobé a nezávazné sexuální vztahy	62
Obrázek 8: Graf rozdílů mezi uživateli a neuživateli Tinderu v subklinickém narcismu	64
Obrázek 9: Graf rozdílů v machiavelismu mezi uživateli a neuživateli Tinderu	65
Obrázek 10: Graf rozdílů v subklinické psychopatii mezi uživateli a neuživateli Tinderu	66
Obrázek 11: Graf rozdílů v subklinickém narcismu mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy	67
Obrázek 12: Graf rozdílů v machiavelismu mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy	68
Obrázek 13: Graf rozdílů v subklinické psychopatii mezi uživateli Tinderu motivovanými dlouhodobými a nezávaznými sexuálními vztahy	69
Obrázek 14: Graf korelace rizikového chování s úspěšností v navazování vztahů na Tinderu	75
Obrázek 15: Graf rozdílů v rizikovém chování mezi uživateli Tinderu, kteří měli pohlavní styk na první schůzce a uživateli, kteří neměli	77
Obrázek 16: Graf korelace rizikového chování se sociosexualitou	78
Obrázek 17: Graf rozdílů v rizikovém chování mezi muži a ženami na Tinderu	79
Obrázek 18: Graf rozdílů v sociosexualitě mezi mužskými uživateli a neuživateli Tinderu	84

Příloha 5: Dotazník

Dobrý den,

jmenuji se Markéta Beinhauerová a studuji na Univerzitě Palackého navazující magisterský obor psychologie. Ráda bych Vás požádala o pravdivé vyplnění následujícího dotazníku, který se zabývá seznamováním, sexualitou a vybranými osobnostními charakteristikami. Dotazník je zcela anonymní a bude využit pouze pro účely diplomové práce.

Vyplněním dotazníku potvrzujete, že souhlasíte se zařazením Vašich anonymních odpovědí v rámci výzkumu, které budou využity ke statistickému zpracování. Děkuji za Váš čas.

Demografické otázky

1. Pohlaví:
 - Muž
 - Žena
2. Věk:
3. Rodinný stav:
 - Svobodný
 - Ve vztahu
4. Povolání:
 - Student
 - Pracující
 - pracující student
 - nezaměstnaný/á
 - na rodičovské dovolené
 - jiné
5. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?
 - Základní
 - Středoškolské bez maturity

- Středoškolské s maturitou
 - Vyšší odborné
 - Vysokoškolské
6. Hledáte aktuálně vztah?
- Ano, hledám nezávazný sexuální vztah
 - Ano, hledám dlouhodobý vztah
 - Ne, nehledám žádný vztah
7. Jaká je vaše sexuální orientace?
- Heterosexuální
 - Homosexuální
 - Bisexuální
 - Jiné

SOI-R

Odpovězte, prosím, upřímně na následující otázky (zakroužkujte vždy jednu odpověď).

8. S kolika různými partnery jste měl/a pohlavní styk za poslední rok? (Zakroužkujte jednu hodnotu.)

0 1 2 3 4 5-6 7-9 10-19 20 či více

9. S kolika různými partnery jste měl/a pohlavní styk pouze jedenkrát? (Zakroužkujte jednu hodnotu.)

0 1 2 3 4 5-6 7-9 10-19 20 či více

10. S kolika různými partnery jste měl/a pohlavní styk, aniž byste měl/a zájem o dlouhodobý vztah s tímto jedincem? (Zakroužkujte jednu hodnotu.)

0 1 2 3 4 5-6 7-9 10-19 20 či více

11. Sex bez lásky je OK. (Zakroužkujte jednu hodnotu na devítibodové škále.)

1 Zcela nesouhlasím – 9 Naprosto souhlasím

12. Dokážu si představit, že bych neměl/a problém si užít „příležitostný“ sex s různými partnery. (Zakroužkujte jednu hodnotu na devítibodové škále.)

1 Zcela nesouhlasím – 9 Naprosto souhlasím

13. Nechci mít sex, dokud si nejsem jistá/ý, že s partnerem máme vážný dlouhodobý vztah.

1 Zcela nesouhlasím – 9 Naprosto souhlasím

(Zakroužkujte jednu hodnotu na devítibodové škále.)

14. Jak často si představujete sex s někým, s nímž nemáte vážný partnerský vztah?

(Zakroužkujte jednu odpověď.)

- 1 – nikdy
- 2 – velmi zřídka
- 3 – asi jednou za 2-3 měsíce
- 4 – asi jednou za měsíc
- 5 – asi jednou za 14 dní
- 6 – asi jednou za týden
- 7 – několikrát za týden
- 8 – skoro každý den
- 9 – nejméně jednou denně

15. Jak často se vám stane, že se sexuálně vzrušíte, když komunikujete s někým, s nímž nemáte vážný partnerský vztah? (Zakroužkujte jednu odpověď.)

- 1 – nikdy
- 2 – velmi zřídka
- 3 – asi jednou za 2-3 měsíce
- 4 – asi jednou za měsíc
- 5 – asi jednou za 14 dní
- 6 – asi jednou za týden
- 7 – několikrát za týden
- 8 – skoro každý den
- 9 – nejméně jednou denně

16. Jak často máte v každodenním životě spontánní fantazie o tom, že máte sex s člověkem, kterého jste právě potkal/a? (Zakroužkujte jednu odpověď.)

- 1 – nikdy
- 2 – velmi zřídka
- 3 – asi jednou za 2-3 měsíce
- 4 – asi jednou za měsíc
- 5 – asi jednou za 14 dní
- 6 – asi jednou za týden
- 7 – několikrát za týden
- 8 – skoro každý den
- 9 – nejméně jednou denně

Tinder

17. Používáte nějakou seznamovací aplikaci?

18. Na jaké seznamce máte v současné době profil?

19. Používáte nějakou seznamovací aplikaci?

- Používám
- Již nepoužívám
- nikdy jsem nepoužíval/a

20. Ti, co odpověděli „používám“ - Průměrně používám seznamovací aplikaci:

- jednou za půl roku
- jednou za měsíc
- několikrát za měsíc
- jednou za týden
- několikrát za týden
- denně

21. Ti, co odpověděli „již nepoužívám“ - Jak dlouho již seznamku nepoužíváte (v měsících):

22. Ti, co odpověděli „nikdy jsem nepoužíval/a“ – Z jakého důvodu?

23. Setkal/a jste se s někým ze seznamky?

Motivace pro použití Tinderu

24. Vyberte hlavní motiv, proč Tinder používáte:

- hledání dlouhodobého vztahu
- hledání nezávazného sexuálního vztahu
- hledání nových přátel
- pro zábavu (s nikým se nikdy nepotkat)
- z jiného důvodu, jakého:

Úspěšnost v navazování vztahů na Tinderu

25. Měl/a jste dlouhodobý vztah (v řádu několika měsíců) na základě seznámení na online seznamce?

- Ano
- Ne

26. Kolik dlouhodobých vztahů jste díky online seznamkám navázal/a?

27. Měl/a jste nezávazný sex s někým na základě seznámení na online seznamce?

- Ano
- Ne

28. Stalo se Vám, že s osobou z online seznamky došlo na první schůzce k sexu?

- Ano
- Ne

29. Kolik nezávazných vztahů, které skončily sexuálním stykem, jste díky online seznamce navázal/a?

Rizikové chování

Při setkání s někým z online seznamky provádíte některou z následujících činností:

(vždy, obvykle, občas, zřídka, nikdy)

30. První schůzky probíhají na veřejném místě
31. První schůzky probíhají během dne
32. poskytnutí kamarádovi osobní údaje osoby, se kterou jste se setkal/a
33. použití vlastní dopravy
34. vzít s sebou nějaký prostředek sebeobrany (např. přepřový sprej)
35. zavolat kamarádovi během a/nebo po vašem setkání
36. vzít s sebou kamaráda
37. použití kondomu při sexuálním styku
38. schůzka u sebe doma
39. zjistím si o dané osobě co nejvíce informací
40. schůzka u dané osoby doma
41. poskytnutí adresy svého bydliště
42. nastoupení do dopravního prostředku od osoby ze seznamky
43. videochat před osobním setkáním
44. Podle čeho poznáte, že dotyčný není nebezpečný?

SD3

Silně nesouhlasím (1); nesouhlasím (2); ani nesouhlasím, ani souhlasím (3); souhlasím (4); silně souhlasím (5)

Machiavelismus

45. Rád/a chytře manipuluji s lidmi ve svůj vlastní prospěch.
46. Důležité lidi je nutné si získat na svoji stranu, ať to stojí, co to stojí.
47. Snažím se vyvarovat přímým konfliktům s ostatními, protože nikdy nevím, kdy je budu v budoucnu potřebovat.

48. Je chytré sbírat informace o druhých, které v budoucnu můžeme proti nim použít.
49. Při mstě je dobré počkat si na vhodný okamžik
50. Jsou věci, které je dobré před druhými tajit, protože je nepotřebují vědět.
51. Plánuji věci pro své vlastní dobro a ne pro dobro ostatních.
52. Většina lidí je zmanipulovatelná.

Narcismus

53. Ostatní mne vnímají jako přirozeného vůdce.
54. Nesnáším být středem pozornosti.
55. Většina činností ve skupině lidí je beze mě nudná.
56. Vím o sobě, že jsem jedinečný/á, protože to o mně ostatní říkají.
57. Rád se seznamuji se známými osobnostmi.
58. Cítím se trapně, když mi někdo skládá poklonu.
59. Stalo se mi, že mne lidé porovnávali se známými osobnostmi.
60. Jsem průměrný člověk

Psychopatie

61. Rád/a zpochybňuji autority
62. Vyhýbám se nebezpečným situacím
63. Odplata musí být rychlá a nepříjemná
64. Lidé o mne často říkají, že jsem jako neřízená střela
65. Je pravda, že umím být na ostatní zlý/zlá
66. Lidé, kteří si se mnou zahrávají, toho vždycky litují
67. Nikdy jsem neporušil/a zákon
68. Baví mě sex s lidmi, které sotva znám
69. Slíbím cokoli, hlavně abych dostal/a to, co chci.